

ŠAVINJČAN

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1999
5000007025 1
COBISS

LETO XXI - številka 1 - JANUAR 1999 - cena 200 SIT

Nova telovadnica v Šempetru

V Šempetru so si že od nekdaj želeli pridobiti oziroma povečati prostor za šport, predvsem za odbojko.

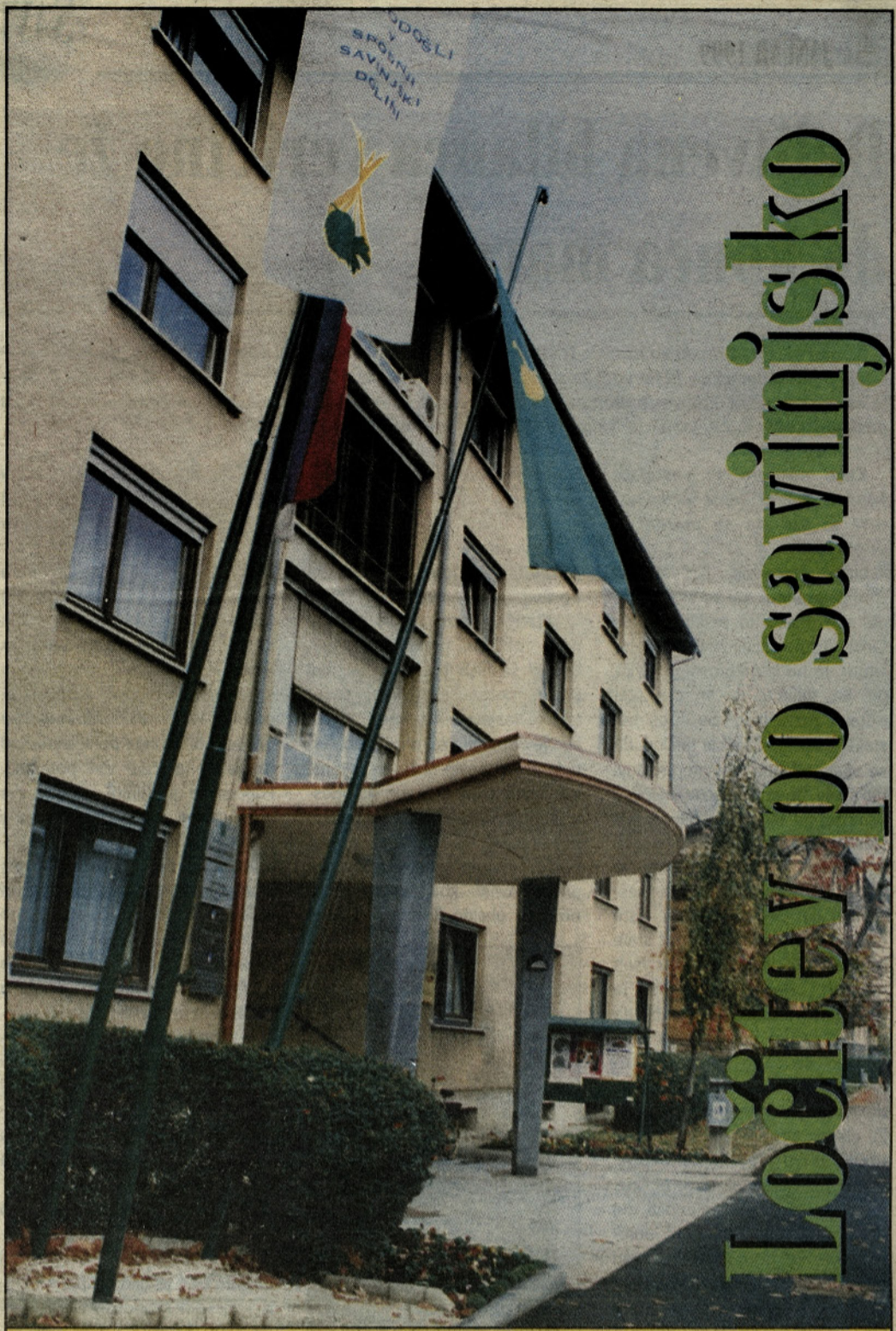

Telovadnica je bila vedno premajhna, posebno še takrat, ko so se odvijale tekme 1. lige. Po večletni prostorski stiski so se odločili, da končno zgradijo novo telovadnico, saj so si prostore izposojali v Žalcu, Preboldu ali na Gomilskem. Lani septembra so pričeli z rušenjem stare telovadnice, kjer sedaj stoji nova, ki bo namenjena za OK SIP Šempeter, predvsem pa osnovni šoli. Je pa tudi ena izmed triindvajsetih, ki odgovarja normativom programa devetletnega šolanja. Dela pri izgradnji telovadnice gredo proti koncu. Telovadnica bo odprta v soboto 23. januarja, ko bo ob 9-ih svečanost s kulturnim programom, ob 11-ih pa bo tekma II. DOL med OK SIP in OK Črnuče.

Na pustni torek karneval tudi na Vranskem

Utrinek z lanskega karnevala

Ločitev po savinjsko

Januar je zimski čas kislih kumaric, čas, ki je z dogodki bolj skromen, čeprav je res, da imajo zlasti novi župani zelo veliko dela. Kaj se dogaja v novih občinah, si lahko preberete na naslednji strani, kjer smo objavili tudi pogovor z žalskim županom Lojzeto Posedelom. Tudi sicer smo kljub skromnemu dogajanju uspeli izbrskati marsikaj zanimivega. V aktualnih temah smo se lotili razprodaj in delitve vrtecev, za okroglo mizo pa smo se pogovarjali o šempetrskem Hmeljarskem domu, v katerem imajo svoje prostore kulturniki, krajevna skupnost pa plačuje visoko najemnino. Bliža se slovenski kulturni praznik, zato v Savinjanu objavljamo tudi program prireditev v posameznih krajih, prav tako pa bo pester pustni čas. Izžrebali smo potnico za obisk Esmeralde v Mehiki in če bi radi potovali tudi vi, si na 30. strani preberite predviden program potovanja. Če se boste odločili zanj, nas vsekakor pokličite!

gostinski lokal

Rib'ca

Žalec, Mestni trg, 063 / 715-622

ZDRAV KOT RIBA Z RIBJIMI JEDMI

papirnica Mozirje

Savinja

CRING računalništvo

NOVA RAČUNALNIŠKA TRGOVINA

833 602

ŠAVINJČAN

Naslednja številka bo izšla 17. februarja 1999

V Žalcu ponovno pustni karneval

Po nekajletnem premoru bo v Žalcu ponovno oživel pustni karneval. Občina in Turistično društvo bosta karneval organizirala na pustni torek, 16. februarja, s pričetkom ob 15. uri. Povorka pustnih skupin in posameznih mask bo krenila po ulicah mesta izpred Coca Cole na prireditveni prostor v Športnem centru pri telovadnici.

Žalec, Savinjska cesta 87
tel.: 718-285, 715-140
Pražama in kavni butik!

NAGRADNA IGRA ZA NAKUP NAD 2000 SIT!

Nagrade: 3 kg, 2 kg in 1 kg kave Tropic

Nagrajenci 29. kroga žrebanja:

1. Jože Kristovšnik, Drešinja vas, Petrovče
2. Marija Budina, Goriška 2, Celje
3. Branka Veler, Cankarjeva 1, Žalec.

VOŠNJAK

TRGOVINA IN MONTAŽA

ŠEMPETER, telefon: (063) 702 - 100

DACA d.o.o.

Migojnice 140, 3302 Griže
tel.: 063/ 718-222,
mobitel: 0609 629-093

marginalija

tiskarna • design • www • dtp

Drešinja vas 49 • 3301 Petrovče • tel.: (063) 713 108 • fax: (063) 708 280

Zottel

Branko ZOTTEL, s.p.

Dobriša vas 59 3301 PETROVČE
tel. (063) 708-880 tel. & fax 715-484

PROIZVODNJA CISTERN ZA VINO iz nerjaveče pločevine

Se priporočamo!

Delitvena bilanca verjetno že do konca marca

Župani šestih občin, ki so nastale iz stare žalske, so takoj po izvolitvi poprijeli za delo. Redno se sestajajo na koordinacijah, ki jih vodi žalski župan Lojze Posedel. Kako potekajo pogovori v zvezi z delitvijo občinskih nalog, kadrov in premoženja zato v naslednjem pogovoru z Lojzom Posedelom, ki je za naslednji četrtek, 28. januarja, sklical tudi drugo sejo občinskega sveta Občine Žalec.

Kako pogosto se sestajate župani, katere teme obravnavate in kaj ste se morda že dogovorili?

Lojze Posedel: "Kot župani smo zelo pridni, saj se sestajamo ob ponedeljkih in petkih, s sestanki pa smo začeli že pred novim letom. To pa iz preprostega razloga, ker želimo, da se čim prej opravi razdelitev. Še posebej stališče Občine Žalec je takšno, da se vsaka občina čim prej postavi na svoje noge in začne delovati samostojno ter da na osnovi teh stališč nato začnemo sodelovati in razvijati skupaj tisto, kar je potrebno. Koordinacija teh sestankov je vedno naloga tiste občine, kjer je bil prej sedež stare občine. Tako je določeno v vseh gradivih. Najpomembnejše je določilo ministrstvo za finance, da se žiro računi novih občin sicer odprejo, da pa je še vedno skupen matični račun stare občine, dokler ni razdeljeno premoženje in dokler ne začne vsaka nova občina delati zase. Župan občine, v kateri je bil sedež stare občine, je tako v določeni prednosti, po drugi strani pa so njegove obremenitve oziroma obveznosti bistveno večje, saj mora vse zadeve usklajevati in pojasnjevati ostalim županom. Podobno kot ločitev v družini je treba delitev opraviti hitro, razdeliti dobro in slabo ter začeti vsak zase."

Kako ste se dogovorili glede financiranja občin? Je stara občina Žalec leto zaključila z dolgovi ali ne?

Lojze Posedel: "Na koncu lanskega leta smo ugotovili določeno višek prihodkov nad odhodki proračuna in iz teh sredstev smo vsaki novi občini kupili računalnik z vsemi programi, ki jih je uporabljala stara občina - na primer program za plače, za proračun, za potrjevanje zdravstvenih knjig brezposelnim, za vrtce in podobno. Pripravili smo vso dokumentacijo glede vzdrževanja in kategorizacije cest, tako da ima vsaka občina praktično enako gradivo kot stara občina in tudi enako izhodišče, razen ljudi. Za zaposlene v žalski občinski upravi zdaj na nek način velja preprosto sodelovanje z novimi župani ali pa s predstavniki iz drugih občin, ki so navajeni, da pridejo in pravijo - to mi pomagajte, to mi naredite. To ne pomeni, da se tega ne bi smelo narediti, pač pa da se ne sme narediti brez vednosti župana. Če bi sprejeli drugačen način, potem se ne bomo razdelili. Osebnost sem bil vedno proti delitvi občine, ker je zame to največja neumnost oziroma katastrofa, ki nas je doletela. Zato ne želim, da bi nekdo, ki je zdaj zaposlen v občini Žalec, imel pet ali šest šefov. Občina Žalec je sama z 20.400 prebivalci dovolj močna, da lahko ima za vsako področje, ki ga mora pokrivati kot lokalna skupnost, zaposlenega svojega človeka, ki sicer lahko dela tudi za drugo občino, s tem da se zmenimo, kaj dela in koliko to stane. Sicer bodo

župani županovali v svoji občini, delali pa bodo delavci stare občine."

Pa vendarle zaenkrat večino opravil za nove občine še opravljate v Žalcu?

Lojze Posedel: "Res je, da nove občine praktično svojih opravil še niso prevzele, saj tudi še nimajo zaposlenih, imajo samo tajnike krajevne skupnosti, ki jim jih je dodelil zakon. Zakon o ustanovitvi novih občin je namreč istočasno ukinil krajevne skupnosti, zaposleni tajniki pa pripadajo tisti občini, kjer delajo. Novih poslov - razen tistih, ki so jih že prej opravljale kot krajevne skupnosti, pa občine še niso prevzele."

Torej niste enostavno presekali teh opravil in jih naprtili novim občinam?

Lojze Posedel: "Nismo presekali, ker bi s tem najkrajšo potegnili občani. In to je tisto najhujše v vsej zadevi, saj bi v tem primeru na primer brezposelni ne mogli potrjevati zdravstvenih izkaznic in bi ostali brez statusa, starši ne bi mogli uveljavljati znižanje plačil vrtca, čeprav so lani oddali vloge, in podobno."

Koliko pa je znašal presežek proračunskih prihodkov nad odhodki v lanskem letu?

Lojze Posedel: "O številkah ne bi govoril, ker bodo znane pri zaključnem računu, ki ga bodo sprejemali občinski sveti vseh novih občin. Glede na zakon je bil stari župan zadolžen za izvrševanje proračuna do imenovanja novega župana. Od takrat do konca lanskega leta pa je bila to naloga novega župana z območja, kjer je bil sedež stare občine. V občini Žalec smo oktobra lani sprejeli rebalans proračuna, se pravi, da smo imeli vse zadeve do konca leta pokrite in je bilo izvrševanje lanskega proračuna normalno. Vse načrtovane zadeve smo uresničili, za nekatere prekoračitve, do katerih je prišlo, pa je bilo dano soglasje vseh šestih županov. Župani smo se dobili pred novim letom in pregledali situacijo. Tisto, o čemer so se župani strinjali, smo plačali, med tem je bilo tudi nekaj predvolilnih obljub. Višek sredstev je bil nakazan na žiro račune krajevnih skupnosti. V tistih krajevnih skupnostih, ki so jih občine ukinile - to pa so bile vse, razen Žalca - so bili 15. januarja po zakonu

ukinjeni žiro računi, zato so bila omenjena sredstva prenakazana na nove žiro račune občin. Ti žiro računi pa še niso aktivni do sprejema delitvene bilance, ki mora biti narejena v treh mesecih. Do takrat prihaja skupni denar na ločen račun stare občine Žalec, na katerem ima vsaka občina svojo številko. Tako so vsa sredstva strogo ločena, evidentirana po občinah in pri nas poknjžena, od tu pa se plačuje vse potrebno. Podpisnika plačilnih nalogov sva oba župana, ker dokler ne gremo narazen, imam. Meni je pač v toliko lažje, da zadeve že od prej poznam in smo to lahko hitro rešili. Novim občinam smo pripravili tudi predloge časovnega financiranja po področjih in proračunskih postavkah, sklepe o začasnem financiranju pa so sprejeli občinski sveti. Začasno financiranje velja za prve tri mesece, v tem času pa se ne smejo začeti investicije. Zato si tudi vsi prizadevamo, da bi občine čim prej šle na svoje in da potem samostojno odločajo o proračunu."

Kako je z delitvijo zaposlenih v občinski upravi?

Lojze Posedel: "V prejšnji občini Žalec je bilo skupaj s tajniki krajevnih skupnosti zaposlenih 43 ljudi. Tajniki so v Braslovčah, Taboru, Preboldu, Braslovčah, na Polzeli, Vranskem, in sedanji občini Žalec pa dva - v Žalcu in Šempetru, prevzamejo jih občine. Za ostale sem kot žalski župan pripravil predlog delitve. Po njem bi občina Žalec prevzela vse zaposlene, ki so potrebni za delovanje uprave. Pri tem smo upoštevali, da imamo pokrite vse funkcije in področja, tudi na primer komunalnega inšpektorja, nadzornika za ceste, svetovalce za šolstvo, kmetijstvo in podobno, ki bi teoretično lahko bili skupni. Po tem predlogu bi v Žalcu prevzeli 27 zaposlenih, kolikor naj bi štela naša občinska uprava. Šest zaposlenih, ki nimajo mesta v žalski občinski upravi, imajo pa izobrazbo (pravnik, dva diplomirana pravnik, diplomiran obramboslovec, diplomiran sociolog in delavka s srednjo šolo, ki pa zelo dobro pozna delo s financami), bi si naj razdelile ostale občine. Tak sporazum o prevzemu in razporeditvi kadrov je podpisalo pet županov, županja Tabora pa ga še ni podpisala. Glede na to, da je javno povedala, da takšnega sporazuma ne bo podpisala, je žalska občina predlagala, da se ljudje razdelijo glede na to, koliko prebivalcev ima vsaka občina. To pomeni, da jih v Žalcu ostane 18, do potrebnega števila 27 pa bomo lahko izbirali nove kadre. Ostale občine bodo morale prevzeti od enega in pol do šest ljudi."

Nova žalska občinska uprava bo v vsakem primeru štela 27 ljudi?

Lojze Posedel: "Tako je. To število je skladno z merili ministrstva za lokalno samoupravo glede na velikost občine in funkcije, ki jih mora opravljati."

Verjetno ste se župani na skupnih sestankih lotili še kakšnih drugih tem, na primer zavodov?

Lojze Posedel: "Od zavodov smo se dosedaj lotili samo zavoda za kulturo, ki ga nobena od novih občin ne podpira in bodo področje kulture reševale vsaka zase. Za občinsko matično knjižnico si prizadevamo, da bi ostala skupna, čeprav bi nekateri radi, da bi se tudi fond knjig, ki so se kupovale z občinskimi sredstvi in ki je zdaj v Žalcu, razdelil na nove občine, ki bi ustanovile svoje matične knjižnice. To je sicer neumnost glede na potreben strokoven kader, ki ga ni, saj v krajevnih knjižnicah delajo honorarne delavke, ki knjige izposojajo, v Žalcu pa poteka nabava in strokovna obdelava knjig. Ampak o tem se župani še niso dokončno izrekli."

Sicer pa imamo za vsakega od področij že predviden sestanek, tako na primer za podjetniški center in sklad za razvoj obrti in podjetništva. Stališče žalske občine je, da to obdržimo skupaj in da zaposlimo strokovnega delavca na podjetniškem centru. Če pa bo hotela katera občina izstopiti, bo po določenem ključu dobila povrnjena sredstva, ki jih je vlagala nekdanja občina. O komunalnem podjetju se še nismo pogovarjali, bo pa to eno najbolj zapletenih vprašanj."

Kdaj bo torej sprejeta delitvena bilanca in kaj je z delitveno bilanco med občinama Žalec in Velenje glede Vinske Gore?

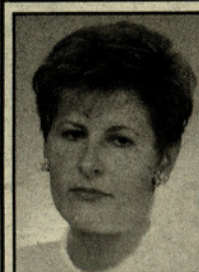
Lojze Posedel: "Delitvena bilanca mora biti sprejeta do 31. marca. Če to ne bo doseženo s soglasjem, bo občina Žalec, ki je kadrovsko najmočnejša, te zadeve pripravila v taki obliki, da bomo sredi marca poklicali arbitra. Delitvena bilanca z mestno občino Velenje žal še ni bila sprejeta, kar pa je smogo stvar dobre volje in srečanja z Velenjčani. Stvari so jasne, do kratkega stika je prišlo samo zaradi sredstev iz naslova nadomestila za avtoceste, ki so bila leta 1994 prikazana v bilanci občine. Ampak tega denarja že zdavnaj ni več."

Morda še nekaj besed o sami občini Žalec. Imela naj bi tri podžupane, je to res?

Lojze Posedel: "Občina bo imela tri podžupane. Tak je predlog statuta, ki bo na naslednji seji občinskega sveta dan v javno razpravo. Seja bo naslednji četrtek v dvorani gasilskega doma na Ložnici, po novem pa se bodo žalski svetniki sestajali vedno v drugi krajevni skupnosti. Tudi imena za podžupane so znana: Ferdinand Haler - Desus, Janko Kos - Združena lista in Gregor Vovk Petrovski - LDS. Pristojnosti med njimi bodo razdeljene, nagrada za neprofesionalno delo pa bo vsak mesec odvisna od aktivnosti podžupana. Glede na velik obseg občine in veliko krajevnih skupnosti si bomo delo razdelili."

Krajevne skupnosti v žalski občini ostajajo, ustanovljenih pa naj bi bilo še nekaj novih?

Lojze Posedel: "Krajevne skupnosti bodo ostale kot samostojne pravne osebe s svojim žiro računom in vodstvom, za določene večje zadeve pa krajevna skupnost ne bo mogla sklepati pogodbe ali opraviti nakazila brez soglasja župana, kar bo določeno v statutu. V vsakem primeru bo ustanovljena nova krajevna skupnost Levec, ker so tam že dolgo takšne želje, izveden je bil že zbor krajanov, ta krajevna skupnost pa

Irena Jelen Baša

Vsakodnevne novice so lahko vesele, zanimive, žal pa tudi pretresljive.

V dneh pred novim letom smo si s prijatelji, znanci in sodelavci izrekli najboljše želje, med njimi je bila največkrat izrečena želja po zdravem novem letu. Tudi za Ireno smo namenili želje po bolj zdravem letu. Po praznikih smo pričakovali, da nas bo obiskala, pa nas je pretresla žalostna novica, da so bile naše želje po srečanju v novem letu zaman.

Ugasnilo je življenje novinarke, sodelavke in prijateljice Irene, komaj nekaj dni pred njenim 39. rojstnim dnevom.

Irena je že kot študentka sodelovala v Savinjskim občanom, leta 1984 pa se je redno zaposlila. Najprej se je lotila predstavitve krajevnih skupnosti, nato pa je vse bolj razkrivala delo in življenje Savinjanov. Z njimi je našla odnos, ki ji je odpiral vrata v savinjske domove. Z veliko mero tankočutnosti je razkrivala dobre in slabe strani življenja ljudi. Irena je s svojim delom vnašala optimizem in je tudi sama gledala na življenje z optimizmom. Znala je biti kritična do nepravilnosti in znala je ceniti poštenost.

Po sedmih letih je Irena odšla v uredništvo Novega tednika in Radia Celje. Zanimalo jo je tudi delo na radiu. Ostala pa je povezana s Savinjsko dolino, saj je bilo to njeno delovno področje. Marsikdaj si je vzela čas tudi za obiske v našem uredništvu in klepet je najpogosteje zašel na dogajanje v občini. Veseli smo bili njenega obiska in z zadovoljstvom smo sprejemali njene pohvale in tudi pripombe na vsebino našega časopisa.

Irena, hvala ti za vse, ne bomo pozabili, da si bila naša kolegica in sodelavka. Pogrešamo te.

Janez Kroflič

Na Vranskem en podžupan

Na drugi seji občinskega sveta občine Vransko so se svetniki dogovorili o podžupanu. Za podžupana so imenovali Vladimirja Reberška. Sprejeli so sklep o začasnem financiranju občine, ki velja za prve tri mesece tega leta.

Osnova za pripravo sklepa o začasnem financiranju je korigiran proračun občine Žalec za leto

1998, v začasnem financiranju pa ni predvidenih nobenih investicij. Svetniki so se pogovarjali tudi o novem sedežu občine Vransko. Ta naj bi bil v tako imenovani Osetovi hiši v samem trgu, kjer je zdaj že pošta. Poleg občinskih prostorov naj bi bila v njej informacijska pisarna upravne enote, pa tudi notar in zavarovalnica.

K. R.

je tudi na meji z mestno občino Celje. Predlagal pa bom tudi delitev krajevne skupnosti Galicija in ustanovitev krajevne skupnosti Pirešica, ker gre za dva kraja, dve območji, trenutno stanje v vodstvu krajevne skupnosti ali bolje med posamezniki pa je tako napeto, da je premalo sodelovanja. Če bi bili dve krajevni skupnosti, bi se ljudje pogovarjali o svojem območju, ne bi pa bila nobena od njiju prikrajšana za odškodnino od kamnoloma niti za planirano investicijo - gradnjo nove šole v Trju, ki pa jo mora še potrditi občinski svet. Ali bo do delitve prišlo, pa bo povsem odvisno od krajanov, ki bodo imeli možnost svoje mnenje povedati na zboru krajanov in na referendumu, če ga bo zbor krajanov sploh predlagal."

Kdaj pa naj bi bile potem volitve vodstva krajevnih skupnosti?

Lojze Posedel: "To je odvisno od sprejema statuta, ki bo po mojem mnenju sprejet februarja ali marca. Glede na to, kako pogosto odhajajo ljudje v zadnjem času na volišča, je tudi eden od predlogov, da bi bile volitve jeseni, glede na to da razen manjših problemov krajevne skupnosti dobro delajo. O razpisu volitev pa bo seveda odločal občinski svet."

K. R.

ČZP SAVINJSKI OBČAN d.o.o.

ŠLANDROV TRG 23,
3310 ŽALEC
tel. in faks: 063 / 717-333, 715-200
mobitel: 0609 / 644 546
elektr. pošta:
info@savinjski-obcan.si
domača stran
http://www.savinjski-obcan.si

REGIONALNI PROGRAM
DOPISNIŠTVO
IN AGENCIJA ZA TRZENJE
tel. in faks: 715-200, 717-333

Časopis SAVINJČAN izdaja
ČZP SAVINJSKI OBČAN, d.o.o.
Žalec,
Šlandrov trg 23, 3310 ŽALEC

Tel. in faks: 717-333, 715-200

Žiro račun: 50750-601-193372

DIREKTOR IN ODGOVORNI UREDNIK:
JANEZ KROFLIČ

TAJNIŠTVO: MARIJA CILENŠEK

NAKLADA: 15.000 izvodov

TEHNIČNO UREJANJE IN PRIPRAVA
TISKOVNE FORME:
MARGINALIJA d.o.o.

TISK: DELO - Tisk časopisov in
revij, d.d., Ljubljana, Dunajska 5

Po sklepu RK za informiranje št.
23-91 je Savinjan oproščen TPD.

Za božič deset novih stanovanj

Nov razpis za prosilce neprofitnih stanovanj bo pripravljn letos.

Stanovanjski sklad občine Žalec je v preteklem letu kupil 18 stanovanj v Žalcu in štiri v Petrovčah. Poleg odkupov stanovanj je bil z menjavami in izpraznitvami stanovanjski problem rešen za 53 prosilcev. Ključne desetih novih stanovanj v poslovno-stanovanjskem objektu, v katerem je tudi žalska pošta, so družine prejele prav zadnje popoldne pred božičem.

Poslovno-stanovanjski objekt je zgradil Vegrad, d.d., Velenje in pozneje še del poslovnih prostorov predelal v sodobna stanovanja. Kot je ob prevzemu ključev povedal vodja projekta Jože Kovač, je prvotno projekt predvidel tudi nadzidavo policijske postaje, ki stoji tik ob pošti, vendar do uresničitve te ideje ni prišlo. V pritličju so prostori pošte, prvo in dve tretjini drugega nadstropja sta namenjena poslovnim prostorom, v tretjini drugega nadstropja, mansardi in nadmansardi pa je deset stanovanj z manj običajno razporeditvijo prostorov. V kleti so garaže, shrambe za

stanovalce in prostor za arhiv za poslovne prostore. Stanovalci imajo poseben vhod, za stanovanja pa so pridobljena vsa potrebna dovoljenja, je poudaril Jože Kovač. Urejeno je plinsko ogrevanje, vsako stanovanje ima svoj vodomer in števec za porabo toplotne energije, sam objekt je toplotno izoliran. Nekoliko dražja začetna investicija se dolgoročno obrestuje v manjših stroških vzdrževanja objekta.

Stanovanja je odkupila občina Žalec oziroma Stanovanjski sklad občine, ki je v ta namen pridobil tudi republiško posojilo. Vrednost desetih stanovanj, v katerih bo

živel približno 30 stanovalcev, je okoli 80 milijonov tolarjev. Upravnik je Sipro Žalec. Stanovanja so neprofitna, zaradi nadstandardne gradnje pa je tudi neekonomska najemnina precej visoka - v povprečju okoli 25 tisoč tolarjev, zato so ga nekateri prosilci z liste tudi odklonili. Na listi čakajočih za stanovanja trenutno ni več veliko prosilcev, je pa res, da lani ni bilo razpisa za nove prosilce. Sicer pa bosta občina Žalec in stanovanjski sklad po besedah župana Lojzeta Posedela in predsednika upravnega odbora sklada Petra Gominška, ki sta ob predaji čestitala novim najemnikom stanovanj in jim zaželela prijetno bivanje v njih, nadaljevala s sedanjo politiko, ko je bilo v občini vsako leto zagotovljenih kar nekaj stanovanj.

K. R.

Ivana Potočnika sta obiskala predsednik Območnega združenja NOV Žalec Janko Cvikl in tajnik KO ZB NOV Galicija Franc Špeglič.

Pozorni do starejših

Območno združenje ZB NOV Žalec združuje štirinajst krajevnih organizacij ZB NOV v Savinjski dolini. Tudi letos so ohranili navado, po kateri vsako leto ta čas obiskujejo svoje najstarejše člane.

Tokrat so obiskali 84-letnega Ivana Potočnika iz Zavrha, ki je tudi predsednik ZB NOV Galicija. Ivan Potočnik je bil aktiven že od mladosti, prvi predsednik OF v Zavrhu, ki se je organizirala leta

1943. Zaradi svoje protikupa-torske dejavnosti je bil zaprt v Starem piskru v Celju, od koder so njega in sojetnike osvobodili partizani 15. decembra 1944 in jih s tem rešili gotove smrti. Kljub letom in mnogim težavam ter bridkostim, ki jih je preстал, se Ivan Potočnik dobro drži.

T. Tavčar

Župan Lojze Posedel izroča ključne stanovanja mladi štiričlanski družini, ki ji je bilo to prav gotovo najlepše božično-novoletno darilo. Foto: J.K.

V Preboldu najprej na vrsti prostori

Svetniki občine Prebold bodo imeli drugo sejo naslednji četrtek, to je 28. januarja. Za normalen začetek dela občine pa so v Preboldu najprej obnovili prostore nekdanje krajevne skupnosti. Kljub idejam, da bi bil sedež v kateri drugi stavbi, to po besedah župana Vinke Debelaka ne bi bilo smiselno, saj bi bilo predrago, sedanji prostori so tudi dovolj veliki, poleg tega pa v Preboldu niti ni primerno prazne hiše.

Kot je povedal Vinko Debelak, sta bili obnovljeni električna in telefonska napeljava, prebarvana

vrata in prebeljene stene vseh prostorov nekdanje krajevne skupnosti. Seje občinskega sveta bodo v stari sejni sobi. In druga seja bo naslednji četrtek, ko bo občinski svet obravnaval tudi imenovanje podžupanov in sestavo občinske uprave. Prebold bo zanesljivo dobil eno delavko iz nekdanje občinske uprave, morda pa tudi dve. Tajnik odhaja v pokoj. Občina bo imela najmanj enega podžupana, verjetno pa bo predlagan še drugi.

Sicer pa je te dni tako kot vse ostale občine tudi preboldska dobila nov računalnik s pripada-

jočo programsko opremo in podatki. "Občina Žalec je sicer že kar s prvim januarjem hotela novim občinam prepustiti vsa opravila, te pa niso imele niti opreme, ne ustreznih ljudi in nenazdanje tudi še ne znanja. Zato morajo do nadaljnjega, zlasti do razdelitve kadrov, v Žalcu še opravljati vsa ta opravila, kot je na primer potrjevanje zdravstvenih izkaznic za brezposelne," je še povedal Vinko Debelak, ki ima kot župan zaenkrat uradne ob torkih in četrtek od 18. do predvidoma 20. ure.

K. R.

Več kot 90-letna tradicija čebelarjenja

Začetek leta je čas za občne zbornice in letne konference društev. V občini Polzela so med prvimi pripravili letno skupščino čebelarji. Člani društva iz Andraža in Polzele so se zbrali na letni skupščini v čebelarskem domu na Polzeli. Iz poročila predsednika Milka Medveška in drugih je razvidno, da so z razmeroma skromnimi sredstvi skrbno gospodarili. Posebno skrb posvečajo vzdrževanju čebelarskega doma. Tako so v lanskem letu zamenjali kritino, letos pa želijo z obnovo nadaljevati.

V razpravi po poročilih so govorili o zatiranju varov, ki zadnja leta uničuje čebelje družine in jim s tem povzroča veliko škodo. Pri tem pa je posebno vprašanje glede učinkovitosti posameznih vrst zdravil oziroma način uporabe. Sklenili so, da bodo medse povabili veterinarja in še kakega drugega strokovnjaka iz Ljubljane, da bi se v zimskem času, ko čebele mirujejo, poučili o najnovejših dosežkih zatiranja

bolezni čebel. Veliko je bilo govoriti o novi organizaciji ob razdelitvi bivše občine Žalec na šest novih občin. Kakšna bo posej vloga Zveze čebelarskih društev Savinjske doline? Na to vprašanje niso dobili odgovora tudi od delegata dosedanje zveze čebelarskih društev. Zato so pooblastili in zadolžili člane upravnega odbora in častno razsodišče, da proučijo pravila zveze čebelarskih društev in pripravijo

morebitna dopolnila, ki bi zagotavljala delovanje zveze v korist čebelarstva v Savinjski dolini. Ugotovili so namreč, da ravno čebelarstvo plačuje zelo visok davek ekološke onesnaženosti in zastripitve narave. Ker ima čebelarstvo na Polzeli več kot 90-letno tradicijo, so imenovali štiričlanski odbor za zbiranje gradiv s področja čebelarstva na Polzeli, da bi lahko ob koncu tisočletja pripravili publikacijo.

T. Tavčar

Srečanje z duhovniki

Tradicijo novoletnih srečanj z duhovniki v občini Žalec nadaljuje tudi župan Lojze Posedel. Duhovniki iz sedmih župnij z območja nove občine Žalec so se prejšnji teden zbrali na srečanju v Gotovljah na turistični kmetiji Pri Mlinarju.

Zbralo se jih je enajst. Prvotna

namera, da bi srečanje z vsemi duhovniki nekdanje žalske občine skupaj pripravilo šest novih županov, se ni uresničila. V pozdravnem nagovoru je Lojze Posedel to obžaloval in izrazil prepričanje, da je bila takšna delitev občine nesmiselna in da bo na posameznih področjih

prišlo do ponovnega povezovanja. Duhovnikom se je zahvalil za korekten odnos v času predvolilne kampanije in poudaril, da bodo skupaj nadgrajevali že začeto delo. V imenu duhovnikov sta se županu in sodelavcem zahvalila dekan Branko Zemljak in pater Manes iz Petrovč.

T. Tavčar

Med govorom župana Lojzeta Posedela

UPRAVNA ENOTA ŽALEC

objavlja nove telefonske številke in sicer:

ODDELEK ZA GOSPODARSKE IN NEGOSPODARSKE DEJAVNOSTI TER PROMET IN ZVEZE	063 7135 160
ODDELEK ZA KMETIJSTVO IN DENACIONALIZACIJO	063 7135 170
ODDELEK ZA OBČO UPRAVO IN SKUPNE ZADEVE	063 7135 120
ODDELEK ZA OKOLJE IN PROSTOR	063 7135 140
ODDELEK ZA UPRAVNE NOTRANJE ZADEVE	063 7135 180

Mladi prostovoljci z Vranskega

Dobro je biti pomemben, pomembneje pa je biti - dober! To misel so vzeli za svojo mladi prostovoljci z osnovne šole Vransko, ki del svojega prostega časa žrtvujejo za druge. Projekt prostovoljnega socialnega dela je pripravila psihologinja Mira Huš iz šolske svetovalne službe, že v prvem letu pa se je zanj navdušilo 25 osnovnošolcev. V zahvalo za njihov trud jih je Mira Huš tik pred božično-novoletnimi počitnicami povabila na bolj svečano kosilo, pridružila pa se jim je tudi ravnateljica Valerija Pukl.

Projekt prostovoljnega socialnega dela si je zamislila Mira Huš: "Pred dvema

letoma so bili tema otroškega parlamenta odnosi med vrstniki. Takrat smo začeli pravzaprav bolj poglobljeno razmišljati o tem, nastal je program razrednih ur za izboljšanje odnosov med vrstniki. V tistem letu je tako tudi ostalo, na šolah se namreč z odnosi med učenci v glavnem ukvarjamo takrat, kadar se pojavijo kakšni vedenjski problemi. Razvijanje prav socialnega vedenja pa ni uvrščeno v programe osnovnih šol, oziroma je odvisno od svetovalnih delavcev in učiteljev, če vidijo to potrebo. Takrat sem se s to idejo srečala na seminarju in zdela se mi je zelo dobra, saj bi to lahko bil zgled, kako ravnati drug z drugim in si pomagati, da ne hodimo več preprosto drug mimo drugega. Kot psihologinja vem, da v mnogih družinah otrokom manjka teh odnosov, poznanosti. Učenci, ki se ukvarjajo s prostovoljnimi deli, pa imajo možnost, da prav to dajejo drugim otrokom in to je po mojem mnenju za njih velika bogatija. Seveda pa tudi za celotno šolo, ti prostovoljci so zgled ostalim. Pravijo, da to sploh ni težko in so pripravljeni priti tudi ob sedmih zjutraj v vrtec oziroma ostati po pouku v podaljšanem bivanju."

Kot je v vabilu k prostovoljnemu socialnemu delu zapisala Mira Huš, brez prostovoljstva ne gre več. Nihče ne more živeti sam. Prostovoljno delo ni plačano z denarjem, poplačano pa je z občutkom, da opraviš koristno delo, da te potrebujejo, spoznaš nove ljudi, sklepaš prijateljstva, pridobiš nova znanja, spoznanja in veščine, preizkušaš svoje sposobnosti, znanje in spretnosti, se osebnostno bogatiš in rasteš. Prostovoljno delo lahko opraviš vsak izmed učencev šole, seveda pa je prilagojeno njegovi starosti, telesni kondiciji, psihični zmogljivosti in času, ki ga ima na voljo. Projekt prostovoljnega dela se je začel oktobra, k njim pa je mentorica povabila učence predmetne stopnje. Odziv je bil zelo dober, saj je trenutno na šoli Vransko kar 25 prostovoljcev in prostovoljcev. "Dve skupini prostovoljcev delata z učenci prvih, drugih in tretjih razredov v podaljšanem bivanju, skupaj štirikrat na teden. Nekateri prostovoljci prihajajo dvakrat na teden, drugi enkrat, odvisno od časa, ki ga imajo. Pomagajo pri kosilu, pisanju domačih nalog, učenju, pri igranju - ta čas se lahko učitelj posveti samo enemu učencu. Berejo pravljice in otroke spremljajo na kombi, da vidijo, če je vse v redu. Imamo tudi dve skupini v vrtcu - v mali šoli in v skupini dveh in triletikov. K najmlajšim prihajajo zjutraj in pomagajo pri sprejemu otrok in igri ter potem, ko malčki vstanejo. Ena deklica pa dvakrat na teden pomaga tudi invalidni gospe. Povezala sem se tudi krajevno skupnos-

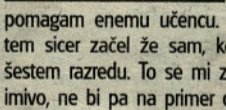
tjo Tabor, kjer so mi povedali za štiri ljudi, ki bi tudi potrebovali podobno pomoč in dve deklici iz Tabora bi to počeli. Vendar se moramo še dogovoriti z njimi. Podobno se bomo povezali tudi s krajevno skupnostjo Vransko. S pomočjo starejšim pa se bodo seveda ukvarjali samo tisti prostovoljci, ki bodo tako želeli, prepričevala ne bom nobenega." Bistvo prostovoljnega dela je seveda prostovoljnost, zato lahko otroci s tem delom nehajo, kadarkoli želijo. "Vendar pa sem učencem na začetku povedala, da ko se enkrat odločijo za prostovoljno delo, se morajo držati dogovorov. Če pa ugotovijo, da niso za to, lahko nehajo."

Ob zaključku leta in 5. decembra, dnevu prostovoljstva, so se prostovoljci za nagrado zbrali na kosilu, ki ga je ob posredovanju ravnateljice omogočil zavod za izvajanje spremljevalnih dejavnosti. Brez sponzorjev tudi pri prostovoljnem delu ne gre. "Sponzorje smo že prosili tudi za finačna sredstva - za fotografiranje, morebitne potne stroške, za izobraževanje otrok in podobno. V kraju smo že dobili okoli 30.000 tolarjev, tako da lahko rečem, da je odziv zelo lep," je še povedala Mira Huš.

Ravnateljica Valerija Pukl pa je dodala: "Projekt prostovoljnega socialnega dela ocenjujem izjemno pozitivno. To smo na naši šoli načrtovali že več let, pa smo nekako plaho pristopali k temu, ker smo mislili, da ne bo odziva učencev. Zlasti smo želeli, da bi starejši učenci pazili na mlajše na poti v šolo in domov. Tu nismo bili tako uspešni pri otrocih, letos pa se nam je kar nasmejalo. Moram pa reči, da smo imeli srečno roko pri mentorici, ki je zastavila izjemno dober in prisrčen program, tako da so otroci z veseljem prihajali. Tudi odziv pri drugih učiteljih je zelo dober, saj pravijo, da so ti učenci resno zastavili delo, še posebej pri podaljšanem bivanju pa so pravi pomočniki. Zato se nam je zdelo prav, da jih danes nagradimo." Sicer pa učitelji in vzgojiteljice tudi kdaj dodatno poprosijo za pomoč prostovoljcev. Tako so na primer pomagali prvošolcem pri božičnem sejmu. Seveda se prostovoljci redno sestajajo z mentorico, ki jih pripravi na to, kaj lahko pričakujejo od otrok. Od prostovoljcev pa se pričakuje predvsem to, da imajo tople, človeški odnos, da so zanesljivi pri delu, da spoštujejo dogovore in obljube, da varujejo zaupne podatke ter da so zavzeti in potrpežljivi.

In kaj pravijo mladi prostovoljci o tem, koliko časa jim jemlje prostovoljno delo, kako so jih sprejeli otroci in ali bodo tudi v prihodnje nadaljevali s prostovoljnimi deli?

Gorazd Kovč: "Sem osmošolec, v okviru prostovoljnega socialnega dela pa imam učeno pomoč za nemščino. Dvakrat na teden

pomagam enemu učencu. Prvic sem s tem sicer začel že sam, ko sem bil v šestem razredu. To se mi zdi zelo zanimivo, ne bi pa na primer delal v vrtcu.

Zaenkrat imam samo dobre izkušnje pri poučevanju nemščine, najpomembneje pa se mi zdi zaupanje med mano in učencem. Sicer pa se ne bom odločil za pedagoški poklic."

Alen Kovačič: "Hodim v 6. b razred.

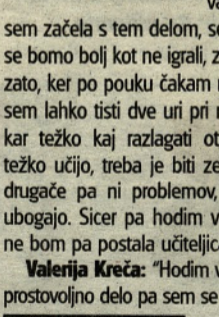
Kot prostovoljec pomagam prvim, drugim in tretjim razredom po pouku pri nalogah, enkrat na teden po dve uri. Prostega časa imam kljub temu in šolskim obveznostim še dovolj. Za prostovoljno delo sem se odločil tudi zato, ker je povezano z učenjem, saj bi rad postal učitelj. Delo z mlajšimi učenci mi je zelo všeč. Včasih me ubogajo, kdaj tudi ne, včasih se gremo kakšno igrice, odvisno od dneva, včasih so bolj nemiri, drugič pa bolj pridni. S prostovoljnimi deli bom nadaljeval tudi drugo leto."

Elvira Lokan: "Sem učenka 8. c razreda.

Kot prostovoljka delam dvakrat na teden po eno uro v drugem in tretjem razredu podaljšanega bivanja. S prostovoljnimi deli sem začela zato, ker imam dovolj prostega časa, preden pride šolski avtobus, pa tudi na splošno mi je všeč delo z otroki. Časa za moje obveznosti mi nikoli ne zmanjka, ker naloge in vse ostalo delam doma. Sicer pa je boljše prostovoljno delo, kot da bi do prihoda avtobusa hodila okoli šole. Otroci nas niti ne jemljejo preveč resno, se pa igramo in če imajo težave, jim pomagamo pri nalogah. Z mentorico imamo večkrat na teden sestanke, povprašam nas, kako kaj delamo in če imamo kakšne težave, tako da se lahko vedno o vsem pogovorimo. Drugo šolsko leto bom v srednji šoli, če pa bo tudi tam organizirano prostovoljno delo, se bom najbrž vključila vanj."

Andreja Kršan: "Kot prostovoljka v drugem razredu podaljšanega bivanja delam trikrat na teden. Otrokom pomagam pri nalogah in se igram z njimi, pa tudi pogovarjamo se. Ko sem začela s tem delom, sem mislila, da se bomo bolj kot ne igrali, začela pa sem zato, ker po pouku čakam na avtobus in sem lahko tisti dve uri pri njih. Včasih je kar težko kaj razlagati otrokom, ki se težko učijo, treba je biti zelo potrpežljiv, drugače pa ni problemov, pridni so in ubogajo. Sicer pa hodim v osmi razred, ne bom pa postala učiteljica."

Valerija Kreča: "Hodim v 8. c razred, v prostovoljno delo pa sem se vključila predvsem zato, da bi pomagala ljudem v stiski, otrokom pri nalogah in podobno. Ker imam rada otroke, sem se odločila, da bom delala z njimi v vrtcu. Enkrat na teden - ob petkih grem v malo šolo in tam se z otroci igramo, pišemo kaj in podobno. Otroci so me lepo sprejeli in me kličejo po imenu. Sicer pa si bom po osnovni šoli izbrala kakšen pedagoški poklic." K. R.

Enkrat na teden - ob petkih grem v malo šolo in tam se z otroci igramo, pišemo kaj in podobno. Otroci so me lepo sprejeli in me kličejo po imenu. Sicer pa si bom po osnovni šoli izbrala kakšen pedagoški poklic." K. R.

S slovesnosti med blagoslovitvijo konj.

Blagoslovitev konj v Gotovljah

Na god sv. Štefana in ob dnevu samostojnosti so v Gotovljah obnovili starodavni običaj blagoslavljanja konj. Na slovesnosti, ki so jo pripravili pod stoletnimi lipami, se je po drugi maši zbralo veliko ljudi, kar petdeset konjerejev Savinjske konjenice

pa je svoje plemenite živali pripeljalo k blagoslovu. Najprej je zbrane pozdravil kapetan Savinjske konjenice Milan Krajšek, potem jim je spregovoril še predsednik sveta KS Gotovlje Henrik Kranjc, ki je poudaril pomen Dneva samostojnosti in

pomen oživiljanja tradicije. Obred blagoslovitve konj je opravil dekan Branko Zemljak, v kulturnem programu pa sta sodelovala godba na pihala Tekstilne tovame Prebold in domače kulturno-prosvetno društvo.

T. Tavčar

Gomilsko

Žegnanje konj postaja tradicija

Na področju Savinjske doline se je v zadnjih letih močno razmahnila reja konj. Vse več je tistih, ki velik del svojega prostega časa namenjajo konjem. Ti so postali njihova sprostitve, šport, zabava in tudi vsakodnevna obveza. S porastom števila konj pa je tudi v Savinjski dolini znova oživilo nekdanje žegnanje konj. Na Gomilskem je bilo lani že tretjič, tako da lahko že govorimo o tradicionalni prireditvi.

Sobota, 26. decembra je bila sicer zelo mrzla, a hkrati sončna in s pravo zimsko idilo, ki je dala prireditvi še prijetnejšo podobo. Po drugi maši v cerkvi Sv. Štefana na Gomilskem, ki je tudi edina cerkev v Savinjski dolini posvečena temu svetniku, je zbrane farane in kakšnih trideset konjenikov najprej pozdravil Damjan Brišnik. V imenu organizatorjev se je zahvalil vsem rejcem konj, da so prišli na žegnanje ter ob tem izrazil željo, da se prihodnje leto zbere na Gomilskem še več

rejcev konj. Pri tem je še poudaril, da ni slučaj, da se farne cerkev na Gomilskem imenuje po Sv. Štefanu, saj tradicija konjerejev v Savinjski dolini izhaja iz tega okolja. Glavni pobudnik konjerejev v Savinjski dolini je bil namreč vitez plemeniti Karl von Haup z graščine Štrosnek. Gomilsko je torej s svojo okolico ter cerkvijo Sv. Štefana, ki je zaščitnik konj, res najprimernejši kraj za blagoslavljanje konj v Savinjski dolini. Tokratni obred je v spremstvu še nekaterih drugih cerkvenih dosto-

janstvenikov opravil opat Marjan Jezemik iz Celja, ki je blagoslovil vsakega konja posebej. Ob tem pa so bili konji deležni še pribojška, koščkov kruha s soljo. Na svoj račun pa so po blagoslovu, pa že tudi pred njim, prišli tudi konjeniki, ki so na Gomilsko prihajali iz Vranskega, Tabora, Prebolda in od drugod.

Žegnanje konj na Gomilskem je bilo tudi tokrat zanimiv in prijeten dogodek, ki ga ni zamudil niti župan nove občine Braslovče Dušan Goričar. Med biskovalci pa je bilo še precej drugih znanih obrazov, ki še dokazujejo, da se je Štefanovo, na katerega praznujemo tudi Dan samostojnosti, že močno ukoreninilo v tem kraju.

D. Naraglav

Z žegnanja konj na Gomilskem

Društvo Sožitje praznovalo

Občinsko društvo Sožitje za pomoč duševno prizadetim žalec je tudi letos za člane društva, starše, skrbnike in ostale pripravilo že kar tradicionalno novoletno srečanje, ki je bilo v dvorani Društva upokojencev v Grižah. Udeležilo se ga je okoli 150 ljudi.

V pozdravnem nagovoru je predsednik društva, Rihard Kopušar, na kratko oñsal dosežke društva v preteklem obdobju in

nakazal načrte za prihodnje. Poudaril je, da je bilo preteklo leto še posebej pestro in aktivno. Zaznamovalo ga je zelo dobro sodelovanje z občino Žalec, Centrom za socialno delo Žalec in klubom Žarek, kar je bilo posebno dobrodošlo pri varstvu prizadetih oseb med počitnicami. Med posebno odmevnimi prireditvami so bile regijske športne igre specialne olimpiade celjsko-koroške regije, društveni vikend seminar

itd. Med aktivnosti pa spadajo tudi prizadevanja za izgradnjo Vzgojno delovnega centra v Žalcu, ki se uresničujejo.

Zbrane je pozdravil tudi žalski župan Lojze Posedel, ki je tudi za bodoče zagotovil pomoč, varovanci pa so bili najbolj veseli dedka Mraza, ki jih je obdaril. Kulturni program so prispevali učenci OŠ Polzela, za veselo razpoloženje pa je poskrbel Trno Lesjak iz Žalca.

T. Tavčar

Žalski župan Lojze Posedel izroča ključne avtomobila poveljniku PGD Žalec Janku Ugovšku.

Novo vozilo za žalske gasilce

Gasilci Žalca so ob izteku leta kronali svoje delo s prevzemom gasilskega vozila. Vozilo so jim podarili prijatelji iz nemškega mesta Vilich. Podarjeno gasilsko vozilo Magirus Deutz 192 je gasilsko vozilo z vodo in je v celoti opremljeno z gasilsko tehniko in je z dnevom prevzema pripravljeno za intervencije oziroma za pomoč krajanom občine Žalec, po potrebi pa tudi širše na operativnem območju gasilske zveze.

Ob prevzemu vozila je najprej spregovoril predsednik PGD Žalec Franci Naraks in med drugim dejal: "Ob današnjem prevzemu smo gasilci ponosni na takšno prijateljstvo in pomoč pri zagotavljanju prepotrebne opreme in vozil, saj je na ta način tudi dokazan rek, da je v slogi moč. Kljub vsemu pa ne moremo mimo tega, da se ob prevzemu podarjenega gasilskega vozila ne dotaknemo

nerazumevanja tistih, ki bi morali podpreti našo humano dejavnost, pa žal tega ne zmorejo ali pa tudi nočejo storiti. Kljub vsemu pa se vedno najdejo tudi pravi prijatelji, ki vedo, kaj pomeni dobro opremljena enota, ki je pripravljena pomagati ljudem v nesreči. Zato izrabljam to priliko, zavedajoč se dejstva, da je beseda hvala mala, pa vendar velika beseda, da se zahvalim za pomoč Dušanu

Goričarju in Bogu Planinšku, da danes žalski gasilci prevzemamo to vozilo. Prepričan sem, da bo leto 1999 bolj naklonjeno gasilstvu in da bomo gasilci v občini Žalec kronali svoje delo še z marsikatero pridobitvijo voznega parka in opreme."

Ključne novega vozila je poveljniku Janku Ugovšku predal žalski župan Lojze Posedel, ki je ob tej slovesnosti prejel posebno priznanje PGD Žalec, priznanji pa sta prejela tudi Bogo Planinšek in Dušan Goričar. Zbranim je spregovoril tudi predsednik Mestne skupnosti Žalec Eran Sadnik.

T. Tavčar

Zbor krajanov v Andražu

V nedeljo je bil v Andražu zbor krajanov, na katerem so govorili o krajevni skupnosti v novi občini in o problemu odkupa zemljišča za novo podružnično šolo. Krajanom so spregovorili: župan Ljubo Žnidar, ravnateljica OŠ Polzela prof. Marinka Marovt ter predsednika krajevnih skupnosti Polzela in Andraž, Stanko Novak in Anton Mešič.

Glede vprašanja, ali naj občina Polzela ohrani krajevne skupnosti ali ne, je župan Ljubo Žnidar povedal, da je njegova glavna skrb, kako biti pošten do vseh vasi in zaselkov, po drugi strani pa postaviti takšno organiziranost, ki bo ekonomsko upravičena. Krajanje so bili glede tega različnega mnenja. Župan jim je zatrdil, da jim nihče ne bo vzel tega, kar je njihovo, ter se zavzel za ustanovitev krajevnih odborov. Ti bi bili povezava med občino in posameznim zaselkom. Sicer pa

bo to urejal statut, predlog statuta pa bo tudi v javni obravnavi.

Nič manj aktualen problem je v Andražu odkup zemljišča za gradnjo nove podružnične šole. Prizadevanja za šolo na novi lokaciji so stara že štiri leta, v ta namen pa je bil izglasovan tudi samoprispevek. Kot je povedala ravnateljica prof. Marinka Marovt, je šola središče kraja, prav andraška pa je s svojim modelarskim krožkom za izdelavo ptičjih krmilnic med slovenskimi šolami osvojila prvo mesto. Ob

vsem tem je potrebno upoštevati zmogljivost občine za zagotavljanje finančnih sredstev. Kot je povedala, se nje more strinjati s tem, da bi ves samoprispevek porabili za nakup zemljišča za novo šolo, kar so potrdili tudi prisotni. Zaradi plazovitega zemljišča pa morajo svoje mnenje podati tudi še geologi. S tem se je strinjal tudi župan, ki je menil, da Andraž potrebuje novo šolo, da pa njaj lokalcija zaenkrat še ostane odprto vprašanje oziroma se poišče še druge lokacije, med drugim pa preuči tudi možnost, da se nova šola zgradi na mestu sedanje stavbe. Predlagal je petčlansko komisijo, ki bo s pomočjo strokovnjakov pripravila nov predlog. Glede na roke razpisa bo potrebno to opraviti v dveh mesecih.

T.T.

Anica Terpin

22. december. Mrzlo zimsko popoldne. Učitelji imamo konferenco. Sredi dela nas prekine rezek glas telefona. Delovno vzdušje omrtvi kratka vest: umrla je Anica. Nastane tišina in vsakemu misli poromajo v čas, ko se je prvič srečal z njo: učiteljico, mentorico, ravnateljico.

Njeno srce je bilo res veliko in njena duša se je razdajala: zdaj prisluhni, zdaj tolažiti, svetovati ali iskati nove rešitve. Ni ga bilo dela, ki bi se ga Anica ne znala ali ne upala lotiti. Občudovali smo njen izreden smisel za organizacijo in vodenje, kar je redka lastnost ljudi.

Iz razgledane in zavedne delavske družine, v kakršni se je rodila Anica pred 70 leti, in iz svojega prepričanja in predanosti temu prepričanju si je pridobila življenjska spoznanja, ki jih je poglobila v izgnanstvu v Srbiji, kamor so jih izselili. Vrnitev v domači kraj ji je ponudila nov izziv, a delo na okraju v Celju, kjer se je zaposlila, je ni moglo zadovoljiti. Vleklo jo je drugam. Čutila je, da mora vsa spoznanja in izkušnje, znanje in svojo moč vložiti drugam - v prosveto.

Z mozem sta skupaj začela orati prve brazde učiteljevanja v Taboru, kjer sta si ustvarila tudi družino. Kakor sta rasla njena otroka, tako je rasla in se kalila njena predanost šoli kasneje v Preboldu. Danes že odrasli ljudje se spominjajo Anice kot priljubljene učiteljice 4. razreda, polne vedrine, domislje, zanimivih zgodb in razumevanja. Nič drugačna pa ni bila kasneje, ko je prevzela organizacijo celodnevne šole, in še kasneje, ko je postala ravnateljica Osnovne šole Prebold. Voditi pretežno ženski kolektiv in to še v času, ko so zgradbo zaradi potreb celodnevne osnovne šole dograjevali, ni bilo lahko. Zanj ni bilo počitnic, kajti treba je bilo spremljati gradnjo, hkrati pa izvesti priprave za nemoten potek šolskega dela. Sledi njenih naporov so na preboldski šoli vidni še danes.

Pa saj ni bilo samo šolsko delo! Bili so tudi taborniki. Odred Partizanskega vrha je pod njenim vodstvom taboril v Braslovčah, Lescah, Izoli, Hvaru, Vinici. Mnoge generacije učencev pa so po njeni zaslugi lahko letovale v počitniški koloniji v Piranu več let. Vrsta odlikovanj in priznanj je odraz njenega vsestranskega družbeno-političnega dela.

Anica je bila tudi igralka. V gledališki družini Lojzeta Frica je od vedrejših, lahkotnejših vlog v mladosti sprejemala vse zahtevnejše vloge žene, delavke, matere. V enem od zadnjih likov matere je skozi besede dramatika privrelo na dan tudi njeno spoznanje, da se namreč ne učijo samo otroci od svojih staršev, temveč da se tudi starši marsikaj naučijo od svojih otrok.

Čeprav je verjela v življenje in si je želela še toliko ustvariti, je verjela, da se ji bolezen ne bo toliko in tako hitro poslabšala, da ne bi mogla biti več koristna. Biti koristen je bilo njeno vodilo. Časa zase pa ji je vedno primanjkovalo. Ostala bodo njena prečudovita ročna dela. Pogled nanje poveča rano, ki močno zaskeli. Njenih prstov, skozi katere je prepletala nit in ki so neskončno nežno božali, ne bomo čutili več, a med vsemi nami bo ostal spomin na njeno čuteče, bogato, ustvarjalno življenje.

*"Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti."
(S. Makarovič)*

Osnovna šola Prebold

UPI LJUDSKA UNIVERZA ŽALEC
šola prijaznih ljudi

vabi v naslednje tečaje in seminarje

JEZIKOVNO IZOBRAŽEVANJE TEČAJI ZA ODRASLE
nemščina, angleščina, italijanščina, francoščina

SPLOŠNO IZOBRAŽEVANJE
tečaj voditelja čolnov
tečaj vodenja poslovnih knjig
kreativne delavnice

OSVEŽITVENI TEČAJI TEČAJI POSLOVNEGA JEZIKA IZPITI ZA AKTIVNO ZNANJE JEZIKA SLOVENŠČINA KOT TUJI JEZIK

Tečaj priprave na maturo (NOVO)
Plesna šola za otroke
Plesni tečaji za odrasle
USPOSABLJANJA
računovodja
trgovski poslovodja - licenca

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVANJE
Osnove računalništva
Word za Windows
Excel

SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE
Učenje ob pomoči mentorja s pomočjo računalnika in multimedijških učnih pripomočkov

VPIS IN INFORMACIJE VSAK DELAVNIK MED 8. IN 16. URO OSEBNO ALI PO TELEFONU 063 707 165, 703 16 61. ROK PRIJAVE: 29. 1. 1999

»SIPRO« d.o.o.
STANOVANJSKO PODJETJE
3310 ŽALEC, Pečnikova 1
tel.: 063/ 717-121, faks: 063/ 717-282

NAJEMNINE ZA STANOVANJA se bodo v mesecu januarju povečale za 0,56 %. Povprečna najemnina za stanovanja v občini Žalec znaša v mesecu januarju 1999 10.645,24 SIT in je 218,68 SIT/m².

Najemnine za stanovanja in stroški upravljanja se oblikujejo v skladu s pravilnikom o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih. Pravilnik je objavljen v Uradnem listu RS, št. 47/95.

NAJEMNINE ZA POSLOVNE PROSTORE se bodo v mesecu januarju 1999 povečale za 0,56%. Povprečna neto najemnina za m² poslovnega prostora znaša 783,35 SIT.

Po sklepu kurilnega odbora se povprečna akontacija za m² toplotne oskrbe oblikuje v skladu s porastom cen kurilnega olja.

V mesecu januarju se povprečna akontacija za ogrevalno toplotno oskrbo ne bo povečala in bo znašala 94,35 SIT za m² ogrevalne površine.

Glede na porabo toplotne energije, ki smo jo spremljali v pretekli kurilni sezoni, so vsi stanovanjski objekti razvrščeni v akontacijske razrede.

Ob koncu kurilne sezone 1998/99 bo v mesecu juniju 1999 opravljen obračun po dejanski porabi v kurilni sezoni 1998/99. Obvestila o dejanski porabi bodo objavljena na oglasnih deskah po stanovanjskih objektih.

Stroške lahko plačate na naši blagajni in to vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure in ob petkih od 7. do 13. ure.

Vsak dan lahko dobite tudi informacije o poslovanju za vaš stanovanjski objekt. Informacije vam dajemo po telefonu, pisno ali ustno.

Bo kmetijska zbornica koristna?

Po mnenju vlade je zbornica nujna za demokratično zastopanje interesov kmetijstva in gozdarstva. Med poslanci v državnem zboru in v javnosti pa Zakon o kmetijsko-gozdarski zbornici dviga nemalo prahu. Najostrejši so poslanci Desusa, ki že ves čas nasprotujejo ustanovitvi zbornice, češ da gre za novo, odvečno paradržavno institucijo, ki bo zopet povečala državno administracijo. Menijo namreč, da je takšno organiziranje kmetijstva v Evropi in svetu izjema. Bojijo se, da bo zbornica podaljšana roka Slovenske ljudske stranke. Prepričani so, da bi lahko naloge zbornice enako dobro opravljale zadruge, združenja kmetijstva in gozdarstva, društva govedorejcev, vinogradnikov in druge oblike organiziranja kmetijstva.

Predvsem pa moti, da v predlogu zakona ni razvidno, kolikšni bodo stroški zbornice in koliko bo to stalo davkoplačevalce. Nenazadnje lahko takšna zbornica pomeni dodatno centralizacijo kmetijstva. Predstavniki vlade zatrjujejo, da imajo takšne zbornice v mnogih državah. Ustanovitev zbornice ni zahteva Evropske zveze, temveč potreba in zahteva

kmetijcev in gozdarjev. Zadruga namreč, po mnenju vlade, nikakor ne morejo predstavljati kmetijstva, saj so to poslovne organizacije. V prejšnjem sistemu so imele tudi politično funkcijo, kar pa je zbornica ne sme imeti. Članstvo v zbornici bo obvezno za vse s katastrskim dohodkom, višjim od 20.000 tolarjev.

J. K.

Na Lopati je OMV Istrabenz odprl črpalko

OMV Istrabenz je v petek ob avtocesti na Lopati odprl sodoben bencinski servis in tako prehitel Petrol, ki je takšen objekt začel šele graditi.

Ob servisu Istrabenza bo zasebna družba Javico maja pričela graditi restavracijo in motel, ki bosta odprta januarja prihodnje leto. V načrtu imajo še izgradnjo rekreacijskega centra. Podjetje Javico je tudi prevzelo v upravljanje ta bencinski servis. OMV Istrabenz je servis zgradil v slabih štirih mesecih, za naložbo pa porabil 350 milijonov tolarjev.

Ko bo zgrajen še Petrolov servis bo to prvi primer dveh konkurenčnih servisov na nasprotnih straneh avtoceste v Sloveniji.

J. K.

Zimska rez sadnega drevja

Zadnje lepo vreme je omogočilo pričetek zimskega obrezovanja sadnega drevja, ki je eden izmed ukrepov za vzgojo pravilne oblike sadnega drevja, obenem pa uravnava rodnost v tekočem letu. S tem dosejajo bolj reden in kvalitetnejši pridelek. Z obrezovanjem so pričeli tudi na plantažah Sadjarstva Mirosan, saj se to delo opravlja v času mirovanja sadnega drevja, kar velja predvsem za pečkarje. Obrezuje se lahko pri temperaturi okoli 0 stopinj Celzija in višji, medtem ko drevesa koščičarjev in sadno grmičevje obrezujejo nekoliko kasneje, v začetku vegetacije.

T. Tavčar

Zimsko izobraževanje se nadaljuje

Kmetijska svetovalna služba Žalec je tudi za januar, februar in marec pripravila vrsto predavanj za kmetovalce v Spodnji Savinjski dolini. Naslednje predavanje bo tako na vrsti 20. januarja na temo gnojenje in varstvo kmetijskih rastlin na vodovarstvenem območju. Predavali bosta Ema Pavlič in Vlasta Knapič, 27. januarja bo o pridelovanju sladkorne pese predaval Ciril Tinko, o obnovi stavbnih členov - fasadne odprtine v lesu, kamnu in ometu ali

štuku bo 3. februarja predavala Živa Jue, 10. februarja bo Igor Škerbot pojasnjeval, zakaj kolobarimo tudi v vrtnarstvu, 17. februarja bo Peter Pšakar predaval o gradnji hlevov za rejo govedi, 24. februarja Igor Škerbot o tem, kako do zgodnejše zelenjave tudi v domačem vrtu, o gradnji hlevov za prašiče bo 10. marca govoril Peter Pšakar, o varstvu jablanovih nasadov pa 17. marca Milan Žolnir. Poleg tega bo Zlatka Gutman-Kobal na kmetiji Dolinar 26. janu-

arja prikazala zimsko rez jablan. Vsa predavanja, razen prvega, ki se bo pričelo ob 9. uri, se bodo pričela ob 10. uri v mali dvorani Hmezada v Žalcu. Društvo kmečkih žena Spodnje Savinjske doline pa bo imelo 11. februarja na Ponikvi letno skupščino. Obenem pa tudi predavanje na temo odnosi v družini. Predavala bo Gabi Vogričič-Cacinovič.

T. Tavčar

Gostišče Štorman tudi v Šmarju pri Jelšah

Ob odprtju bencinskega servisa na Lopati in predvidene gradnje motela na južni strani avtoceste, se pojavlja vprašanje, kaj je z gostiščem na severni strani in ali ga bo gradil gostinec Zvone Štorman.

"S Petrolom smo se dvakrat ustno pogovarjali o izgradnji gostinskega kompleksa. Upam, da ta dogovor še vedno velja, kdaj pa bomo začeli graditi, pa še ni nič znanega. Mi smo še vedno zain-

teresirani za to lokacijo. Do konca letošnjega leta naj bi bila zgrajena Petrolova črpalka," pravi Zvone Štorman, ko smo ga vprašali kaj je novega s to načrtovano investicijo. Sicer pa bodo Štormanovo

gostišče še pred jesenjo dobili tudi v Šmarju pri Jelšah. V novem poslovnem objektu, ki je že v izgradnji, bo v pritličju restavracija, dnevno gostišče in slaščičarna s 300 sedeži.

J. K.

info

Evro

V Banki Celje smo tako po vsebinski kakor tudi po tehnološki plati pripravljene, da odgovorimo na vse izzive, ki jih prinaša uvedba skupne evropske valute - evra.

Našim varčevalcem nudimo od 1. januarja 1999 dalje:

- možnost varčevanja na varčevalni knjižici ali depozitno devizno varčevanje v evrih (obrestne mere so popolnoma enake kot za varčevanje v DEM, ATS, ITL in ostalih valutah držav članic Evropske denarne unije);
- vodenje nerezidentnih računov in deviznih računov za podjetja po 26. členu Zakona o deviznem poslovanju v evrih;
- zapisovanje deviznih blagajniških zapisov Banke Celje v evrih;
- nemoteno prejemanje deviznih prilivov oz. izvrševanje nakazil v tujino bodisi v evrih bodisi v nacionalnih valutah držav članic Evropske denarne unije;
- vse možne kombinacije pri poslovanju z valutami držav članic Evropske denarne unije;
- pri konverzijah knjižnega denarja med valutami članic Evropske denarne unije ne zaračunavamo dodatnih stroškov, transakcije potekajo po vnaprej določenih in fiksiranih tečajih.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Razpis za direktorja centra

Center za socialno delo Žalec je v prejšnji številki Novega tednika objavil razpis za delovno mesto direktorja. Razpisna komisija bo predloge sprejemala še do tega petka, sicer pa morajo kandidati imeti visoko ali višjo izobrazbo socialne, psihološke, sociološke, pedagoške, pravni ali upravne smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju socialnega varstva. Direktor bo imenovan za štiri leta.

Morda veste, kje je to?

V decembrski številki Savinjšana je bila na posnetku cerkev sv. Jurija v Gotovljah.

Izmed dopisnic s pravnimi odgovori smo izžrebali tri nagrajence:

1. Ivan Godec, Gotovlje 206, Žalec
2. Martina Feldin, Liboje 121, Petrovče
3. Marta Golavšek, Šempeter 64

Nagrade prejmete v tajništvu uredništva.

Tokrat pa vas sprašujemo, pred katero zgradbo je nastal posnetek, kako se imenuje godba in katero obletnico praznuje v letošnjem letu?

Odgovore pričakujemo do 10. februarja 1999.

Banka Celje še vedno na petem mestu

Zmerna rast poslovanja v letu 1999

Na novinarski konferenci je Banka Celje predstavila oceno rezultatov poslovanja v preteklem letu, poslovno politiko in načrte za leto 1999. Poleg novosti v ponudbi so novinarje seznanili tudi z uvedbo EVRA.

Oceno rezultatov poslovanja v preteklem letu in načrte za leto 1999 je predstavil generalni direktor Niko Kač.

V minulem letu smo uresnili vse cilje natančno tako, kot smo jih zapisali v načrtih. Bilančno vsoto smo povečali za 25 milijard. S 5,7-odstotnim deležem smo trdno na petem mestu med 24 slovenskimi bankami. Ustvarili smo dve milijardi bruto dobička. V Banki Celje smo se lani začeli povezovati in najpomembnejša poteza lani je bila pripojitev Hmezad banke. To je bila obojestranska korist, pri čemer pa poslovanje ni bilo niti za trenutke moteno. Povezovanje s tujimi bankami nas ne zanima, ker te kažejo predvsem interes za večinski delež, mi pa ne potrebujemo dokapitalizacije, pač pa nove tržne možnosti. Lastnega kapitala imamo namreč dovolj, naš cilj je predvsem širitev tržišča,

in povečevanje tržnega deleža.

Na osnovi bonitetne ocene, ki so jo izdelale tri mednarodne institucije, se naša banka uvršča v kategorijo najboljših bank srednje in vzhodne Evrope. Mednarodni ugled potrjuje tudi 20 milijonov mark dolgoročnega sindiciranega posojila, ki smo ga namenili razvoju podjetništva.

Zastavljene cilje smo dosegli predvsem s kakovostno ponudbo, racionalizacijo poslovanja in prizadevanjem celotnega kolektiva.

V letošnjem letu načrtujemo zmerno rast poslovanja. Bilančno vsoto naj bi povečali za 11 odstotkov, kar bi ob predpostavki rasti inflacije, omogočilo 4-odstotno realno rast. S tem pa bi Banka Celje ohranila sedanjí tržni delež v Sloveniji. Tudi v letošnjem letu bomo skrbeli za kakovost poslovanja, posodobili in razširili bomo lastno informacijsko tehnologijo.

Politiko obrestnih mer in tarife nadomestil za bančne storitve bomo prilagajali monetarni politiki in razmeram na trgu. Naš cilj bo tudi konkurenčnost uslug na tržišču," je med drugim povedal generalni direktor Niko Kač.

"Ob vseh referencah se v Banki Celje zavedamo, da je naša prednost v poslovanju z varčevalci. Imamo 8-odstotni tržni delež, po številu bankomatov pa smo na tretjem mestu v Sloveniji. Število bankomatov bomo podvojili, postavili jih bomo v trgovska središča in na bencinske črpalke. Imamo 36 enot, zadnje smo odprli v Petrovčah. Zaradi racionalizacije poslovanja bomo uvedli s 1. februarjem nov delovni čas. Prenovljena banka v Prešernovi ulici v Celju bo nudila 24-urno bančništvo. V Banki Celje smo po vsebinski in tudi tehnološki plati pripravljeni na uvedbo nove evropske valute. Naši komitenti lahko v prehodnem obdobju povsem nemoteno poslujejo z deviznimi plačili tudi v novi valuti. Ravno tako lahko varčevalci varčujejo v evrih. Prva nakazila že prihajajo in doslej ni bilo nobenih težav. V nekaj dneh bo evro na naših tečajnih listah," je povedal pomočnik generalnega direktorja Dušan Drogenik. Dodajmo še, da odslej lahko komitenti v bankomatih dvigujejo na dan 30.000 tolarjev.

J. K.

Iz Ljubljanske borze

Leto 1998 bo verjetno ostalo v spominu kot leto, v katerem je bilo, če niste bili pri "koritu" informacij, ugodneje kupovati na dolgi kot na kratki rok. Na mesečni ravni so se izplačali nakupi le v poletnih mesecih, ko smo bili priča nekaj deset odstotnim rastem vrednosti delnic. V ostalih mesecih so vrednosti v glavnem padale, če pa so porastle, pri večini delnic ti porasti niso zadoščali niti za pokritje stroškov provizije in davka.

To je razvidno tudi iz spodnje tabele, da so samo štiri delnice, od najboljših delnic na Ljubljanski borzi, v decembru prinesle toliko, da se je nakup izplačal. Najbolj je porastla vrednost delnic Cetus. Pognal jih je predbožični milijardni posel po ceni 14.005 SIT za delnico. To je dobrih 15 odstotkov nad povprečno decembrsko cenó. Na tej ravni se je njihova vrednost do izteka leta še obdržala, močno pa dvomim, da bo tako tudi v prihodnje. Višina prometa se je po sklenitvi tega posla spustila nazaj na prej doseženo dnevno povprečje. Le-to znaša okoli štiri mio SIT dnevno. Pri teh delnicah je realnejši rezultat letnega zaslužka, ki znaša dobrih devet odstotkov in dividenda 412 SIT za delnico, kar predstavlja dodatne tri odstotke na zadnje mesečno povprečje cene.

Po mesečnem zaslužku jim sledijo delnice poslovno trgovskega centra Mercator. Dobiček znaša devet odstotkov. Tolikšna rast za delnice Mercatorja tudi v sedanjem negativnem trendu ni posebnost. Višina prometa je ostala tolikšna kot v preteklih mesecih, to je okoli 20000 delnic dnevno. Prav tako je ostala nespremenjena povprečna mesečna cena, ki se vrti okrog vrednosti 7000 SIT za delnico. Na tej višini se z delnico trguje še več mesecev, kar kaže na dobro stopnjo stabilnosti. Omajajo pa jo

lahko negativni dogodki znotraj podjetja ali nadaljevanje večmesečnega negativnega trenda na borzi. V celem lanskem letu pa je delnica pridobila kar 65 % svoje začetne vrednosti, česar za leto 1999 ne smemo pričakovati. Pričakujemo pa lahko dividende, ki v lanskem letu niso bile izplačane.

Še nižji mesečni bruto zaslužek (razlika v ceni, kjer nista upoštevana provizija in davek) so tekom meseca realizirali lastniki delnic Petrola in Istrabenza. Zaslužili so okoli šest odstotkov. Ta trditev velja za tiste, ki so jo kupili zadnji novembrski dan. Pretekli mesec je cena, po odprdanju delnic s strani države, obojim padla, Petrolu za štiri in Istrabenzu za en odstotek. Ob upoštevanju tega so se cene zvišale za manj kot kaže tabela, Petrolu za štiri in Istrabenzu za en odstotek. Tako

so se cene zvišale za manj kot kaže tabela. Petrolu le za dva odstotka in Istrabenzu za okoli štiri. Kljub zvišanju cen pa sta nižji njuni povprečni mesečni vrednosti. Petrolova je nižja za pet odstotkov, Istrabenzova pa za dobri tri. Kar je pozitivno pri teh delnicah je višina dnevnega prometa. V primerjavi s preteklimi meseci je povprečje ostalo nespremenjeno. Postavi se vprašanje, koliko časa bo dovolj razpoložljivega denarja, da se bo ustvarjal enako visok promet in s tem ohranjal ceno na tej višini, četudi je to njuna realna vrednost. Gledano na letni ravni, so delnice Petrola prinesle lep zaslužek, kar 38 %, in poleg tega še dividendo 1355 SIT za vsako delnico. Bolj klavrn je rezultat pri delnicah Istrabenza. Pri njih se konča in začena cena komaj pokrivati. Majhna je bila tudi dividenda. Znašala je 55 SIT dnevno, kar predstavlja le 2 % na povprečno tržno vrednost delnice.

Podrobneje smo analizirali štiri delnice, ki so lastnikom prinesle zaslužek. Lahko bi jih analizirali še več, a bi pri vseh prišli do enakega zaključka. Dejstvo pa je, da se obogateti na kratek rok z delnicami več ne da, da bodo rasti cen vedno nižje in realnejše, s tem pa nakupi mnogo varnejši.

V. Aberšek

DELNICA	ZASLUŽEK		MESEČNO POVPREČJE	
	MESEČNI	LETNI	CENE PROMETA	
Krka	-164	13983	25048	16134
Lek	-638	18090	36891	7874
Kolinska	2496	4752	2052	2522
Petrol	6190	38672	26456	18714
Istrabenz	5758	2302	2964	5727
Mercator	8989	65962	7242	19771
Tosama	434	29491	5559	95
Etol	2870	/	20975	582
Cetus	16725	9124	13679	4646
Helios	1394	15371	31800	1460

Dobrodošli doma... ...dobrodošli v Savinjski dolini!

Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor in Žalec so občine, ki so nastale z razpadom bivše skupne občine na območju Spodnje Savinjske doline. Nekdaj skupno območje je z novim letom postalo razdeljeno na 5 manjših, na katerih bodo novi gospodarji uveljavljali voljo domačega ljudstva. Verjetno je kar nekaj pozitivnih stvari v razbitju velike občine na več majhnih, prav gotovo pa ne bo pozitivno, če se ne bodo te občine na področju turizma povezale, oz. ostale povezane.

Kot je bilo povedano že velikokrat po sprejetju Zakona o pospeševanju Turizma (ZPT), bodo za razpisana sredstva s strani države lahko kandidirala izključno zaokrožena turistična območja, ki bodo registrirana kot javni zavod pri nacionalni turistični organizaciji. V šestem členu, ki govori o lokalnih turističnih organizacijah, si lahko preberemo njihovo funkcijo:

- oblikovanje celovite turistične ponudbe območja,
- informiranje obiskovalcev v okviru turistično informacijskega centra (TIC),
- promocijo turistične ponudbe,
- sooblikovanje turistične ponudbe Slovenije in njene pro-

mocije,

- vključevanje aktivnosti turističnih društev s statusom društva, ki deluje v javnem interesu,
- spodbujanje razvoja in urejanje objektov turistične infrastrukture na območju.

Kaj pa zakon predvideva kot turistično območje?

6. člen (2)

Turistično območje je geografsko zaokrožena celota ene ali več občin, na katerem se lahko oblikuje celovita turistična ponudba in izpolnjuje najmanj eno od naslednjih meril:

- 500 ležišč v gostinskih obratih pridobitne narave,
- 40.000 prenočitev turistov v

predhodnem koledarskem letu,

- 30.000 registriranih dnevni obiskovalcev v predhodnem koledarskem letu.

To torej pomeni, da moramo na našem območju nujno ostati povezani, saj bomo le tako lahko člani nacionalnega turističnega združenja in s tem pridobivali vse ugodnosti, ki jih bo razpisovala država.

Držimo se torej Zakona, ki v drugem odstavku tretjega člena pravi:

"Lokalno turistično organizacijo ustanovi občina oziroma več občin na zaokroženem območju."

Le tako bomo lahko s skupnimi močmi naredili kaj koristnega.

Izdani dve odločbi

Zvezdice za Hotel Žalec in kamp Dolina Prebold

Lani je bil sprejet nov zakon o kategorizaciji nastanitvenih kapacitet. Uvedeni so bili novi znaki (poleg zvezdic - za hotele, tudi jabolka za turistične kmetije), ki bodo označevali kakovost objektov.

V Spodnji Savinjski dolini se ne moremo ponašati s pretirano velikim številom nastanitvenih kapacitet. Tako uradno nudijo prenočišča samo v žalskem hotelu in preboldskem kampu Dolina. To bi lahko sklepali po vlogah, ki so jih prejeli na Upravni

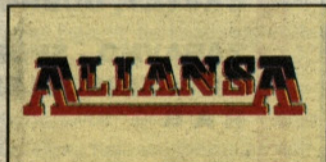
enoti Žalec.

Zvedeli smo, da sta oba objekta že dobila odločbi.

Neuradno pa je najbrž še nekaj ponudnikov nočitev, ki si bodo morali dobiti označbe, sicer jih bodo obiskali inšpektorji. Nudenje prenočitvenih kapacitet je za Savinjsko dolino pomemben pogoj za razvoj turizma, saj teh že sedaj precej primanjkuje.

V Turistični zvezi si prizadevajo, da bi nove prenočitvene zmogljivosti pridobili zlasti na turističnih kmetijah.

J. K.

Trgovina ŠTORMAN
SVETLOBNA OPREMA

3312 PREBOLD
Hmeljarska c. 10
tel./faks: (063) 724-674

**VEDNO
NAJVEČJA IZBIRA
SVETIL**

NE VERJAMETE? - PREVERITE!!!

**VEČ SVETLOBE V VAŠEM DOMU
TRGOVINA ŠTORMAN**

PUSTNA MAŠKARADA

Kulturno društvo
Svoboda Griže
bo pripravilo v soboto,
13. februarja,
v dvorani Svobode
pustno maškarado.

Igral bo ansambel
Gamsi.

GOSTIŠČE SLOVAN FILAČ VRANSKO
tel.: 725-430 in
GOSTIŠČE TROBEJ GORNJI GRAD
tel.: 843-006

ponujata gostinske usluge in se vam
priporočata za ohceti, slovesne obroke,
kosila, malice in hrano po naročilu.

Roman Brglez

pekarna - slašičarna - trgovina
Vransko 17, 3305 Vransko

pekarna in trgovina Vransko, tel.: 725-104, slašičarna Žalec, tel.: 718-105,
pekarna Velenje, tel.: 854-181, Griže tel.: 718-022

Zvestoba pekarnarje in trgovine
naša je podoba,
kdor pri nas kupuje,
dobro načrtuje.

SPOŠTOVANI KUPCI

Stopili smo v novo leto in tako kot vsa leta prej bomo tudi letos poskrbeli, da bodo vaši nakupi v naših trgovinah Vam in nam v zadovoljstvo.

Pred nami je pustni čas, na katerega se tudi mi z veseljem pripravljamo. Krofov in drugih dobrot naših policah ne bo manjkalo.

**NE POZABITE!
ZVESTOBA SE NAGRAJUJE**

Vabljeni k nakupu v blagovnico na Vranskem
in v trgovino v Grižah!

kolektiv prijaznih ljudi
BRGLEZ

Turistična agencija Dober dan

Deset let uspešnega dela in razvoja

Intervju z direktorjem Edom Masnecem

V Sloveniji beseda turizem že dolgo ni le beseda, čeprav bo potrebno še marsikaj storiti, da bo postala ta dejavnost resnično paradni konj slovenskega gospodarstva. Beseda turizem in turist pa je že dolgo v vsakdanji rabi zlasti v turističnih agencijah, ki se po svojih močeh trudijo zadovoljiti čim več gostov. To vsekakor velja tudi za Turistično agencijo Dober dan iz Šempetra, ki prav v teh dneh praznuje deseto obletnico svojega delovanja. Tako kot vsak jubilej pa tudi ta daje priložnost, da obširneje spregovorimo o uspešnem delu agencije, katere ime se vse bolj uveljavlja tako na domačih kot na tujih turističnih trgih. O tem smo se pogovarjali z direktorjem agencije Dober dan, Edom Masnecem.

Turistična agencija Dober dan je ena najstarejših zasebnih turističnih agencij v Sloveniji, ki je pognala svoje korenine že dve leti pred osamosvojitvijo Slovenije. Prav je, da za začetek najinega pogovora malo osveži spomin na vaše začetke.

"Uradni začetek dela agencije je 1. januar 1989. Takrat so v našem prostoru delovale samo državne agencije in je bil za nas to res velik izziv. V začetku smo hoteli predvsem to, da bi v ta naš kraj - Šempeter, ki je bil najbolj turistični kraj v žalski občini, zahvaljujoč aktivnemu Turističnemu društvu, ki upravlja z antičnim parkom in jamo Pekel, pripeljali domače in tuje turiste. Kasneje se je izkazalo, da s Turističnim društvom nismo na isti valovni dolžini, čeprav lepo delajo in skrbijo za te turistične objekte. Poleg tega pa so ljudje od nas pričakovali še kaj več, recimo izlete, počitnice, avionske karte... Če smo želeli obstati, smo se morali temu prilagoditi in se podati v povsem komercialne vode. Pričeli smo s pripravo raznih izletov, najprej po Sloveniji, nato tudi v tujino. Poleg tega pa smo z namenom, da bi našim gostom še polepšali obisk v agenciji, preuredili gospodarsko poslopje župnišča, točneje prostor, ki je nekoč služil kot kašča, v razstavno-prodajno galerijo. Ta galerijska dejavnost agencije je v začetku imela velik uspeh, saj so v njej gostovali mnogi priznani slikarji in kiparji. S širitvijo dejavnosti agencije nam je kmalu začelo zmanjkovati prostora in tako smo bili primorani galerijsko dejavnost opustiti. V začetku je imela turistične niti v rokah moja žena, jaz pa sem ji pomagal po svojih najboljših močeh, saj sem bil redno zaposlen kot fotoreporter pri Novem tedniku. Ker se je obseg dela vedno bolj povečeval in z njim tudi število zaposlenih, sem moral nekdanjo službo opustiti in se povsem posvetiti turizmu. Danes nas je v agenciji Dober dan 12 zaposlenih, ta številka pa se bo verjetno morala v prihodnje še povečati."

V desetih letih ste naredili resnično veliko, nedvomno je malo takšnih turističnih agencij, ki so naredile takšen razvoj. Kaj pa je tisto, na kar ste najbolj ponosni?

"Pravzaprav bi težko izpostavil samo eno stvar, saj gre za dokaj enakovredne dosežke, ki so rezultat kadrovske okrepitve, znanja, denarja, energije in prostega časa, ki smo ga usmerili v naše programe in lastne turistične zmogljivosti. Naša agencija

ima danes na Rogli 12 svojih apartmajev s 50 ležišči. Tretje leto pa smo tudi največji svetovni parner južnega Jadrana. Že tretjič zapovrstjo smo dobili od županje Dubrovnika posebno priznanje kot agencija, ki je iz tujine pripeljala največ gostov. Poleg tega je agencija Dober dan v zadnjem času postala TUR operator v Sloveniji, tako da naše programe prodaja prek 100 turističnih agencij. Ob tem ko razpolagamo z lastnimi zmogljivostmi, skušamo v Slovenijo iz tujine pripeljati čimveč gostov. V prvih januarjskih dneh smo tako imeli pri nas prek 100 hrvaških gostov, nekaj pa je bilo tudi gostov iz Nemčije in Madžarske. Da smo dosegli vse omenjene rezultate, smo morali vložiti veliko več svoje energije, dela, znanja in vsega drugega kot agencije, ki imajo svoje poslovne prostore v središčih mest, kamor dnevno prihaja veliko ljudi. Mi živimo in delamo na vasi in če hočemo, da kupci naših aranžmajev pridejo k nam, jim moramo ponuditi in pripraviti drugačne, boljše, predvsem pa cenejše programe.

Tega se dobro zavedamo in zato skušamo na tem področju narediti čim več. Mislim, da nam to tudi kar dobro uspeva. Sicer pa o tem govorijo tudi številke. Samo kot primer naj povem, da ima Šempeter okoli 3000 prebivalcev, mi pa smo lansko leto na južni Jadran pripeljali preko 10.000 letalskih gostov. Še posebno veliko na področje Dubrovnika."

Razlogov za praznovanje desetletnega jubileja je torej več kot dovolj, vendar kot pravite, še niste našli pravega časa za slovesnejšo proslavitev z razrezom torte. En dogodek pa je vendarle povezan s tem praznovanjem. kateri?

"Ja, res je, da še nismo razrezali torte, smo pa v ta namen pripravili res veliko zanimivosti, ki bodo prijetno presenetile kupce naših turističnih aranžmajev. Poleg tega pa smo ob tej priložnosti odprli na Rogli nov objekt, imenovan Petrov

dom. To je gozdarska hiša z zelo lepimi apartmaji, ki imajo 35 ležišč, z možnostjo prehranjevanja v skupnih prostorih. Petrov dom stoji v najlepšem delu pod Pohorjem, kjer se naši gostje res dobro počutijo. Kot fotoreporter sem v letih aktivnega fotografiranja posnel nekaj zares lepih fotografij, ki poleg ostalega sedaj

krasijo to gozdarsko hišo, na katero smo resnično lahko ponosni."

Leto se je pravzaprav šele začelo, vi pa ste z delom in mislimi že daleč naprej, kaj torej pripravljate za kupce pomladnih in poletnih turističnih aranžmajev?

"V tem času se intenzivno pripravljamo na izdajo kataloga za poletne programe. Zopet bodo tu v ospredju počitnice v južni Dalmaciji, saj s svojo večletno prisotnostjo v tem delu Jadrana lahko zagotovimo bistveno cenejše počitnice. Kot agencija, ki v ta del Dalmacije pripelje največ turistov, imamo v dogovoru z ministrstvom subvencionirane programe, ki tudi omogočajo bistveno nižje cene ob enako kakovostnem programu. Letos bodo cene, tako doma kot na celotnem Jadranu višje za 10 do 20 odstotkov, prav zato bodo takšne počitnice, ki jih ponujamo mi, še vedno aktualne, tako cenovno kot vsebinsko. Te počitniške programe bomo začeli prodajati v sredini februarja in jih predstavili javnosti na sejmu Alpe-Adria, ki bo v začetku marca. Pri tem velja povedati, da smo za naš desetletni jubilej pripravili veliko ugodnosti za naše kupce. Danes prvič javno razkrivam, da bo vse naše programe možno plačati v 10 obrokih, pri enkratnem plačilu pa

bo priznan 10 odstotni popust. Na naših polih je sedaj že čisto novi prvomajski program. V njem je poleg ostalega ponujena možnost preživljanja prvomajskih počitnic s šestimi našimi klubi širom Jadrana. Kot največja zanimivost pri tem pa je klub klubov na Korčuli, kjer poleg glasbe, športnih aktivnosti, srečanj z zanimivimi gosti, vsakodnevnih piknikov, veselja z viteškimi igrami ne bo manjkalo tudi drugih zanimivih trenutkov, ki so za zdaj še skrivnost. Klub klubov bo spremljalo 10 naših spremljevalcev, animatorjev. Prodaja teh programov se bo kmalu pričela, vključevala pa bo tudi najrazličnejše prevoze, in sicer avtobus, avion in ladjo. Petdnevni program z ladjo, avionom, zabavo in polpenzionskimi storitvami bo možno dobiti že za manj kot 24.000 tolarjev. Menim, da so prvoprogrami takorekoč dostopni vsakemu žepu in to ne samo na Korčuli. Takšni klubi bodo še na Cavtatu, Rabu, v Novem Vinodolskem, v Crikvenici in v Dubrovniku. Povsod bo dovolj zabave, športa, povsod pa bodo zraven tudi naši predstavniki, ki

bodo skrbeli za vse ostalo. Mislim, oziroma upam si celo trditi, da toliko klubov, tako pestrih programov in tolikšne ponudbe ne bo imela nobena turistična agencija. Poleg teh takoimenovanih klubskih programov pa bomo organizirali še veliko izletov. Z nami bo možno potovati v Pariz, Rim, na Dunaj in drugam. V spomladanskih dneh so recimo zelo zanimivi obiski gradov Ludvika Bavorskega, pa obiski Gardalanda za otroke. Ob tem pa seveda ne manjka še programov za enodnevnne izlete za šolske in ostale vključene skupine."

Ob tem naštevánju se samo po sebi poraja vprašanje, kako vse to zmorete, saj ni lahko imeti opravka s toliko ljudmi in toliko željami vaših kupcev aranžmajev?

"Res ni lahko, saj imamo zaradi pestre ponudbe vsako leto več gostov. Da lahko to obvladujemo, se moramo predvsem zahvaliti našim kadrom in pa lastnemu računalniškemu programu, ki nam omogoča hitro delo. Pomemben poudarek pa dajemo tudi lastni šoli turističnih spremljevalcev, saj nam tovrstnega kadra vedno primanjkuje. Ponosen pa sem tudi na to, da smo zaposlene vzgojili sami, čeprav pred tem nismo delali v turizmu. Mislim, da smo kadrovske na zadovoljivi ravni, vendar pa so še vrzeli, ki bi jih v prihodnje želeli odpraviti. Poleg agencije v Šempetru imamo svojo poslovalnico še v Celju in v Rogoški Slatini. Nekaj časa smo jo imeli tudi v Ljubljani, vendar ker smo tam uspeli dobiti dobre poslovne partnerje, ki zagotavljajo uspešno delo in dobro prodajo naših aranžmajev, nam ni potrebno imeti lastnih prostorov. Glede kadrov bi še dejal, da si zelo

želimo pridobiti sodelavca za področje komercialne, ki dobro pozna delo na področju turizma. Prav tako pa bi tudi na naših prodajnih mestih bila včasih še potrebna kakšna nova moč."

In kaj bi še rekla za konec najinega pogovora?

"Predvsem bi si želel, da bi v tem letu, ko praznujemo omenjeni jubilej, prišlo v našo agencijo več Savinjanov in izkoristili ugodnosti, ki jih ponujamo našim gostom. Odkrito povedano imamo zabeleženih najmanj gostov iz Savinjske doline, ki bi potovali z nami, oziroma koristili naše aranžmaje. Ob vsem tem pa bi morali vsi skupaj več narediti za to, da bi tudi Savinjska dolina kmalu turistično bolj zanimiva in privlačna, saj brez tega ni mogoče računati na večjo turistično pogačo. Vsekakor pa bi bilo potrebno poleg vsega ostalega povečati turistične zmogljivosti. Razen hotela v Žalcu in še nekaterih drugih kapacitet ni večjih možnosti, kjer bi turisti lahko prespali. Ob tem je še slabo razvita druga infrastruktura, tudi kmečki turizem je še v povojih, prav tako pa razen jame Pekel in antičnega parka praktično turistom nimamo kaj ponuditi. Hmeljarski muzej, gasilski muzej, Savinov salon, so pomembne turistične točke, vendar pa mnogo premalo izkoriščene. Vsekakor bi bilo potrebno bolj prisluhniti tistim, ki imajo voljo delati na teh področjih in ki želijo pustiti svoj kapital, znanje v tej naši dolini. Občina bi morala skupaj s tistimi, ki delamo na področju turizma, pripraviti celosten projekt razvoja turizma in seveda dodatno podpreti določene turistične programe v svojem okolju."

D. Naraglav

Nova apartmajska hiša DOBER DAN na Rogli

TURISTIČNA AGENCIJA

DOBER DAN

PUST JE TU: VABLJENI V BENETKE (13. 2.)

ZIMSKE POČITNICE:

NOVI APP DOBER DAN - PETROVA HIŠA ROGLA

- od 7.3. izredne cene - APP za 4 osebe - 7 dni od 34.000 SIT

APP HIŠICA TERME ČATEŽ za 5 oseb, 7 dni 35.000 SIT / kopanje vključeno

ZELENICA 5 x polni penzion + smučarska karta 39.000 SIT, otroci do 15 let -30%

DUBROVNIK - hotel KOMPAS: 7 dni polpenzion 29.900 SIT + letalo

A K C I J A : otroci do 12 let GRATIS.

RAJ ZA 1. MAJ - DOBERDANOVI KLUBI

KLUB NAD KLUBI

Letalo, ladja, prvomajski piknik, 4x polpenzion,

KORČULA

Veselica na vasi, ogled mesta, vsak dan zabava in še

CAVTAT, DUBROVNIK

In še... Vse to za 21.900 SIT + takse.

ZABAVNO - ŠPORTNI KLUB

NOVI VINODOLSKI

Šport/tenis, mini golf, keglanje, zabava,

RAB

I. majsko srečanje, svečane večerje, otroške delavnice,

plavanje v pokritem bazenu, pidžama party, 4x polpenzion..

Vse to že za 15.600 SIT.

KLUB DOBER DAN

Šport, zabava, I. majski koncert, 3 x polpenzion

SELCE

že za 8.700 SIT

DEBER DAN EXPRES - poseben avtobus za RAB, N. VINODOLSKI, SELCE, CRIKVENICA

POLETJE 99'

- NOVI KATALOG z največjim izborom

hotelov v južnem Jadranu na našem tržišču

CAVTAT, DUBROVNIK, SLANO, ELEFITSKI OTOKI

10 % POPUST - ZA HITRO PRIJAVO

DARILO AGENCIJE DOBER DAN OB 10. OBLETNICI DELOVANJA.

MOŽNOST PLAČILA NA 6 - 10 OBROKOV.

10 let TURISTIČNE AGENCIJE DOBER DAN, SLOVENIJA

ŠEMPETER, tel.: 063/70-31-960

CELJE, tel.: 063/49-00-850

Vrtci k šolam - brez pretresov, a z mnogimi nejasnostmi

Javni zavod ostane le v žalski občini, drugje vrtci k osnovnim šolam

Delitev občine Žalec je prinesla tudi reorganizacijo Vzgojno-varstvenega zavoda Vrtci Žalec, ki je s svojimi enotami pokrival celotno območje nekdanje občine. Že proti koncu lanskega leta je stari občinski svet sklenil, da javni zavod (ki je bil v stari obliki tudi nekoliko preobsežen) ostane na območju nove občine Žalec, vrtci na območju ostalih občin pa se kot organizacijske enote priključijo javnim zavodom osnovnih šol v istem kraju. In kaj to pomeni za starše oziroma višino plačil za programe?

Kot je povedala **Tanja Razboršek Rehar**, je oddelek za gospodarske in negospodarske dejavnosti občine Žalec po pooblastilu vseh šestih županov obravnaval vse vloge za znižanje plačil za program vrtcev, ki so v preteklem letu prispale z območja katerekoli nove občine. Kriterije za določitev plačila določa pravilnik o plačilih staršev za programe v vrtcih, ki je republiški in torej enak za vso državo. Oddelek za gospodarske in negospodarske dejavnosti staršem v teh dneh pošilja odločbe o razporeditvi v plačilne razrede, zadnji rok je konec januarja. Odločbe veljajo za eno leto, v njih pa ni določen tudi konkreten znesek plačila. Cene programov vrtcev se bodo gotovo razlikovale po posameznih občinah, vendar pa sprememb cen po mnenju Tanje Razboršek Rehar ni pričakovati vsaj še tri mesece, saj bodo vrtci šele po prvem trimesečju pravzaprav videli, kakšne stroške bodo imeli

po novem. Če pa se starši ne strinjajo z razporeditvijo v plačilni razred oziroma z odločbo, imajo možnost pritožbe v petnajstih dneh po prejemu odločbe. O pritožbi odloča župan občine, v kateri je vrtcev.

Reorganizacija vrtcev pa pomeni tudi nekatere spremembe za zaposlene, o čemer so bile za določene vrtce sklenjeni tripartitni sporazumi. Najbolj presenečene so bile kuharice in čistilke, ki so bile s prvim letošnjim januarjem prezaposlene v zavod za izvajanje spremljevalnih dejavnosti. Osnovne šole Prebold, Polzela in Vransko namreč za tehnična opravila koristijo servis tega zavoda, razen v Braslovčah, kjer je že doslej za vsa opravila skrbela šola sama. Vzgojiteljice in pomočnice iz vrtcev, ki so se priključili šolam, so bile prezaposlene v osnovne šole. Specialna pedagoginja iz javnega zavoda Vrtci občine Žalec je še na voljo tudi za druge vrtce, prav tako pa za ostale še opravil-

jajo določena dela hišniki žalskih vrtcev. Vrtcev Vransko se je tudi odločil, da ne bo imel svojega pedagoškega vodje, ampak bo zanj to delo opravljala delavka žalskega zavoda. Sicer pa je organizacija dela vrtcev zdaj odvisna predvsem od ravnateljev osnovnih šol, vodje vrtcev pa so njihovi pomočniki.

Kot je povedala **Marija Jager**, vodja vrtca Prebold, je v zvezi z novo organiziranostjo še precej nejasnosti glede konkretnih zadev, sodelovanje z ravnateljem in kolektivom šole pa je ocenila kot zelo dobro: "Ravnatelj in zaposleni so nas zelo tople sprejeli in ob prehodu ni bilo nobenih pretresov. Ravnatelj se je na vse to že prej pripravil, obiskal nas je v vrtcu in bil zelo zadovoljen. Res pa se pri obeh pojavlja kopica odprtih vprašanj, ki jih skupaj sproti rešujemo. Kot vodja vrtca sem ravnateljev pomočnik in odgovorna predvsem za pedagoško delo v vrtcu. Ostalo nam bo

urejal šolski servis, za nabave igrač, nadomeščanja in podobno bomo morali skrbeti sami, za investicije pa je odgovorna občina."

V vrtcu na Vranskem prav tako pravijo, da ob reorganizaciji ni bilo večjih pretresov, vodja vrtcev v občini Polzela **Lidija Ušen** pa je povedala: "Zaposleni v osnovni šoli Polzela so nas lepo sprejeli in vsi smo se zelo potrudili pri prvih stikih. Kar ni jasno, rešujemo sproti. Sicer pa sta bila k polzelski šoli priključena le vrtca Polzela in Andraž. Vrtca v Braslovčah in Letušu, ki sta imela prej sedež na Polzeli oziroma so starši tamkajšnjih otrok za vpise otrok, izpise in podobno prihajali v polzelski vrtcev, pa sta zdaj priključena k osnovni šoli Braslovče."

Osnovna šola Braslovče je torej dobila kar štiri vrtce: Braslovče, Letuš, Trnava (prej je bila ta enota del vrtca Prebold) in Gomilsko. Samo v Braslovčah so trije oddelki otrok, drugod po eden. Pedagoška vodja in pomočnica ravnatelja za vrtce je **Martina Kumer**, ki je bila na to mesto imenovana šele pred kratkim. Kot je povedala, bo njen sedež v Trnavi, kot vzgojiteljica pa bo vsaj

zaenkrat še delala tudi štiri ure v vrtcu na Gomilskem. Ravnatelj OŠ Braslovče **Milan Ribič** je reorganizacijo vrtcev ocenil kot zelo razgibano in zahtevno, vsekakor veliko manj enostavno, kot so si zamislili tisti, ki so sklenili takoj razdeliti vrtce. Tudi finančno bo to precej zahtevno, saj ima zdaj braslovška šola kar štiri enote vrtcev. Sicer pa je bilo iz starega zavoda Vrtci Žalec v osnovno šolo Braslovče prezaposlenih 14 delavk, ena pa je bila zaposlena na novo.

Ob tem velja dodati, da vrtcev v Trnavi sicer sodi k osnovni šoli Braslovče, v isti zgradbi pa je šola še vedno podružnica osnovne šole Prebold. Po besedah ravnatelja preboldske šole **Milana Jezernika** bosta morali občini Prebold in Braslovče na novo urediti šolske okolišče, ki so sicer določeni z občinskim odlokom, in to najpozneje do 16. marca. Običajno pa se šolski okolišči ujemajo z občinskimi mejami.

In koliko vrtcev je še v javnem zavodu Vrtci občine Žalec? Ravnateljica **Mara Mohorko** je povedala, da so v javnem zavodu ostali vsi vrtci z območja sedanje občine Žalec, to je 12 enot. Trenutno jih obiskuje 766 otrok,

zaposlenih pa je 112 ljudi. Pred delitvijo jih je bilo na seznamu 199. "Postopek reorganizacije, ki ga je bilo treba izpeljati, je bil dobro pripravljen in izveden. Glede tega problemov ni bilo, vsa vprašanja pa so se reševala sproti. Drugače je glede občutka ljudi - moje stališče je, da je reorganizacija pač treba sprejeti kot dejstvo, ne izgubljanje energije z nasprotovanji, pač pa ohraniti in še izboljšati stanje vrtca v nekem okolju. Gotovo pa delavkam, ki so bile 25 ali 30 let zaposlene v tem kolektivu, ni bilo vseeno, da so bile prerazporejene. Sicer pa je bila razdelitev zaposlenih narejena po takšni razporeditvi, kot je veljala na začetku tega šolskega leta. Odvisno je bilo torej, v katerem vrtcu je bil kdo zaposlen takrat, ne pa, v katerem kraju oziroma občini živi zdaj. Sicer pa sem sama vedno na razpolago vodjem vrtcev in ravnateljem šol, da povem, kako in zakaj je bilo nekaj urejeno do razdelitve vrtcev, sami pa se potem odločijo, ali to obdržijo še naprej."

Sicer pa za leto 2003/2004 tudi država načrtuje reorganizacijo vrtcev oziroma vzgojno-varstvenih zavodov, ki naj bi takrat imeli največ 30 oddelkov. Vsi vrtci pa bodo v šolskem letu 2002/2003 ostali tudi brez šestletnikov.

K. R.

Tradicionalni pohod krajanov v Marijo Reko

Vreme kot naročeno

V nedeljo, 10. januarja, so preboldski planinci organizirali že 25. pohod krajanov v Marijo Reko. Pohod že dolgo ni več lokalnega občinskega pomena, saj se ga udeležujejo planinci z vseh koncev Slovenije in tudi iz tujine. Letos sicer teh ni bilo toliko kot druga leta, vendar pa so planinci z udeležbo vseeno zadovoljni, saj je v njihov dom Pod Reško planino prišlo preko 600 pohodnikov. Prav gotovo bi teh bilo še mnogo več, če bi vremenoslavci napovedovali lepše vreme. Kot že velikokrat, so se tudi tokrat uštel, saj si lepšega vremena skorajda ne da zaželeli. Vsi tisti, ki so se ta dan podali v Marijo Reko, so doživeli res prijetno nedeljsko dopoldne, sprostitvev in gostoljubnost organizatorjev ter oskrbnika. Poleg tega pa so nekaj storili za svoje zdravje in boljše počutje.

Pohodniki so se na pot v Marijo Reko podali z vseh mogočih strani. Tisti najbolj zgodnji so startali takoj, ko se je naredil dan, glavina pa je odšla na pot po osmi uri zjutraj in potem še vse dopoldne. Nekateri so na pohod odšli tudi še po kosilu, tako da je bilo v Marijo Reki ves dan zelo živahno. Največ pohodnikov se je v Dom pod Reško planino podalo po markirani poti mimo preboldske tekstilne tovarne in naprej mimo Rovšnika, Dežnikarja do sedla Žvajge. Ta del poti je tudi najbolj strm, potem pa se začenja položna pot, ki vodi vse do Završnikove - Lobnikarjeve domačije, ki je stalna postojanka mnogih pohodnikov, saj je poznana po svoji gostoljubnosti. Od tu dalje gre pot znova rahlo navkreber do novega sedla pri Breznikarjevi domačiji, nato malo navzdol in zatem prečno do cilja, ki so ga planinci vedno veselili. Tudi to nedeljo ni bilo nič drugače, saj jih je pričakal vroč čaj, mnogi pa so si privoščili še kaj bolj krepkega. Sicer pa so kot po tekočem traku iz nahrbtnikov prihajale razne dobrote, ki so nadomestile marsikomu izgubljene kalorije. Ob tem seveda ni manjkalo utekočinjenih nadomestkov, ki so nekatere spravili v še bolj dobro voljo. Tako kot na drugih pohodih pa tudi na tem ni manjkalo vsesestranske družabnosti, sklepanj novih znanstev, srečanj z ljudmi, s katerimi se poredko vidiš in še marsičesa. Pohod je zaradi vsega tega in tistega, kar smo zapisali že prej, bil resnično prijetno doživljanje. K vsemu temu pa so svoj delež prispevali tudi člani ansambla Reški trio, saj je mnogo planincev

in planink tudi veselo zaplesalo. Vse zapisano pa je že kar neka garancija, da bo tudi v prihodnje vsaka druga nedelja v januarju podobna tej nedelji. Vsekakor pa bo naslednji pohod imel še slovesnejše obeležje, saj se bomo po teh poteh podali v letu 2000, ko bo tudi sicer svet "ponorel".

Sicer pa je do tja še eno leto in zato rajše zapišimo, kaj so nam v Domu pod Reško planino povedali nekateri letošnji udeleženci pohoda.

Še pred tem pa izjavo predsednika Planinskega društva Prebold, **Milana Sušaka**: "Vesel sem, da se je tudi letošnjega pohoda, ki je republiškega pomena, saj je v koledarju PZS, udeležilo toliko pohodnikov. Letos

žal ni bilo opaziti pohodnikov iz drugih slovenskih regij. Vzroka za to še ne vem, lahko je prišlo do kratkega stika pri obveščanju, nekaj pa je gotovo kriva slaba vremenska napoved. Ne glede na to pa mislim, da je tudi letošnji pohod pokazal, da se ljudje radi udeležujejo takšnih pohodov. Vedno dobra udeležba, ne glede na vreme, pa tudi nas obvezuje, da nadaljujemo pred 25 leti začeto tradicijo." Tako Milan Sušak, kaj pa pravijo pohodniki?

Milan Selčan: "Danes sem na tem pohodu šele drugič in kar žal mi je, da nisem bil že na prejšnjih. Res je super, vreme čudovito, družba tudi, tako da lahko rečem le vse najboljše. Iz Prebolda sem

krenil ob sedmih zjutraj, okrog pol desetih pa sem bil na cilju. Če bo zdravje, tega pohoda ne bo več brez mene."

Zvone Cizej: "Nekaj let me ni bilo na tem pohodu, tako da sem si ga že kar zaželel in zato sem danes prišel s prijatelji iz Celja malo v domače kraje. Vreme je enkratno, tako da je vse skupaj še prijetnejše. Izgleda, da imajo organizatorji dobre veze z onim tam zgoraj, saj je dobro zafrknil vremenoslavec. Sicer pa je moja nedeljska hoja v hribe stalna oblika rekreacije, tako da sem vaju vsakršnega vremena."

Ivan Maček: "Pohoda v Marijo Reko se udeležujem vsako leto in mislim, da sem bil vsaj na petnajstih. Sicer pa sem tu večkrat tudi med letom. Kondicije imam dovolj, saj kar precej hodim in kolesarim. Planine imam rad in kadar se pokaže prava priložnost, jo poskusim izkoristiti. Pohoda v Marijo Reko se bom pa udeleževal, dokler bodo to dovoljevale moje noge."

Rudi Florjan: "Mislim, da v zadnjih petnajstih letih nisem izpustil nobenega pohoda. Težko bi rekel, kateri od teh pohodov mi je ostal naj-bolj v spo-minu. Vsak je bil nekaj po-sebnega, doživitega, v niansah morda drugačen. Še največje razlike so zaradi vremena. Danes je vreme res idealno, so pa bili pohodi, ko je bilo veliko snega, ko je bila megla, ali je padal dež."

Franci Kumer: "Braslovški planinci smo redni udeleženci tega pohoda in tudi danes nas je kar precej. Na pot se podajamo iz različnih smeri, tako da je še bolj zanimivo. Radi se udeležujemo tega pohoda, sicer pa imamo kar pester program. Začenjamo z novoletnim pohodom v Braslovčah in z njimi nadaljujemo preko celega leta. Teh pohodov je kar preko 30 v Savinjske in Julijske Alpe, včasih jo mahujemo tudi v Avstrijo in Italijo."

Andreja Štajner: "Z družino smo redni udeleženci tega pohoda. Sicer pa je Reška koča skoraj naš vsakotedenski pohodniški cilj. Ob nedeljah se za več ur podamo bodisi na Mrzlico ali v Dom pod Reško planino. Glede pohoda bi še rekla, da je močno vkoreninjen med ljudmi in velja tistim, ki so ga

Dom pod Reško planino je bil ta dan množično obiskan.

vpeljali, oziroma z njim nadaljujejo, čestitati. Bi pa veljalo razmisliti, da bi podobnega organizirali še

poznoma spomladi ali v septembru." **Natalija Marolt**: "Danes smo braslovški planinci odšli na pot v Marijo Reko preko Šmiglove zidanice. Pot je bila zelo prijetna, čeprav mestoma tudi precej spolzka. Vsekakor pa smo se kar dobro prepotili. Tovrstni pohodi so zelo dobrodošli, saj se jih udeležujejo tudi ljudje, ki sicer ne hodijo toliko v hribe. Ob takšnem organiziranem pohodu se imajo možnost priključiti kakšni skupini in veliko lažje premagajo to pot."

Boža Verdel: "Iskreno moram povedati, da sem danes prvič na tem pohodu, čeprav sem krajanka, oziroma po novem občanka občine

Prebold. Moji občutki so čudoviti in sploh ne vem, kaj sem počela teh 25 let, da nisem nikoli šla na ta pohod. Mislim, da zdaj ne bom več nobenega spustila, to pa tudi zaradi tega, ker sem lansko pomlad stopila med planinsko družino, v kateri se res prijetno počutim."

Sonja Kronovšek: "Sem članica PD Ojstrica Celje, ki združuje okrog 300 članov. Danes nas je na pohodu 22 članov in članic. Pot

smo začeli pri preboldski tekstilni tovarni, zdaj smo tu in se imamo zelo lepo. Tudi pot je minevala v zelo prijetnem vzdušju, mislim pa, da bo tako tudi na povratku v dolino. Tega pohoda se udeležim vsako leto in tako bo tudi v prihodnje, saj je to prijetna uvertura v planinsko sezono."

Tako torej pohodniki, med katere seveda sodimo tudi mi. K vsemu temu takorekoč ni kaj dodati, vseeno pa naj v imenu preboldskih planincev že sedaj povabimo na tovrstni pohod zlasti tiste, ki se ga doslej še niso udeležili.

Darko Naraglav

Kako po novem ljubiteljska kulturna dejavnost?

Sklad RS za ljubiteljsko kulturno dejavnost je bil ustanovljen z zakonom Vlade RS, le-ta pa je na območjih, ki izpolnjujejo določene kriterije (število prebivalcev, število aktivnih društev) ustanovil svoje območne izpostave. V Sloveniji je ta trenutek ustanovljenih 58 izpostav. Sedež območne izpostave za območje novoustanovljenih občin Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko in Žalec je v Žalcu, poslovni prostori pa so v Domu II. slovenskega tabora Žalec. Za vodjo izpostave je bila imenovana Jožica Ocvirk s 5-letnim mandatom. Da bi izvedeli kaj več, kako bo z ljubiteljsko kulturno dejavnostjo, smo Jožico Ocvirk zastavili nekaj vprašanj.

V čem se kaže sprememba v odnosu do prejšnje organiziranosti kulturne dejavnosti?

"Društva in posamezniki bodo lahko tudi v bodoče povezovali svoje interese v zvezah, katerih osnovni namen bo še vedno vsebinsko povezovanje, usmerjanje in usklajevanje določenih meril za posamezne dejavnosti. Pri tem bo dosedanja Zveza kulturnih društev skušala biti dovolj vplivna, predvsem pri ohranitvi dosedanje aktivnosti kakovostne rasti ljubiteljske kulture na lokalnem nivoju - predvsem pri ohranitvi že dobro preverjenih meril za nagrajevanje posameznih društev oz. njihovih sekcij. Zagotovo pa bo vrednostni koeficient nagrajevanja odvisen od možnosti in morda tudi od naklonjenosti vodstva občin. V prejšnji, enoviti občini, so izvajalci posameznih ljubiteljskih dejavnosti preverjali svojo raven na različnih občinskih revijah, srečanjih, tekmovanjih, ki so bila tudi izhodišče za višji finančni učinek in hkrati odskočna deska za regijske in republiške prireditve. Sedaj pa so občinske prireditve prestopile lokalno raven in so postale območne. Naloga sklada je, da vodi organiziranje in izvajanje vseh prireditev, ki presegajo lokalno raven. Temu programu prireditev se pridružujejo tudi vsebine s področja mednarodnega sodelovanja z zamejci in tujimi društvi, pa večji društveni projekti, ki sodijo v nacionalni program in kar je najpomembnejše, skrb za izvajanje in sodelovanje na področju izobraževanja strokovnih vodij za vse oblike obstoječnosti. Pri tem bo pomembno

Jožica Ocvirk

upoštevati pravočasnost prijav oz. kandidiranje za sofinanciranje iz državnega proračuna. Čas planiranja pa je zelo neugoden - september, ko bomo prijave sprejemali in jih nato posredovali direktiji Ssklada v Ljubljani."

Kako pa bo sklad upošteval sofinanciranje pri projektih?

"Enako se bo na osnovi razpisa sklada lahko prijavilo društvo, zveza ali posameznik z našega območja. Kandidatura za državna sredstva bo potekala po enaki presoji na ravni republiškega sklada. Tu lahko gre za zelo zanimive projekte. Ob tem pa bo treba biti zelo ustvarjalni in domiselni, da bo projekt tudi finančno odobren."

Izobraževanje pa je verjetno predpogoj za ustvarjalnost?

"Prav na področju izobraževanja moramo biti mnogo bolj pozorni in omogočiti strokovnim kadrom možnost obiskovanja vrste medobmočnih in republiških izobraževalnih oblik. Ne le na tem področju, tudi na ostalih področjih (prireditve in projekti) pa se bomo v vse večji meri na našem območju poskušali pojavljati kot organizatorji oziroma izvajalci."

Torej gre na eni strani za izvajanje oziroma organiziranje, na drugi strani pa za sodelovanje na razpisnih vsebinah?

"Natančno tako! Zagotovo pa moramo vzpostaviti pristno medobmočno sodelovanje z ostalimi OI Sklada, da bomo čim bolj poenotili določene predstavitve in izobraževanje, tako vsebinsko kot časovno, za čim večje število skupin in strokovnih vodij."

Kaj pa sodelovanje z občinami?

"Vsakršno sodelovanje naših izvajalcev na vsebinah izven lokalne ravni bodo z določenim odstotkom sofinancirale tudi

občine, zato bo povezovanje z njihovimi vodstvi nenehno aktualno, predvsem pa v času njihovega planiranja. Na žalskem območju doslej še nimamo nobenih izkušenj, zato bo v prvem letu zagotovo veliko prepričevanja in dokazovanja. Menim, da so novoizvoljeni župani že doslej kot porabniki kulture imeli v rokah prenekatero odločitev in da so, iz izkušenj sodeč, naklonjeni ljubiteljski kulturi. Sklad bo po svoji vsebini in zakonskih določilih skrbel za pretok informacij, predstavitev potreb in spremljanje novih predlogov, skušal bo navezati in obdržati kakovosten odnos, ki bo zagotavljal čim lažje delo izvajalcem v kulturnih društvih in drugih kulturnih okoljih."

Kaj pa menijo društva?

"Predsedniki društev so v naših prostorih že leta redni gostje, zato je pretok informacij zelo neposreden. Tako bo tudi v bodoče, saj jim bo Sklad le v pomoč pri njihovem razvoju in zagotovo tudi prvi zagovornik njihove ustvarjalnosti. Vendar pa je v tem prehodnem obdobju morda še nekaj bojazni, ker tudi sklad na ravni republike sprejema s strani državne uprave zelo različne razlage in zahteve. Zato bo še nekaj časa potrebno potrpljenje, da bodo pravila igre in dela popolnoma dorečena. Ob vsem tem pa bomo skušali tako strokovno kot vsebinsko čim enostavneje pomagati društvom in drugim kulturnim skupinam, da ne bodo pri svojem delu obupala in prenehala."

Bo Zveza kulturnih društev ukinjena?

"Nikakor ne, zagotovo pa bo svoje pokazal čas."

Boste še vedno delali kot tajnica Zveze kulturnih društev?

"Nekatere vsebine mojega dosedanjega dela na zvezi se seveda razhajajo, kot uslužbenka v državni upravi ne morem delati profesionalno še na lokalnem nivoju. Vendar zagotavljam članom zveze, da se ničesar ne bo ustavilo in da bo IO ZKD pravočasno poskrbel za njeno nadaljnje tekoče delovanje."

T. Tavčar

Prireditve za slovenski kulturni praznik

BRASLOVČE

7. 2. ob 19. uri, dvorana Zadrúžnega doma Braslovče; Folkorna skupina Šmartno ob Paki.

GALICIJA

7. 2. ob 17. uri, Dom krajanov Galicija; komedija Dve nevesti.

GOMILSKO

6. 2. ob 19.30, Dom krajanov Gomilsko; člani KD in učenci POŠ Gomilsko.

GOTOVLJE

8. 2. ob 19. uri, dvorana KZ Gotovlje; člani KD in učenci POŠ Gotovlje.

GRIŽE

8. 2. ob 19. uri, Dom DPD Svoboda Griže; občni zbor društva in proslava s predstavitvijo kasete Slovensko dekle (CS Ubrane Strune) z gosti.

LIBOJE

7. 2. ob 18. uri, Dom DPD Svoboda Liboje; gostovanje AG Vrba KD Vrbje, komedija Odlikovanje.

PETROVČE

13. 2. ob 19. uri, dvorana Hmeljarskega doma Petrovče; člani KD in učenci OŠ Petrovče, Harmonikarski orkester GS Žalec - govornik Vasja Predan.

PONIKVA

6. 2. ob 17. uri, dvorana Zadrúžnega doma Ponikva; člani KD Ponikva in Ljudske pevke s Ponikve.

POLZELA

6. 2. ob 19. uri, Kulturni dom Polzela; člani KUD in OŠ Polzela z gosti.

PREBOLD

5. 2. ob 19. uri, Kinodvorana Prebold; člani KUD Svoboda in OŠ Prebold z gosti.

ŠEMPETER

7. 2. ob 18. uri, dvorana Hmeljarskega doma KZ Šempeter; člani KUD Grifon z gosti, govornik Evgen Jurič.

TABOR

8. 2. ob 18. uri, Dom krajanov Tabor; člani Kulturnega in Pevskega društva ter učenci POŠ Tabor.

VRANSKO

7. 2. ob 17. uri, župnijska cerkev; koncert Slovenskega okteta, govornica Valerija Pukl.

VRBJE

23. 1. ob 19.30, Dom krajanov Vrbje; Gledališka skupina iz Krajske Gore Ta'bol teater - Namišljeni zdravnik,

6. 2. ob 19.30, Dom krajanov Vrbje; komedija Bojing, Bojing ali Mednarodni harem.

ŽALEC

6. 2. ob 18. uri, Dom II. slovenskega tabora Žalec; Tone Pavček, Trio Renata Čika.

Koncerti pihalnih godb

Savinjska dolina se ponaša z bogato kulturno dejavnostjo. Pomemben delež imajo pri tem tudi pihalne godbe, ki dajejo svojstven glasbeni in siceršnji utrip svojemu okolju. Njihovo igranje temelji na dolgoletni tradiciji, saj se vse godbe ponašajo z večdesetletnim delovanjem. V njih so igrali že očetje, dedje in tudi pradedje sedanjih godbenikov. Brez pihalne godbe si je kar težko predstavljati pomembnejše slovesnosti v dolini, njihovo igranje pa daje pomembno vsebino tudi mnogim drugim prireditvam in dogodkom. Savinjsčani tako dobro poznamo njihovo igranje, kljub temu pa so vsakoletni božično-novoletni koncerti nekakšna glasbena poslastica, ki dajejo piko na i vsem njihovim letošnjim prizadevanjem.

Tako je bilo tudi ob koncu lanskega leta, ko so vse tri pihalne godbe imele po dva tradi-

cionalna božično-novoletna koncerta. Prvega so, 20. decembra imeli libojski godbeniki v

domačem kraju. Pihalna godba Liboje, ki jo vodi Albert Zaveršnik, pa je svoje glasbeno znanje predstavila poslušalcem še 28. decembra v Domu II. slovenskega tabora v Žalcu. Tu so tri dni pred njimi imeli koncert tudi godbeniki pihalne godbe Zabukovica, katero sedaj že drugo leto vodi Januš Rasiewicz. Le-ti so dan zatem nastopili še pred domačim občinstvom v dvorani Doma Svobode v Grižah. Dve uri pozneje so imeli preboldski godbeniki koncert v kinodvorani Prebold. Tako kot na koncertu Godbe Liboje, ki letos praznuje 65-letnico svojega obstoja, so tudi na teh dveh koncertih sodelovali glasbeni in pevski gostje.

D. Naraglav

Pihalni orkester TT Prebold med nastopom s solistko na flauti, Dijano Pajk.

Novosti s knjižnih polic • Novosti s knjižnih polic

Najprej bi rad pohvalil rubriko Novosti s knjižnih polic. Zanimive so predstavitve različnih literarnih del. Ob tem pa bi želel, da bi v tej rubriki še bolj, kot dosedaj, predstavili dela, ki opisujejo in opozarjajo na našo dolino.

V letu 1998 se je veliko pisalo o prvi slovenski pesnici Fany Hausmann, ki je živel v dvorcu Novo Celje. Lepo je, da so v fami cerkvi v Petrovčah odkrili spominsko ploščo, preveč pa pozabljamo na njen dom.

V letu 1998 je izšla tudi knjižica Ivana Stoparja Dvorec Novo Celje (Kulturni in naravni spomeniki Slovenije), ki jo je izdalo Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo. Knjižica bi si zaslužila širšo predstavitev. V njej je lepo predstavljen nekdanji sijaj tega kulturnega spomenika. V besedi in sliki predstavi dvorec. Ali vemo, da je Hausmann v dogovoru s takratnim znanim avstrijskim pisateljem W. G. Daunderjem napisal slavospev Novemu Celju, o njegovih lepotnih in gospodarskih prednostih. Ta tekst je dr. Stopar predstavil v knjižici. Avtor poudarja, da je bilo Novo Celje žarišče gospodarskega utripa, ki je v mnogočem vplivalo

na poznejši razvoj Spodnje Savinjske doline. Omenja poizkuse, ki žal niso rodili vidnejših sadov: drzne murvine nasade, raznovrstne sadovnjake (samo jabolk so na primer gojili 39 vrst), prizadevanja za razvoj vinogradništva, gozdarstva, ribištva, gradnje cest in mostov. Pri tem ne gre prezreti prizadevanja za estetske podobe okolja in v dvorcu se je odvijalo živahno družbeno in gospodarsko življenje. Tako najbrž ni naključje, da je tu domovala Fani Hausmann prva slovenska pesnica. In danes? O prečudovitih parkih, ki so bili okoli dvorca in o današnjih ostankih govori knjižica Srehodi skozi vrtove in parke Spodnje Savinjske doline, ki so jo napisali štirje mladi avtorji in jo je izdala Občina Žalec. Ne vem, kje se dobi? V enem izmed sestavkov v 12. številki jo omenjate. Prav tako v Savinjskanu ne bi smeli mimo knjige Spomini Slovencev na Jasenovac, Staro Gradiško in Lepoglavo. To še tembolj, ker so bili med ubitimi v Jasenovcu tudi Savinjsčani. Ubila sta bila Friderik Holobar, rojen leta 1888 iz Kasaz pri Petrovčah in njegov sin Fric Holobar, rojen leta 1917. Med duhovniki, ki so bili ubiti

v tem zloglasnem ustaškem taborišču Jasenovcu so bili tudi: Franc Kač s Polzele, Janez Rančigaj iz Gomilkega in Franc Grobler iz Sv. Jurija pri Taboru.

Oktober smo v Večeru prebrali, da je msgr. mag. Peter Kvaternik, predsednik Narodnega odbora za Veliki jubilej 2000, v okviru katerega deluje tudi komisija za martirologijo, sporočil, da je omenjena komisija zbrala in poslala v Rim seznam sedmih kandidatov za mučenike, izmed devetih duhovnikov, umorjenih v Jasenovcu. Med njimi so vsi trije duhovniki iz Savinjske doline.

Ob tem lahko postavimo vprašanje, ali je na seznamu kandidatov za mučenike tudi Izidor Završnik? Izidor Završnik je po posvetitvi za duhovnika, leta 1941, prevzel gomilsko župnijo in pomagal v šempavski. Kljub grožnjam je vztrajal med svojimi župljani, bil dvakrat aretiran in po hudem mučenju, 10. marca 1943, ustreljen kot talec. Umrl je kot mučenik, saj je vztrajal in deloval v slovenski župniji, ljub nemškimi grožnjam.

Našel sem tri dela, prav bi bilo, da jih podrobno predstavite.

Franci Ježovnik

Polona Kuder

Energije, da bi gore premikala

Polona Kuder je med ljubitelji odrskih iger dobro poznano ime. Simpatična in ambiciozna Polona je v svoja dela vnesla tisto, kar ljudje dandanes najbolj pogrešamo - zabavo.

Preprost pogovorni jezik, humor in glasba so dejavniki, ki spremljajo njeno ustvarjanje, tako v komediji *Adijo pamet*, kakor v komediji *Muhe*. Seveda pa ne gre pozabiti, da je scenaristka in režiserka Polona Kuder za izvedbo svojih del našla ljudi, ki so se z igranimi liki zllili v eno.

Kdo je Polona Kuder?

"Od rojstva živim v Letušu. Končala sem srednjo medicinsko šolo, kjer pa sem kmalu ugotovila, da je to poklic, ki ni zame, ker se v njem prevečkrat srečaš z žalostjo. Odkar se poznam, sem ljubiteljica športa - predvsem rokomet in atletike, ki sem jo v času svojega študija zapostavila. Po končanem študiju na fakulteti za šport sem se zaposlila v Gorenju kot kreator. Nikoli si nisem mislila, da bom kdaj učiteljica. Ne vem, zakaj. Vendar je nanoslo, da so v Žalcu potrebovali nekoga za nadomeščanje učiteljice na porodniškem staležu, kjer sem vskočila jaz. Tukaj delam že 7 let. Samo delo me ne izčrpa, moti me le večer hrup in kričanje, kar se vse bolj pozna v mojem glasu."

Kako se je vse skupaj začelo?

"Začelo se je ob obletnici KUD Letuš. Moja mama je predsednica KUD Letuš in tako me je spodbudila, naj ob kulturnem prazniku nekaj pripravim. Pripravila sem predstavo, nad katero so bili vsi navdušeni. Ta predstava je bila spodbuda za nastanek prve komedije *Muhe*. Vse igralce prireditve sem že poznala, zato sem vloge tem igralcem dobesedno pisala na kožo. S komedijo sem jih zelo pritegnila, tako da smo predstavo naredili v 2 mesecih."

S kakšnimi težavami si se srečevala pri ustvarjanju oziroma postavitvi svojih komedij na odrske deske?

"Predvsem je šlo za tehnični problem. Kako izpeljati igro in gibanje igralcev? Pri igri *Adijo pamet* sem kar petkrat spreмениla smer vhoda, da je ta sovpadal

z gibanjem; prihodom in odhodom igralcev. Problem je bila tudi osvetlitev, saj smo bili brez nje. Tu so nam priskočili na pomoč KS Letuš, gasilci in šola."

Kje si dobila idejo za komedijo *Adijo pamet*?

"V almanahu Letuša sem zasledila, da sta bili v Letušu tudi dve graščini. Tako se mi je utrnila ideja o nastanku komedije na to temo. Osnovna nit komedije so govornice; kako se lahko govornice, ki prehajajo od ust do ust, izkrivijo, in kaj lahko pride na koncu ven iz nedolžne besede. Vloge v tej komediji sem pisala igralcem na kožo, kar pomeni, da sem že prej vedela, kdo bo igral katero vlogo in za koga jo pišem."

Od ideje do izvedbe je šlo zelo hitro, saj sem prva tri dejanja napisala kar naenkrat. Sprva sem se bala, da bo igra za lase privlečena in da občinstva ne bo pritegnila, vendar pa je bil odziv gledalcev enkraten."

Praden pride predstava v javnost, je potrebno ogromno dela, časa in odrekanih. Vaša dramska skupina je kar velika, saj šteje 17 igralcev in 2 zunanja sodelavca. Kako ste uskladili termine vaj glede na to, da so v dramski skupini različne populacije?

"Najhuje je bilo februarja, ko je čas počitnic. Imela sem šolo v naravi, ostali igralci pa so odhajali na smuko. Zaradi tega nam je izpadlo veliko vaj. Dobra stran igre je bila le, da smo drugi del lahko vadili v dvojicah, tako ni bila potrebna prisotnost ostalih igralcev. Ta kritični čas našega dela smo izkoristili za vadbo srednjega dela igre, sicer pa smo vadili dvakrat na teden, pred premiero

pa vsak dan. Na koncu smo bili vsi utrujeni in izčrpani. Povedati moram, da so v igri sodelovali tudi zakonski pari, ki so imeli doma otroke, za katere je bilo potrebno poiskati varstvo. V igri sodelujejo tudi otroci, ki so bili ob 22. uri zvečer že zelo utrujeni in nepripravljeni za nadaljnje delo, medtem ko bi mi odrasli še radi delali. Pri zadnjih vajah smo se res vsi maksimalno trudili. Ko so se dvignile zavese in ko smo videli, da se ljudje smejejo in so navdušeni, je bil ves naš trud poplačan."

Postavitev igre predstavlja tudi finančna vprašanja. Kako ste se s tem problemom spoprijeli vi? Ste poiskali pokrovitelje? Vam je pri tem pomagala krajevna skupnost?

"Že prej sem omenila, da so nam veliko pomagali letuški gasilci, KS in OŠ. Seveda smo poiskali tudi glavnega pokrovitelja. Vstopnino od prejšnjih predstav *Muhe* smo namenili financiranju igre *Adijo pamet*."

Kdo vam organizira nastope? Pošillate pisne ponudbe ali vas interesi pokličejo sami?

"Za vse nastope se dogovarjam sama. Poklicala sem na kulturna društva in jim razložila, kdo smo in kaj delamo. Začeli smo z nastopom na Vranskem, ki mi bo ostal še posebno v spominu, saj 10 minut pred predstavo ni bilo še nikogar v dvorani. Po tem pa se je dvorana napolnila. Če na tem nastopu ne bi bilo ljudi, mislim, da bi nehali z našim delom."

Glede na kvaliteto vašega dela lahko trdim, da bi si zaslužili predstavitev tudi v večjih mestih, na primer v Celju in izven meja občine, nenazad-

nje tudi v Žalcu. Ste razmišljali o tem?

"Igro ni problem postaviti na večji oder. So pa zahteve oziroma norme teh ljudi dosti večje. Priznati moram, da nisimo niti poskušali nastopati v večjih mestih, ker se dobro pučujemo na manjših odrih manjših krajev, kjer so ljudje prijazni in polni topline. Če se občinstvo pri gledanju igre zabava, sem najbolj zadovoljna. Nikoli si nisem zadala ciljev nastopiti na velikih odrih. Zdi pa se mi prav, da se predstava večkrat prikaže, pa ne zaradi mene, temveč zaradi igralcev, ki so v to delo res veliko vložili. Do sedaj smo odigrali že pet predstav, dve doma in tri v gosteh, v načrtih pa imamo še sedem predstav."

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

"Ustvarjati še naprej. Rada bi napisala igro za srednješolce in navdušila mlade, da bi naredili predstavo, primerno tudi za šole. Želim si imeti svojo lastno glasbo. Vso dosedanjo glasbo sem prenesla iz risank."

Zgovorni in prijetni Poloni energije še kmalu ne bo zmanjka-

lo. Dve uri klepeta z njo sta mi prehitro minili. Prijetno je poslušati človeka, ki ve, kaj hoče in verjame vase in v svoje delo, ki se na poti ne ustraši ničesar, temveč se pogumno spoprime z dejstvi, pa kakršnakoli so že. Če ste si ogledali katero izmed Poloninih del, se boste prav gotovo strinjali

z mano, da je Polona človek, ki si zasluži, da se ji odpro vrata tudi večjih dvoran - na primer žalske, saj ob njenih delih resnično pozabimo na vsakdanje skrbi, težave in neprijetnosti, ki jih je v našem življenju vse preveč.

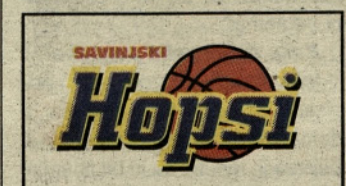
A. Turnšek-Jelen

Petrovčič gostile Ljupko in Ivico

KUD Petrovčič je mesec decembar popestril tudi s koncertom nekdanje znane in popularne dvojice Ljupke Dimitrovske in Ivica Šerfezija. V dvehurnem programu sta gosta zapela vse pesmi, ki so bile nekoč hiti in jim radi prisluhnemo še danes. Ivica Šerfezi pa je poskrbel, da je v dvorani vladalo prijetno vzdušje in obilica smeha.

Alenka Turnšek-Jelen

PREMOG

- ZASAVJE, VELENJE, ČEŠKI
- PAKIRAN V VREČAH

lahko naročite in vam ga dostavimo na dom pri

TURBO TRANS, d.o.o.
Levec 2, Petrovčič
(nasproti prodajnega centra LENA LEVEC)

Tel.: 472-592

Dejavno kulturno društvo

V novi občini Prebold je poleg delavsko prosvetnega društva *Svoboda Prebold* postalo zelo dejavno tudi Kulturno prosvetno društvo *Šešče*. Sicer po stažu zelo mlado društvo, ki ga vodi nekdanji direktor *Tekstilne tovarne Prebold Ivan Žagar*, si je v minulem letu zadalo zelo ambiciozen program, ki ga sedaj tudi uspešno uresničujejo.

Mi smo jih obiskali na dan praznovanja Dneva samostojnosti, ko so pripravili proslavo v počastitev tega dneva. Na odru

dvorane Kulturno prosvetnega društva *Šešče* so se kranjani in drugim obiskovalcem predstavili s pesmijo in lepo besedo otroški

pevski zbor in mešani pevski zbor, recitatorji in glasbeniki domačega društva. Prvič pa so se predstavili člani in članice dramske skupine s

V zabavnem delu je poskrbel za ples ansambel iz Trbovelj.

skečem *Komu psa*, v režiji Mirka Orterja. Po končani proslavi je sledil še zabavnejši del ob zvokih ansambla *Evergreen* iz Trbovelj. V vmesnem času pa smo nekaj besed spregovorili s predsednikom kulturno-prosvetnega društva Ivanom Žagarjem. Povedal nam je, da se v *Šeščah* sedaj marsikaj dogaja. Znova so usposobili knjižnico, imajo dva pevstva zborov, glasbeni učitelj Drago Kumer poučuje mlade glasbenike, znova so se sestali entuzijasti, ki so pripravljene delati v dramski sekciji ... Društvo pa si ni zadalo le naloge na področju kulture duha, ampak tudi telesa. V okviru društva deluje fitness sekcija, tedensko se sestajajo tudi žene in dekleta v gospodinjstvem krožku, kjer je poudarek na ročnih delih. V tej sezoni so začeli tudi s tečajem angleščine, ki ga obiskujejo zlasti starejši občani. V prihodnje nameravajo biti še dejavni na področju hortikulture, načrtujejo pa tudi pogostejše obiskovanje kulturnih in drugih prireditvev.

V *Šeščah* je v tej smeri resnično zavel nov veter in rezultati njihovih prizadevanj so že dobro vidni. Vse tiste, ki imajo voljo in željo, pa bodo člani in članice kulturno prosvetnega društva z veseljem sprejeli medse.

D. Naraglav

Proračunski denar se prelija v združno lastnino

V mesecu pred slovenskim kulturnim praznikom smo se v uredništvu Savinjščana odločili spet pripraviti okroglo mizo, in to na temo o kulturi. Da imajo kulturna društva marsikje po Savinjski dolini težave s prostori, je že dolgo znano, primeri pa se od kraja do kraja nekoliko razlikujejo. Tokrat smo se lotili Hmeljarskega doma v Šempetru, ki je bil nekdanje središče kulturnega in družabnega dogajanja v dolini, danes pa za uporabo prostorov kulturnih in drugih društev krajevna skupnost Šempeter plačuje visoko najemnino. Ob tem pa je objekt kljub nekaterim vlaganjem na zunaj vse prej kot privlačnega videza, čeprav se v njem odvija veliko dejavnosti, na kar smo tudi v Savinjščanu že večkrat opozorili.

Okrogla miza sicer ne bo rešila problema, zagotovo pa so krajan in vsi Savinjščani upravičeni do informacij o tem, kdo odloča o usodi Hmeljarskega doma, ki ima osrednji položaj v Šempetru, s tem pa tudi o pogojih za delovanje šempetrskih kulturnikov. Seveda je najbolj pristojen za te informacije direktor Kmetijske zadruge Šempeter, saj je le-ta po sprejetju zakona o lastninjenju zadrug v celoti lastnik objekta. Direktorja pa smo kljub vabilu na žalost zaman pričakovali za okroglo mizo. O problemu pa so spregovorili: svetnik občine Žalec in vodja sveta krajevne skupnosti Šempeter Jože Randl, predsednica KUD Grifon Šempeter Vera Kalčič, Jožica Ocvirk, vodja Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti - območne izpostave Žalec in Miran Krajšek, predsednik sveta območne izpostave sklada. Glede na to, da je občina Žalec po delitvi še začela delovati na novo, med sogovorniki tudi ni bilo župana ali strokovnega delavca občine Žalec.

Kakšno vlogo v zvezi s Hmeljarskim domom ima torej krajevna skupnost Šempeter?

Jože Randl: "O preteklosti Hmeljarskega doma ne bom na dolgo govoril, ker so zadeve znane. Rekel bi le, da je bil zgrajen s prizadevanjem takratnih občanov, krajanov, gospodarstva in kmetov in da je dolga leta služil svojemu namenu. Res pa je, da ob velikih spremembah v Šempetru očitno v danem trenutku ni bilo pravih dejavnikov, ki bi za delovanje kulture poskrbeli za ustrežnejše razmere v zvezi s Hmeljarskim domom. Zame sicer danes lastninsko razmerje ni več sporno. Glede na to, da ima lastnik pri upravljanju z domom ekonomski motiv, zahteva za uporabo prostorov plačilo najemnine. Svet krajevne skupnosti Šempeter se je na začetku svojega mandata seznanil s to problematiko in zahtevu kmetijske zadruge, da se plačuje določena najemnina. Takrat smo bili malce ogorčeni nad tem. Menili smo, da smo vsaj v dvorano kljub znanemu lastniku pripravljene vlagati del sredstev za vzdrževanje, predvsem v te normalne stroške kot so ogrevanje in čiščenje, da pa bi težko pristali na ekonomsko najemnino. Takratnega predsednika sveta krajevne skupnosti Franca Lavbiča smo pooblastili, da nadaljuje pogovore s kmetijsko zadrugo.

Kasneje smo na svet krajevne skupnosti po zagotovilih takratnega predstavnika dobili pogodbo, v kateri je določeno, da naj bi krajevna skupnost Šempeter iz svojih sredstev namenjala približno 15.000 DEM v tolaški protivrednosti na leto za najemnino ter dodatno za vzdrževanje. V pogodbi je zapisano tudi to, da v kolikor krajevna skupnost pravočasno plača svojo obveznost, torej do roka, ki je razviden iz izdanega računa, se kmetijska zadruga zavezuje v celoti porabiti ta sredstva za vzdrževanje dvorane. Krajevna skupnost je svojo obveznost več kot v celoti izpolnila, saj je že v začetku leta 1997 v celoti in pravzaprav že z avansom plačala

15.000 mark za to leto in že tudi 18.000 mark za leto 1998 in del leta 1999. Že takrat je krajevna skupnost iz svojih sredstev za obnovo doma namenila približno 35.000 mark. Nekaj sredstev je krajevna skupnost nakazala v letu 1998 poleg dodatnih obveznosti, ki so izhajale iz drugih računov, kot na primer za ogrevanje, čiščenje in podobno. Torej so na krajevno skupnost s strani kmetijske zadruge prihajali tudi dodatni računi. Ocenjujem, da je krajevna skupnost za to dvorano v dveh letih namenila kar preko 40.000 mark. Lani so bila določena sredstva nakazana predvsem zaradi občinskega praznika. Praznik je priložnost, da se nekatere zadeve opravijo hitreje in če smo hoteli doseči dogovor s kmetijsko zadrugo, smo kot krajevna skupnost tudi sodelovali. Običajno smo si stroške delili na pol, na primer za ureditev asfalta ali glavnega vhoda.

Osebnostno bi ocenil, da nekega izrazitega spora med krajevno skupnostjo in zadrugo ni, gre le za neko ves čas prisotno zahtevo s strani članov sveta KS, da bi v skladu s pogodbo dobili obračun porabe tega denarja in ugotovili, ali se je spoštovala pogodba, da je treba vsa sredstva od krajevne skupnosti v celoti vložiti v dvorano in njej pripadajoče prostore. Žal od kmetijske zadruge kljub večkratnim posredovanjem in obljubam tega ne dobimo. Sicer pa direktorja Krivca kljub vsemu smatram za dobrega gospodarja in za nekatera dela je poiskal cenejše možnosti izvedbe, čeprav je spet vprašanje kakovosti ceneje opravljenih del. Menim, da ves denar ni bil v celoti porabljen v skladu s pogodbo, vedeti pa tega ne morem. Zato je skrajni čas, da v Šempetru to razčistimo. Se pa tako krajevna skupnost kot večina

plan krajevne skupnosti izdelan leta 1996 in da v njem teh sredstev ni bilo predvidenih. V letu 1998 nismo planirali tega stroška, ker je bil poravnani že leto prej, letos pa bomo planirali ta sredstva, vprašanje je, če jih bomo lahko pridobili iz občinskega proračuna. Če ne, si težko predstavljam, da bomo lahko zagotovili ta denar. Lani smo se zato že pogovarjali na to temo z bivšim žalskim županom, kako se po eni strani rešiti tega stroška, po drugi strani pa glede na živahno dejavnost kulturnega društva izboljšati prostorske pogoje. Dogovora nismo dosegli, bila pa je nakazana rešitev, o kateri se bomo verjetno letos še pogovarjali. Dvorano s takšnim najemniškim odnosom bi bilo bolje prepustiti občini, ki bi jo lahko tudi bolje tržila in skrbela, da bi se v njej pogosteje kaj dogajalo."

Ste se kdaj pogovarjali, da bi dvorano krajevne skupnosti odkupili od kmetijske zadruge?

Jože Randl: "Kmetijska zadruga je to ponudila, vendar po za nas nesprejemljivi ceni."

Vera Kalčič: "Neuradno ponujena cena je bila 427.000 mark."

Krajevna skupnost Šempeter plačuje najemnino, lahko kulturno društvo in druga društva dvorano uporabljajo brezplačno?

Jože Randl: "Krajevna skupnost plačuje najemnino, stroške ogrevanja in čiščenja ter dodatno nekaj za vzdrževanje, kot sem povedal. Nismo se pa odločili, da bi društvom v kraju zaračunavali uporabo dvorane. Zato bi bilo za nas bolje, če bi to prešlo v občinske roke, saj bi občina lahko poleg tega našla možnost še za druge dejavnosti in s tem pridobila določena sredstva."

Vera Kalčič: "Vse povedano bi

pa bili pogoji za kulturo do gradnje Hmeljarskega doma zelo slabi. Ustanovni člani kulturnega društva so bili uspešni v svojem prizadevanju, da se v novem domu zgradi tudi dvorana. Tu se je nato odvijala kulturna dejavnost, pa tudi izobraževanja, druženja in različni sestanki. Kulturno društvo v teh prostorih domuje vseh 40 let. Kot je povedal gospod Randl, je po spletu naključij in naklonjenosti bogov kmetijski zadrugi le-ta postala uradni lastnik teh prostorov. Pogodba o najemu prostorov med kmetijsko zadrugo

nekdanje bila."

Koliko prostorov imate v uporabi?

Vera Kalčič: "Dvorano, avlo pred dvorano, štiri kvadratne metre veliko čajno kuhinjo, kino kabino z balkonom, sanitarije v avli, stopnišče z glavnim vhodom in tri garderobe za nastopajoče na strani sušilnice, skupaj velike okoli 50 kvadratnih metrov. So pa garderobe še v fazi usposabljanja. Nujno bi bilo treba urediti še sanitarije za nastopajoče, za kar idejni osnutek še obstaja, niso pa še predmet omenjene pogodbe. Člani našega kulturno-umetniškega društva najbolj redno uporabljamo dvorano, saj v njej potekajo vaje dramske in folklorne skupine, gledališke skupine šolskega kulturnega društva, v

Za okroglo mizo (od leve proti desni): Miran Krajšek, Ksenija Rozman, Jožica Ocvirk, Vera Kalčič in Jože Randl.

in krajevno skupnostjo ima datum 1.1.1997 in v istem letu je kulturno-umetniško društvo Grifon s krajevno skupnostjo Šempeter sklenilo pogodbo o uporabi teh prostorov.

Čeprav je morda zdaj nesmiselno govoriti o tem, naj vendarle omenim, da se je društvu pogodba med zadrugo in krajevno skupnostjo, podpisal jo je takratni predsednik sveta KS Franc Lavbič, zdela polna pravih vrzeli in nepravilnosti. Kot tako jo je ocenila tudi odvetnica. Ker pa kmetijska zadruga ni pristala na kakršnokoli spreminjanje pogodbe, da bi ta vzpostavila nek normalen pravni odnos, je potem društvo kot kompromis sklenilo pogodbo uporabi prostorov s krajevno skupnostjo. Na tej osnovi je društvo res nemoteno uporabljalo prostore brez plačevanja najemnine, smo pa plačevali stroške elektrike.

Treba je povedati tudi to, da prostori in Hmeljarskem domu vseh 40 let niso bili sistematsko vzdrževani, opravljene so bile v glavnem le najbolj pereče stvari. Zato so zelo propadli. Ker se funkcionalno in estetsko določene stvari sploh niso več dale uporabljati, je naše društvo leta 1997 sprejelo program vzdrževanja in obnove prostorov, ki je bil sprejet tudi na krajevni skupnosti. Na osnovi tega je bil sprejet dogovor med društvom in krajevno skupnostjo o sofinanciranju vzdrževanja in obnove dvorane ter spremljajočih prostorov, za katerega moram reči, da se je delno izvedel, v strokovnost opravljenega pa se tudi jaz ne bi spuščala. Kljub temu pa je še vrsta stvari, ki bi jih bilo treba narediti. Žal smo nekatere zelo pomembne prostore ob dvorani tudi izgubili, ker so jih enostavno odstrigli in jih oddajajo drugim najemnikom. Veliko bi bilo torej treba še narediti, da bi dvorana spet postala to, kar je

njej potekajo prireditve, ki jih organizira naše društvo z lastnim programom ali nastopajo gostje od drugod, za občne zборе pa jo uporabljajo tudi druga društva v kraju. Rdeči križ v njej meri krvni pritisk krajanom, šola ima tu svoje prireditve, tako da lahko rečem, da se v njej kar veliko dogaja."

Pa je dvorana dovolj zasedena in izkoriščena?

Vera Kalčič: "Ta hip prav gotovo ne. Rekla sem, da se v njej dogaja veliko, da bi bila z vidika vseh stroškov dovolj izkoriščena in da bi se jo izplačalo res dobro vzdrževati, pa je dvorana gotovo premalo zasedena. Vendar pa je nepregledna množica stvari, ki bi se jih dalo izvesti v tej dvorani in bi bile tudi širšega občinskega pomena. S svojo velikostjo je dvorana nadvse primerna za kulturne in družabno-zabavne prireditve, skupščine, izobraževanja, razne plesne, likovne in druge delavnice, tako da bi o tem res kazalo razmisliti."

Jože Randl: "Glede tega priznam, da v tej smeri krajevna skupnost kot najemjemalec ni naredila nič. Z vključitvijo in aktivizacijo še nekaterih društev in združenj bi se prav gotovo lahko v dvorani več dogajalo, nič pa tudi ni bilo narejenega v smislu trženja - komercialne uporabe. To naj bi bil interes najemjemalec, ampak krajevna skupnost v zadnjih dveh letih z vsemi problemi ni imela volje niti strokovnega kadra narediti kaj tudi v tej smeri. Zato menim, da vsaj ta čas krajevna skupnost za to ni usposobljena, lahko pa da drugi mislijo drugače."

Vam pogodba dovoljuje trženje prostorov, ki jih imate v najemu oziroma v uporabi?

Vera Kalčič: "Kot sem že rekla, je pogodba zelo zanimiva, vendar na splošno rečeno prostore lahko tržimo, pod določenimi pogoji pa

ne. Nam pa doslej nihče ni nič prepovedoval."

In kakšno je o vse zadevi stališče Sklada RS za razvoj ljubiteljskih kulturnih dejavnosti - območne izpostave Žalec?

Jožica Ocvirk: "Ta problem izhaja že izpred več let, ker je to zagotovo največja dvorana v občini, nenazadnje pa je tudi pravočasno stopila skupaj, bi najbrž vendarle imeli možnost postati solastniki, saj je bilo skozi leta v te prostore kljub vsemu vloženi kar nekaj sredstev s področja kulture. Vemo, da so bila ta vlaganja opravljena po nekaterih programih. Tudi v Šempetru, kjer je teh sredstev toliko več glede na takšno velikost dvorane. Pogodba, kakršna je, je seveda za zadrugo imenitna. Vendar smo se mnogi spraševali, kako dolgo je možno v te prostore vsako leto vložiti po 15.000 mark. Nenazadnje bi morala biti potem ta dvorana že kar zlata. Zato bi kazalo začeti nove pogovore glede tega. In kako naprej?"

Plošča pri glavnem vhodu v dvorano.

krajanov strinjamo, da mora dvorana ostati za potrebe kulturnega, družabnega in drugega utripa. Zavedamo se, da naslednjih 50 ali 100 let v Šempetru podobne dvorane ne bo, če sedanjo enkrat prepustimo ekonomski logiki. Nova telovadnica za tovrstne prireditve ni primerna."

Kako dolgo velja pogodba?

Jože Randl: "Pogodba je podpisana za deset let, v njej pa je določena letna najemnina. Dejstvo je tudi to, da je bil finančni

rada dopolnila s podatkom, da je bil Hmeljarski dom lansko leto star 40 let. Dvorana in njeni spremljajoči prostori so bili takrat zgrajeni v njem ravno na pobudo ustanovnih članov kulturno-umetniškega društva, ki se je ustanovilo v istem letu. To pa izključno zaradi ene same potrebe, da se zagotovijo pogoji za izvajanje kulturne dejavnosti v kraju. Kulturna dejavnost je bila zelo živahna, o čemer pričajo že dokumenti iz leta 1946, ki jih ima naše društvo. So

O kakršni koli infrastrukturi v kulturi je ta trenutek nemogoče govoriti. Res pa je navodilo oziroma želja sklada, naj se zdaj obdrži vsaj na trenutni ravni. Zato je bilo treba septembra lani na direkcijo našega sklada v Ljubljano dati podatke, popis stanja oziroma potreb glede investicijskega vzdrževanja, kamor sodita tudi ogrevanje in tehnična oprema. Po planu oziroma željah kulturno-umetniškega društva Grifon z lanskega leta je za investicijsko vzdrževanje predvidenih 4,5 milijona tolarjev, in to za letos 2,5 milijona, za leto 2000 pa še dva milijona. S tem kandidiramo in to je vse mimo pogodbe s krajevno skupnostjo. Sicer pa sklad za ljubiteljske kulturne dejavnosti vodi program, izobraževanje in projektno delo, se pravi dejavnost kulturnih društev na območju šestih občin, če pa se bodo zadeve kaj spremenile, bo treba pač sodelovati tudi glede prostorov.

Kar se tiče zveze kulturnih društev pa bi težko rekla, kako bo v bodoče. Mislim, da bo občinski interes na Žalskem tak, da se bodo ti prostori ohranjali takšni ali boljši kot so sedaj. To je nujno, saj smo v recimo zadnjih dvajsetih letih vsi skupaj v teh prostorih zelo spali. Vsako leto so bila namenjena sredstva za vzdrževanje prostorov in opreme, bila pa so premajhna, da bi jih spodobno razdelili. Zato smo 70 odstotkov odobrenih sredstev razdelili na osnovi kvadrature prostorov, kjer se seveda kultura dogaja oziroma izvaja. Tega je veliko premalo, samo 390 oziroma skoraj 400 tisoč tolarjev na

vzamejo izvedbo. Na sestanku na krajevni skupnosti, ki smo ga imeli z direktorjem in člani upravnega odbora kmetijske zadruge so nam rekli, da ne pride v poštev nobeno direktno vlaganje. Porabili smo veliko energije, časa, truda, pisanja in govorjenja, tudi s pomočjo odvetnice in strokovne službe zveze kulturnih društev, pa nismo uspeli."

So se torej družbena sredstva prelija v zadružno lastnino, nad katero pa razen članov zadruge nima nihče nadzora?

Jožica Ocvirk: "Ja. In nelogično je tudi, da če se na primer za potrebe dejavnosti preureja oder, da bi ga strokovno uredila in poskrbela za izvajalce zadruge, ne pa osnovni uporabnik odra."

Gre za samovoljo direktorja zadruge ali tudi pri članih upravnega odbora in drugih članov zadruge ni nobenega poslušanja?

Vera Kalčič: "Moja izkušnja je takšna: ko smo se pogovarjali samo z direktorjem zadruge, je on predstavil svoja stališča. Pisala sem tudi predsedniku upravnega odbora zadruge, pa nisem dobila nobenega odgovora. Drugi neposreden stik pa je bil na sestanku oktobra leta 1997, kjer sta bila tudi dva predstavnika zadruge, ki pa sta podprla stališča direktorja."

Jože Randl: "O stališčih članov zadruge bi težko govoril, mislim pa, da se nekateri zgražajo nad takšnim početjem zadruge."

Jožica Ocvirk: "Problem pa je tudi v tem, da ko so člani upravnega odbora zadruge razmišljali po logiki zadruge, ko

problema s strani lastnika Hmeljarskega doma je ravno posledica tega, ker občina premalo izkazuje svoj interes po nadzoru nad javnimi sredstvi, ki so bila vložena v ta objekt. To je rak rana vseh problemov v Savinjski dolini, kajti v fazi lastninjenja

(zaenkrat še ne gredo iz teh sredstev) - le-ta odobrila samo pod pogoji, ki jih določa zakon - da bodo jasno evidentna vsa vlaganja države iz državnega proračuna prek sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti in da bodo urejena tudi lastninska razmerja. Dokler bomo

Iz dvorane mimo skladišča kmetijske preskrbe do parkirišč.

zadružnih domov občina ni izkazala dovolj tega interesa, da bi se zaradi preteklih vlaganj javnih sredstev v te objekte vknjižila kot njihov solastnik, pa naj so bila vlaganja izvedena prek kulturne skupnosti, krajevnega samopriskpeva ali neposredno iz občinskega proračuna. Občina bi morala izkazati ta interes, dokazati, koliko denarja je šlo v tak objekt in uveljavljati solastniški delež. In tega občina Žalec nikoli ni naredila. Kulturno društvo tega ne more narediti, ker je ravno tako oseba civilnega prava kot kmetijska zadruge. Občina bi lahko za dokazovanje javnega interesa pooblastila krajevno skupnost, ampak kolikor vem, tega pooblastila v Šempetru ni dala. Karkoli zato stori krajevna skupnost, je sicer neka dobra volja, ni pa tisto, kar bi obveljalo tudi na sodišču.

Zakaj govorim o tem? Smo pred novim proračunskim letom. Občina bo spet nekaj sredstev namenila za vzdrževanje kulturnih domov in prostorov, ki pa se bodo nekako spet zmanipulirala in se kot neka druga sredstva prelija dobesedno v zasebni kapital - v kmetijsko zadruge. Vzemimo kot primer 600 tisoč tolarjev investicijskih vlaganj, ki so šla lani v Šempeter. Ta sredstva niso nikjer evidentirana in dokazljiva, da so res bila porabljena za investicijska vlaganja. Občina bo morala jasno in glasno reči, kako se gospodari z javnimi sredstvi: na podlagi razpisa in da se na podlagi vloženi javnih sredstev ovrednoti njen delež. Občina lahko sredstva dodeli tudi kulturnemu društvu, pa vendar zakon o društvi pravi, da se morajo v primeru ukinitve društva javna sredstva vrniti v proračun. Kako bo kulturno društvo Šempeter v tem primeru vrnilo 600 tisoč tolarjev ali na primer 4,5 milijona, ki naj bi jih dobilo v naslednjih dveh letih, se je treba vprašati že danes! Opozoriti pa je potrebno tudi na to: sredstva republike Slovenije, ki jih država daje prek sklada dejavnikom kulture, bodo v primeru, da bodo to sredstva za vzdrževanje in investicije

delali tako po domače kot dosedaj, se nam bo lahko zgodilo, da bo to lastnini nekdo tretji. Kmetijska zadruge ima namreč vso pravico, da ta dom kadarkoli proda komerkoli in zadeve lahko čez noč padejo v vodo, saj ni jasno opredeljeno, koliko javnega denarja je šlo v zasebne roke. Ta temeljni problem je treba rešiti."

Jožica Ocvirk: "Če bodo sredstva odobrena, je treba vedeti, da so že pripravljene zelo natančne pogodbe, je pa vprašanje kdo bo te pogodbe podpisal s strani območne izpostave sklada. Vemo, kdo jih lahko in kdo za to osebno odgovarja. Kontrole se obetajo."

Miran Krajšek: "In so po zakonu tudi obvezne. S proračunskim denarjem se ne more razpolagati kar tako, potrebni so razpisi, iskanje najboljšega ponudnika in podobno. Če zadeva ne bo rešena, če vložek države v šempetrski dom ne bo evidenten, tja sploh ne bo vlagala. Isto bi morala reči tudi občina Žalec."

Vera Kalčič: "Društvo Grifon kot eden od uporabnikov teh prostorov se s tem zelo strinja in je zainteresirano. Da se končno enkrat sklene dogovor, ki bo omogočil normalna poslovna razmerja, da se društvo ne bo več ukvarjalo z vsemi temi organizacijskimi in vzdrževalnimi stvarmi, pač pa samo s tistim, zaradi česar smo kot društvo ustanovljeni."

Miran Krajšek: "In pri tem je treba povedati, da je pogoje za delovanje kulturnih društev in drugih ustanov dolžna zagotavljati izključno občina. Sklad dela na programih."

Občina leta 1994 ob lastninjenju zadrug ni reagirala pravočasno. Je torej zdaj prepozno?

Miran Krajšek: "Še vedno ni prepozno. Še vedno je mogoče natančno ugotoviti, koliko proračunskega denarja je šlo v zadnjih letih v posamezne kulturne domove in prostore. Nastala so nova dejstva in če ne drugače, bi občina svoj delež lahko uveljavljala na sodišču. Ampak to mora hoteti občina, nihče drug tega ne more storiti."

Ksenija Rozman

Neugleden vhod v dvorano.

leto za šempetrsko društvo, lani pa smo jim glede na nek poseben razpis iz leta 1997 še posebej odobrili 650.000 tolarjev in ta sredstva so bila vložena v vzdrževanje teh prostorov prek krajevne skupnosti."

Vera Kalčič: "Ko je društvo obenem s krajevno skupnostjo sprejelo program vzdrževanja, smo imeli največ težav zaradi tega, ker kmetijska zadruge ni dovolila, da bi mi sami opravili dela, ki smo jih sicer ocenili in zastavili po fazah, saj smo vedeli, da naenkrat vsega denarja ne bomo mogli zagotoviti. Vendar je zadruge zahtevala, da se denar nakaže na zadruge in da oni pre-

pa pridejo v dvorano kot uporabniki, imajo čisto drugo mnenje. To je povsod, ne le v Šempetru."

Miran Krajšek: "Kot delni poznavalec razmer na tem področju bi rekel, da na tej okrogli mizi nismo pravi sogovorniki. Pogovarjati bi se morala občina in lastnik Hmeljarskega doma. Govorimo namreč o javnih sredstvih. Če je šlo za sredstva občinskega proračuna, vložena v katerikoli kulturni dom, je za njihovo porabo odgovorna občina, če pa gre za sredstva državnega proračuna preko sklada, sva odgovorna Jožica in morda sam kot predsednik sveta izpostave sklada. Nepravilen odnos do tega

Dve pritožbi na volilni izid

V izjavi za javnost je občinski odbor SDS Prebold opozoril, da še vedno ni odgovora na dve pritožbi v zvezi z ugotavljanjem volilnega izida na volitvah občinskih svetnikov. Prvo pritožbo je na podelitev mandata

podal kandidat za svetnika Marjan Golavšek, ki zahteva ponovno štetje glasov, saj naj bi mandat izgubil zaradi samo enega manjkajočega glasu. To pritožbo so občinski svetniki že obravnavali in sklenili, da ni upravičena in da naj se zadeva naprej rešuje na upravnem sodišču.

Pritožbo na delo občinske

Vodarji, župani in minister o poplavah

Pred dnevi so se na delovnem sestanku v Celju na povabilo odbora državnega zbora za infrastrukturo, ki ga vodi Jakob Presečnik, srečali župani zaradi poplav najbolj prizadetih občin, minister in državni sekretar ministrstva za okolje in prostor, vodje izpostave uprave za varstvo narave in drugi strokovni delavci s področja varstva voda. Minister dr. Pavel Gantar je najprej podal temeljne usmeritve urejanja voda s poudarkom na poplavni varnosti, državni sekretar dr. Franci Steinman je predstavil ukrepe vlade po poplavah, vodje izpostave urada za varstvo narave pa so spregovorili o lanskih poplavah in izvedenih intervencijskih delih po njih.

Kot je poudaril minister Gantar, naj bi na delovnem srečanju izmenjali mnenja in predloge o tem, kako celovito sanirati poškodbe po poplavah in urediti vodotoke tako, da bo škoda na objektih in v naseljih čim manjša. Ponovno bo treba opredeliti, kakšna poplavna varnost mora biti zagotovljena na posameznih območjih. Po besedah državnega sekretarja dr. Francija Steinmana je država za sanacijo posledic lanskega hudih poplav zagotovila nekaj manj kot 600 milijonov tolarjev, do konca aprila pa mora za nujna sanacijska dela po intervencijskem zakonu še 1,7 milijarde. Zatem se bodo začela vzdrževalna dela, tudi izven območja prizadetih vodotokov. Strokovnjaki za vode so poudarili, da bi morala država zagotoviti denar za ureditve konkretnih načrtov, saj jih imajo vodarji že pripravljene. Prav tako zaradi pomanjkanja denarja pravzaprav na vodotokih niso bile v celoti odpravljene niti posledice predzadnjih poplav.

Minister Gantar je soglašal, da država res namenja premalo denarja za celovite rešitve, a je hkrati opozoril, da bodo morale del odgovornosti za varnost pred poplavami, poleg države, prevzeti lokalne skupnosti. V Sloveniji je kar približno 9.500 ha poplavnih območij, od tega je 2.500 ha urbanih površin. V trenutno veljavni zakonodaji ni nikjer določeno, katera zemljišča in objekte se štiti pred visokimi vodami, ki so sicer naravni pojav in bi mu zato moral človek prilagajati svoje življenje. V obdobju samoupravnih sporazumov je bilo sicer dogovorjeno, da se kmetijska zemljišča štiti pred 5 do 10, manjša naselja pred 50 in večja naselja pred 100-letnimi vodami. Tudi ta dogovor pa se je upošteval le orientacijsko, saj se je pri

izdelavi investicijskih programov upoštevalo le razmerje med vrednostjo investicije in predvideno škodo, ki bi jo naredile visoke vode, če investicija ne bi bila izvedena. Veljavna zakonodaja tudi eksplicitno ne določa sodelovanja vodnogospodarske stroke pri pripravi in sprejemanju prostorskih aktov občin. Po mnenju ministra Gantarja bo več reda na tem področju po sprejemu novega zakona o vodah.

Kot je povedal vodja celjske izpostave urada za varstvo narave Matija Marinček, sta v Spodnji Savinjski dolini novembra lani največ škode naredili Bolska in Ložnica. Ker so se po gradnji avtoceste razmere na vodotoku Bolske bistveno spremenile, bi bilo potrebno po njegovem mnenju to popraviti z zadrževalniki. Da bi bile posledice poplav na bolj urbanih območjih manjše, bi bilo potrebno določiti poplavna območja više ob vodotokih. Takšno poplavno območje, ki naj bi preprečilo visoke vode v Celju in Laškem, je predvideno v skoraj celotni Spodnji Savinjski dolini, je povedal Marinček, kar naj bi bilo že predvideno tudi v prostorskih dokumentih, ni pa bilo denarja za izvedbo.

Sicer pa je bila škoda zaradi zadnjih poplav v žalski občini ocenjena na 2,9 milijarde tolarjev. Kot je povedal vodja oddelka za okolje, prostor in komunalne zadeve Slavko Šketa je bilo do konca lanskega leta za nujne sanacijske ukrepe porabljenih 37 milijonov tolarjev, do takrat pa je občina iz državnega proračuna prejela okoli 14 milijonov tolarjev. S področja sociale je občina Žalec prizadetim v poplavah namenila za 3,9 milijona tolarjev enkratnih pomoči (po 50.000 SIT na družino), žalskemu združenju Rdečega križa je nakazala dodaten milijon tolarjev, s temi sredstvi pa so pripravili pakete s hrano in čistili, ki jih je na predlog krajevnih organizacij RK prejelo 221 družin.

Žalski župan Lojze Posedel pa je pojasnil, da je občina Žalec dobila obvestilo, da ji zaenkrat za odpravo posledic poplav pripada 59,3 milijona tolarjev. Do sedaj je bilo porabljenih približno 37 milijonov tolarjev. Prejšnji petek se je sestala komisija za oceno škode po poplavah, ki je bila dosedaj imenovana za območje celotne stare občine. Komisija je pripravila popis škode in vso dokumentacijo, ki jo je predala novim županom, ti pa bodo ustanovili svoje občinske komisije. Omenjenih 59 milijonov tolarjev pa bo razdeljenih glede na odstotek ocenjene škode po posameznih občinah.

K. R.

sklep o tem je bil najprej sprejet, nato pa umaknjen. Do sedaj na to pritožbo ni bilo nobenega odgovora, kot je povedal župan Vinko Debelak zato, ker ni bila pravilno vložena, saj so jo prinesli na sedež krajevnih skupnosti. Jo pa bodo občinski svetniki kljub vsemu obravnavali na naslednji seji.

K. R.

Preboldski jamarji

Pospesene priprave pred odpravo

Čez mesec dni že na filipinskem krasu

V času, ko bo izšla februarška številka Savinčana, bomo preboldski jamarji že na Filipinih. Časa za urejanje potrebnih formalnosti je vedno manj, zato pospešeno hitimo s pripravami na ta naš novi podvig, ki je posvečen 30-letnici našega delovanja in 110-letnici slovenske jamarske organizacije. Poleg nabave opreme, nakupa vozovnic, potrebnega cepljenja in zdravniških pregledov, ureditve vizumov, dogovarjanj s sponzorji in mnogih drugih opravil, se tudi psiho fizično in strokovno usposabljam.

V zadnjih tednih smo obiskali več jam in brezen, dvakrat pa smo bili tudi v jami Pikel, kjer so se nekateri izpopolnjevali v merjenju in risanju jam, hkrati pa preverjali znanje in sposobnosti jamarske tehnike. Poleg tega smo malo pred sifonom splezali v težavno pristopne nove rove jame, ki smo jih odkrili pred dobrim letom dni. Do odhoda na otok Bohol bomo imeli še nekaj podobnih akcij, saj želimo priti na Filipine čim bolj pripravljeni. Tja pa želimo iti tudi čim bolj enotno opremljeni in oblečeni ter tudi tako dostojno promovirati našo državo, Savinjsko dolino in bivšo ter sedanjo občino.

Na pot odpotujemo 17. februarja z Brnikov. Potovali bomo preko Londona do Manile, nato pa z notranjo letalsko linijo do otoka Cebuja in s trajektom do Bohola.

Člani jamarskega kluba, ki se bodo udeležili odprave po končanem treningu v jami Pikel. Stojijo: Drago Lamper, Edo Tavčer, Dani Prevorsek, Franci Baš, Tone Vedenik. Čepijo: Jure Jambreč, Igor Ocvirk in Darko Naraglav

Z vrhno tehniko do novih odkritij

Tam se bomo srečali z našimi znanci iz kluba Boex, ki nam tudi urejujejo vse potrebno za bivanje na otoku in bodo z nami pri raziskovanju jam. Pripravljajo nam sprejem pri guvernerju otoka, ki naj bi nam tudi dodelil kombi za prevoze po otoku. Področje našega dela bo najprej vzhodni del otoka v okolici Antiquere, kjer leta 1995 še nismo raziskovali. Tu naj bi bili predvidoma največ časa. Za nekaj dni bomo odšli na področje mesteca Jagne, kjer se nam obetajo globlja brezna. Takšna brezna in jame večjih dimenzij pa pričakujemo tudi v

hrbih okrog vasice Biabas. Če bomo tja uspeli priti pa zaenkrat še ne vemo, saj smo dobili informacije, da na tem področju znova vladajo precejšnji nemiri.

V tem primeru bomo razširili naše delo na področju Antiquere. Po opravljenem delu na Boholu bomo odpotovali na Luzon, kjer se naj bi v Manili srečali s predstavniki filipinske vlade in še kom. Iz Manile bomo nato odpotovali nekoliko južneje in obiskali

Glosa

Kupec pri nas...

Začetek leta je čas, ko razni komercialisti obiskujejo svoje poslovne partnerje, da bi sklenili dogovore in pogodbe za sodelovanje, nakup ali prodajo v letošnjem letu. "Ni problem kompenzacija, ali pa je pogoj, da si tudi kupec pri nas," pravi znanec, sicer pa samostojni komercialist, ko sva se pogovarjala o možnostih sodelovanja.

"Denarja ni, so pa druge oblike in če boš naš kupec, se bova lažje dogovorila," je še dodal in skomignil z rameni. Beseda mi je zastala v grlu, po glavi se mi je motalo: Kupec pri nas, kupec pri nas ... Avto, kako?? "Ja, kako naj kupim avto," sem nekako spravljal iz sebe in ga zmedeno pogledal. "Seveda, mi poslujemo predvsem s tistimi, ki so naši kupci. Če pa zahajaš h konkurenci, ne bo nič," je pribil in zopet mi je beseda zastala v grlu. "Zakaj pa piješ laško pivo?" mi je potem zastavil

vprašanje. "Ja, zato, ker je naše in ker je dobro," sem odgovoril in se nemo zazrl v kozarec piva. Tedaj je za šank stopil neznanec in naju za trenutek zmotil. Kaj bosta? Še enega, sva si bila enotna. "Bova kaj kompenzirala?" je med tem dejal znanec in začela sta govoriti o nekakšnih verigah, bananah, železu in kislih kumaricah. "Če boš vzel od mene, bom jaz od tebe, tako je sedaj," je govoril prišlek, jaz pa sem vse manj razumel. Potipal sem se po plašču, počasi izvlekel denamico, potem pa sem plačal rundo in se poslovil. Na poti domov so mi po glavi rojile besede "Kupec pri nas" in mislim, da sedaj vem, kaj to pomeni. Mislim, da nek način poslovnih odnosov, le kako naj kupim avto, pa mi še vedno ni jasno, mogoče je pa tudi za to veriga.

Savinčan

Zlatoporočnica Krk iz Andraža nad Polzelo

Dobrota, ljubezen, poštenost - spremljevalke skozi življenje

V soboto je že kar zadišalo po pomladi, čeprav je ta še daleč. Sijalo je toplo sonce in južni veter je šumel med golimi vejami. Še topleje pa je bilo Krkovim iz Andraža nad Polzelo, kjer sta starša Ferdo in Jožefa Krk praznovala zlato poroko. Civilni obred sta v Savinovi sobi opravila Franc Žuža in Ljubo Žnidar, polzelski župan, cerkveni pa je bil v domači župnijski cerkvi, opravil ga je župnik Niko Kranjc.

72. letni Ferdo Krk se je rodil v otroku v kmečki družini. Šolo je pa ostal pri sestri na kmetiji, kjer Andražu nad Polzelo kot drugi končal v domačem kraju, potem je pasel živino, pozneje pa poma-

Polzelski župan Ljubo Žnidar je zlatoporočencema podaril knjigo Visoka pesem gora

področje najmanjšega delujočega vulkana na svetu, ki leži sredi jezera. Tudi tu se nadejamo speleoloških zanimivosti in kakšne jame s katero bomo zaključili enomesečno odpravo. Iz našega kluba gremo na odpravo štirje člani, ki smo že bili na Filipinih, štirje pa gredo tja prvič. Z nami pa bo, tako kot vedno doslej, dr. prof. Boris Sket iz Ljubljane. Pri raziskavah pa bodo pomagali tudi nekateri člani boholanskega kluba Boex, ki so nas leta 1995 proglasili za očete njihovega kluba.

D. N.

gal pri drugih kmečkih delih. Ob začetku 2. svetovne vojne je bil vpoklican v nemško vojsko, a se je odločil drugače in odšel v partizane na Dolenjsko skupaj s še šestimi prijatelji. Na pragu svobode, 10. marca 1945, je bilo hudo ranjen v glavo in pri tem izgubil desno oko. Zdravil se je v Bariju v Italiji. Po vrnitvi domov je spet delal pri sestri, leta 1949 pa se je zaposlil v Rudniku Velenje, kjer je delal do upokojitve. Jožefa pa se je rodila dve leti pozneje kot Ferdo, kot deveti otrok izmed dvanajstih v kmečki družini prav tako v Andražu. Oče je delal v Tovarni usnja v Šoštanju, ker pa je bilo kruha kljub temu vedno premalo, so morali starejši otroci oditi služiti za pastirje okoliškim kmetom. Jožefa pa je ostala na kmetiji, kjer je staršem pomagala pri kmečkih opravilih.

Ferdo in Jožefa sta zakonsko zvezo sklenila v Žalcu. S trdim delom in odrekanjem sta si zgradila dom v Andražu. Rodili so se jima trije otroci, ki so si vsak zase ustvarjali svoj dom, doma pa je ostala hči z družino. Zlatoporočnica uživa v sreči in miru in tako kot vsem njunim vrstnikom, so jima v največje veselje otroci in vnuki, ki ju radi obiskujejo in jima vedrijo življenje. Kot je bilo rečeno na zlatoporočni slovesnosti so njuna dobrota, ljubezen, poštenost in delavnost bile spremljevalke njunega življenja.

T. Tavčar

Del pohodnikov s polzelske strani

Tisoč planincev zdravju naproti

Planinsko društvo Polzela, ki letos slavi 40. letnico, je pripravilo že 17. tradicionalni pohod Zdravju naproti na Goro Oljko. Pohodniki, ki jih je bilo okrog tisoč, so na pot krenili s Polzele, Šmartnega ob Paki in Šoštanja. Da se je pohod prijel, je dokazalo veliko število

udeležencev, nekaj pa je k temu prispevalo tudi lepo, skoraj spomladansko vreme. Za pohodnike so pripravili trdo kuhana jajca, to pa je bilo že v čast sv. Neži, zaščitnici kokoši.

T. Tavčar

GOSTIŠČE Savinja PLEVČAK
LATKOVA VAS 227, PREBOLD, tel.: 701-030

P U S T O V A N J E

SOBOTA, 13.2.
in TOREK, 16.2. 1999
obakrat ob 20 uri.

Zlatoporočenca Ebner iz Dolenje vasi

Z ljubeznijo in rožami skozi življenje

Življenje največkrat ni poslano z rožicami. Za Leopolda in Terezijo Ebner iz Dolenje vasi v občini Prebold pa bi lahko rekli, da jima je bilo življenje dobesedno z rožicami poslano, saj sta večino svojega časa preživela med rožami. Gojenje rož in raznih drugih sadik je namreč njun poklic, ki ga opravljata že ves čas skupnega življenja, to pa je celih petdeset let.

Leopold Ebner se je rodil leta 1928 na kmetiji v Taboru kot edini sin, saj je oče zelo zgodaj umrl, tako da sta z materjo sama gospodarila na kmetiji. Terezija pa

se je rodila skoraj natančno leto pozneje v Miklavžu pri Taboru. Že pri desetih letih je izgubila starše in svoje otroštvo je tako preživljala pri kmečki družini Leskovšek.

Zakonsko zvezo sta sklenila še rosno mlada na Gomilskem, potem pa živela na mali kmetiji, kjer je bilo premalo dohodkov za preživljanje, zato se je Leopold ukvarjal s pleskarstvom, Terezija pa je med tem skrbelo za družino, ki se je povečala za štiri hčerke: Hertu, Ivico, Mileno in Danico. Ker pa je bila hišna tradicija vzgoja vrtnarskih sadik, se je Leopold odločil za šolanje na Vrtnarski šoli v Medlogu, kar je pomenilo

pomemben mejnik v življenju mladih zakoncev. Začela sta graditi nov dom v Dolenji vasi, ob njem pa rastlinjak, ki je prerasel v sodobno vrtnarijo. Koliko ljubezni in skrbi rabijo cvetlice in druge nežne sadike, da se razvijejo iz semen v bujno rastlino, vesta dobro oba.

Veliko dela je zahteval njun poklic, veliko trpljenja in odrekovanja, toda ker se imata rada in sta držala skupaj, sta znala drug z drugim in z ostalimi potrpeti. Jesen svojega življenja preživljata zlatoporočenca v miru in sreči, veselita se obiskov svojih hčera, vnukov in pravnukov, ki so se jima tudi ob njunem zlatem jubileju pridružili z mnogimi lepimi željami.

Obred zlate poroke je v Žalcu v Savinovi hiši opravil načelnik upravne enote Marjan Žohar, v domači župnijski cerkvi v Preboldu pa župnik Franc Serec.

T. Tavčar

Alenka Lesjak s svojima učenkama kitare

Glasbena šola LALA

Sicer najmanjša občina v Savinjski dolini, se lahko pohvali z bogato kulturno dejavnostjo. Že drugo leto pa v Taboru deluje tudi glasbena šola LALA, ki jo ima in vodi Alenka Lesjak. V njeni šoli se učenci učijo igranja klavirja, sintisajzerja in kitare. Pouk imajo trikrat tedensko. Sicer pa več o tem Alenka Lesjak, ki jo poznamo kot glasbenico in članico glasbene skupine HAPPY BAND.

"Glasbena šola LALA je zainteresiranim otrokom in staršem le-teh omogočila, da se glasbeno izobražujejo v domačem kraju, saj je za otroke in starše precej težavneje hoditi v Žalec. Mislim, da se v Taboru s to šolo zapolnjuje vrzel, ki je bila že dolgo prisotna, predvsem pa se bodo imeli možnost glasbeno izobraževati tudi otroci, ki se drugače ne bi. Vemo, da je Tabor z zaselki predvsem kmetijsko področje, da so tu hribovske domačije in da so otroci s teh kmetij včasih bolj talentirani za glasbo kot mestni otroci, vendar nimajo možnosti šolanja.

V tem času, kar imam to šolo, ki je tudi zame pomemben vidik lastnega dokazovanja, je šola obiskovalo 35 učencev in učenek. Posebno veliko zanimanja je za sintisajzer, zelo pa sem vesela, da šola obiskuje tudi sedem učencev klavirja. Pri tem učenju nam strokovno pomaga profesorica klavirja Karin Cokan. Želja in volja je za razširitev programa učenja instrumentov. Upam, da nam bo to tudi uspelo, kar bo za to področje še toliko večja pridobitev. Sedaj delujemo v prostorih bivše KS, oziroma zdajšnje občine Tabor.

Vsekakor pa upam, da bomo v bližnji prihodnosti pridobili lastne prostore in naše delovanje še razširili ter se razvili v pravo glasbeno šolo. Ob tem pa si želim pridobiti več strokovnih sodelavcev. V preboldskem vrtcu letos poskusno vodim glasbeni vrtec, tega pa bom kasneje organizirala tudi v Taboru."

Tako Alenka Lesjak, ki smo jo zmotili pri pouku dveh učenek klavirja. Za konec dodajmo le-to, da je Alenka smelo zastavila svoj korak v glasbeno izobraževanje in da ji velja pri tem čimbolj pomagati.

D. Naraglav

Drugo mesto Petrovčanke Sandre Hadolin

V celjski diskoteki Jungle je v mesecu decembru potekala zaključna javna finalna oddaja Full Coll Demo Top - katere organizatorja sta bila Radio Celje in Novi tednik. Oddaje se je udeležila tudi 8-letna Petrovčanka Sandra Hadolin in dosegla lep uspeh - 2. mesto v starostni skupini do 14 let. Odpela je pesem Dan najlepših sanj.

Sandro je na tekmovanje prijavila mama, ker zelo rada poje. Tako velikega uspeha pa ni pričakovala. "Bilo je super! Posebno vesela sem bila, ko sem osvojila 2. mesto, ki ga nisem pričakovala," je na kratko opisala tekmovanje Sandra. Za nagrado si je prisluzila računalniško mizo in še kup drugih manjših nagrad, ki jih je

bila seveda zelo vesela.

Sicer pa Sandra poleg petja igra sintesajzer, telovadi, zelo rada

gleda televizijo in bere.

Naj ji bo ta uspeh vzpodbuda za naprej! Alenka Turnšek-Jelen

Preboldski lovci po končanem lovu z uplenjenimi štirimi prašiči ozimci in lisicami.

Uspešen nedeljski lov

Skrb za divjad in naravno ravnovesje

Konec tega meseca se zaključuje lovsko sezona. Glavna dejavnost lovcev bo potem aktivno krmiljenje divjadi, kar so sicer počeli tudi v minulih mesecih. V času, ki prihaja, pa bo to še toliko pomembnejše, saj le tako lahko računajo na dober prirastek divjadi in potem tudi na uspešno lovsko sezono. Ta, ki se izteka, sicer ni bila takšna, kot bi si želeli, zato so bili preboldski lovci še toliko bolj dobre volje v nedeljo 10. januarja, ko so uplenili štiri prašiče in dve lisici. Tokratni lov so organizirali na področju Reške planine, čeprav so imeli pred tem pomisleke, saj je bil prav ta dan organiziran tradicionalni pohod krajanov. Kot izgleda, pa so jim pohodniki prinesli srečo, saj so jim mogoče s svojo prisotnostjo pomagali prignati divjad pred puške.

Ko so se po končanem lovu znova zbrali pred domom pod Reško planino, so imeli marsikaj povedati drug drugemu. Še posebno z zanimanjem smo tudi mi prisluzili strelcem uplenjene divjadi. Ob tem smo zvedeli, da so ustreljeni prašiči takšni, kakršne so tudi smeli in želeli upleniti. Ves čas, kar je bil odprt lov nanje, so imeli smolo, saj so na stojšča prihajali prašiči, ki niso bili primerni za odstrel. Tokrat je bilo drugače, zato so bili še toliko bolj zadovoljni. Dogodku primerno je bilo potem tudi v dolini, kjer so opravili analizo lova in po stari lovski navadi izpeljali lovski ceremonial ter se zahvalili boginji Diani za uspešen lov. Obred je vodil Marko Razboršek, sicer tajnik Lovske družine Prebold, ki je ob tem vsem upleniteljem čestital za

lovsko srečo. Po končanem obredu smo naprosili Marka Razborška za nekaj besed o tem lovu in nasploh o pomenu lova. Povedal nam je:

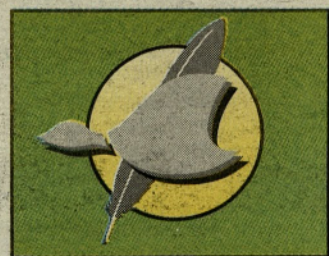
"Današnji lov je na nek način odraz minulega dela. V preteklem letu smo ogromno naredili za vzdrževanje normalnega razmerja v naših loviščih. Izredno uspešno in intenzivno smo krmili divjad, napravili tudi potrebne krmne njive, tako da uspeh ni mogel izostati. Ob tem je potrebno povedati, da vlada pri izvajanju lova določen red, ki ga je potrebno spoštovati. Skupaj z zavodom za gozdove in ob upoštevanju vseh biotskih dejavnikov, predvsem prizadetih kmetov na tem območju, katerim prašiči delajo tudi škodo, ki jo poskušamo čim bolj realno in pošteno poplačati,

se odločamo o potrebnem odstrelu le-teh.

Na ta način omogočamo ohranjanje števila prašičev, ki jih naše okolje lahko prenese. V času lova izločamo predvsem mlajše osebkke in pa osebkke, ki niso primerni za reprodukcijo. Danes je vse šlo tako, kot je treba, zato sem resnično vesel, dejal pa bi še, da večini lovcev ni toliko do lova samega, kot do življenja v naravi in skrbi zanjo."

Tako Marko Razboršek, mi pa še razkrijmo imena tistih, ki jim je bila boginja lova Diana ta dan najbolj naklonjena. Tri prašiče sta uplenila oče in sin. Rafko Novak-mlajši, je uplenil dva mladiča ozimca, Rafko Novak-starejši pa enega. Četrtega je ustrelil Miran Vedenik, ki je uplenil še lisico. Druga lisica pa je padla pod strelj njegovega strica Evgena Vedenika

D. Naraglav

GARANT d.d. POLZELA
Industrijska prodajalna POLZELA
tel.: 063/7037 130, 7037 131

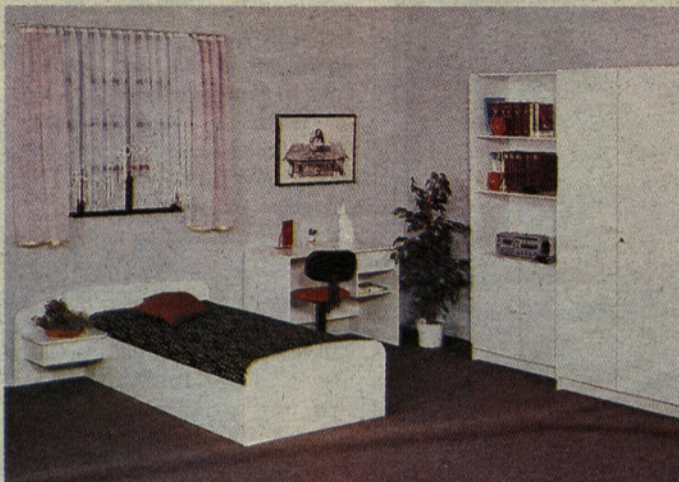
**UGODNA PONUDBA
V INDUSTRIJSKI PRODAJALNI
GARANT D.D. POLZELA**

NUDIMO POHIŠTVO ZA OPREMO:

spalnic, dnevnih, otroških sob, predsob, pisarn, jedilnic, kuhinj;
omare vseh dimenzij, kosovno pohištvo, sedežne garniture, vzmetnice, pohištvo iz masive;

OTROŠKA SOBA "LEA" v barvi beli jesen in jelša

- brez elementa za knjige 52.755,00 SIT
- z elementom za knjige 73.261,00 SIT

- * AKCIJSKE CENE OMAR Z DRSNIMI VRATI - zelo ugodno
- * UGODNE CENE KUHINJ NINA
- * OPUŠČENI PROGRAMI IN VZORČNI SESTAVI

Delovni čas prodajalne: pon.- pet. od 8. do 18. ure, sob. od 8. do 12. ure

**POHIŠTVO GARANT - POHIŠTVO ZA VAŠ DOM!
PREPRIČAJTE SE O PONUDBI IN NAS OBIŠČITE!
Vabljeni!**

POOBLAŠČENI SERVISNO-PRODAJNI CENTER

RO+SO
SKALETOVA 13, HUDINJA - CELJE
063 37-506

- ORIGINALNI REZERVNI DELI
- MONTAŽA DODATNE OPREME (vlečne kljuke), prtljažniki...
- MENJAVA VOZIL STARO ZA NOVO
- KREDIT, LEASING
- KLEPARSKE IN LIČARSKÉ STORITVE

sprejemamo naročila za OCTAVIO COMBI

FELICIA OD SIT 1.272.012,00
OCTAVIA OD SIT 1.946.550,00
OCTAVIA COMBI OD SIT 2.239.872,00

Del. čas: od 8. do 17. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure

Želite hitro izgubiti odvečne kilograme in celulit

KOKUSAI
naravni dietetični preparat

- glukomanan iz gomolja japonske rastline KONJAC;

KOKUSAI med najboljšimi

- vam bo odigral glavno vlogo za dosežek VITKE POSTAVE!

Inf. tel.: 063/813-113,
faks: 063/814-933.

KUPITE V LEKARNAH

Pokličite nas!
Ob vsakem naročilu vam podarimo še čaj za zmanjševanje telesne teže.

**Lady, s.p., Celjska c. 7,
Rogaška Slatina**

Prodaja gradbenega in tehničnega blaga

EVRO Dobrteša vas 46 b
ŠEMPETER
063/702-231

UGODNA POSOJILA OD 1 leta DO 3 let ZA VES GRADBENI MATERIAL

Velika izbira keramičnih ploščic po zelo ugodnih cenah od 900,00 SIT m² dalje

- TUŠ KABINE 16.400 SIT
- SANITARNA KERAMIKA
- IN KOPALNIŠKA OPREMA

KUPLJENO BLAGO DOSTAVIMO NA DOM

PRODAJA RABLJENIH VOZIL in MOTORNIH SANI ARCTIC CAT

DACA, d.o.o. tel.: 063/718-222
Migojnice 140, 3302 GRIŽE mobitel:0609/629-093

ODKUP RABLJENIH VOZIL OD LETNIKA 1992 DALJE

UGODNE CENE ZIMSKIH IN LETNIH GUM!

ZA VSA RABLJENA VOZILA IN SANI KREDITNI POGOJI - OBRETNOSTNA MERA DO 3 LET 4,5%, DO 5 LET 5%.

Odprto: od 7. do 15. ure,
sreda: od 7. do 17. ure,
petek: od 7. do 13. ure.

RAZVOJ Kuhinje in kopalnice gorenje

POLZELA, LOČICA 75-a
tel.: 701-249, 701-366
odprto: od 8. do 19. ure

BELA TEHNIKA

Proizvodnja in montaža ogrevalne tehnike
Prodajalna z belo tehniko in opremo za dom

Peči na olje ali plin s kuriščem in bojlerjem iz nerjavečega materiala

PEKARNA - TRGOVINA

UDUČ

Pongrac 102a
3302 GRIŽE
tel.: 063 / 716-375

KRUH IZPOD GOZDNIKA, KAMNIKA IN MRZLICE - POJEM DOMAČNOSTI IN KAKOVOSTI!

Spoštovani!
Prazniki so za nami.
Kmalu pa bo PUST IN Z NJIM ČAS KROFOV IN OTROŠKEGA VESELJA.

Tega vam želimo polepšati tudi mi s svojo ponudbo!

Hvala za dosedanje zaupanje in srečanja z Vami.
Upamo, da ste zadovoljni z našim kruhom in vsem, kar Vam ponujajo naše prodajne police, ki so odslej še bogateje založene.

Kolektiv pekarnice in trgovine Uduč

ŠEMPETER 13/A
tel. 701-888
faks : 702-088

ALIANSA

TEHNIČNA TRGOVINA - SERVIS

Del. čas: 8.00-19.00
sobota 8.00-12.00

PRALNI STROJ GORENJE PS 1111	76.900 SIT	MIKROVALOVNA PEČICA SHARP	26.220 SIT
PRALNI STROJ PS 513	57.800 SIT	SUŠILEC PERILA WT 610	41.500 SIT
KUHINJSKA NAPA ELICA, 60 cm	9.900 SIT	TELEVIZOR GORENJE, 51 cm TTX	36.700 SIT
PRALNO SUŠILNI STROJ INDESIT	89.900 SIT	VIDEO PLAYER GOLDSTAR	21.900 SIT
ZAMRZOVALNA SKRINJA, 210 l	45.500 SIT	GLASBENI STOLP AIWA	39.900 SIT
KOMBINACIJA HLADILNIK, ZAMRZOVALNA OMARA K 28	61.914 SIT	BTV GORENJE, 63cm, TTX, 2X25 W E6	79.800 SIT

REZERVNI DELI ZA:
ŠTEDILNIKE, PRALNE STROJE, HLADILNIKE, SUŠILCE PERILA, BOJLERJE.
MALI GOSPODINJSKI APARATI
ANTENE, ANTENSKI PRIBOR, SAT SISTEMI (svetovanje, montaža)
RTV SERVIS
POPRAVILO VSEH VRST TELEVIZORJEV, VIDEOREKORDERJEV, GLASBENIH STOLPOV

SERVIS SESALCEV VORWERK **BREZPLAČNA DOSTAVA**
MOŽEN NAKUP DO 10 ČEKOV

Delovni čas - SERVIS
OD PONEDELJKA DO PETKA
od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.

ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA ALIANSA

SAVINJSKA
trgovska družba, d.d. Žalec

IZID NAGRADNEGA ŽREBANJA SM SAVINJSKE 1999

Nagrade lahko dvignete v Blagovnici SAVINJKA v Žalcu
najkasneje do 1. marca 1999

Stevilka srečke	Stevilka nagrade	Stevilka srečke	Stevilka nagrade	Stevilka srečke	Stevilka nagrade	Stevilka srečke	Stevilka nagrade
43	151.	12606	61.	24044	104.	32948	20.
1178	90.	13401	147.	24152	8.	33054	83.
1865	120.	13617	146.	24320	121.	33385	36.
2093	13.	13678	73.	24347	51.	33653	57.
2362	126.	14777	107.	24961	34.	33903	85.
2481	125.	14926	148.	25130	100.	34170	98.
2702	134.	15979	35.	25210	1.	34246	10.
2748	23.	16034	46.	25880	59.	34392	78.
2756	128.	16192	87.	26167	62.	34421	38.
2793	28.	16236	42.	26293	37.	34512	30.
2832	71.	16265	116.	26463	86.	34889	43.
3109	124.	16489	95.	26679	16.	34892	142.
3162	129.	16556	79.	26876	2.	35147	155.
3603	76.	16614	55.	27177	44.	35628	118.
3744	77.	17127	139.	27265	113.	35741	105.
4511	137.	17263	106.	27368	81.	35897	21.
4724	27.	17264	103.	27793	94.	36438	138.
4739	29.	17448	119.	27994	141.	36452	89.
5320	91.	17646	102.	28074	41.	36483	60.
6010	14.	17832	49.	28117	108.	36658	33.
6061	58.	17906	145.	28159	4.	36694	75.
6964	52.	17989	152.	28298	149.	38584	122.
7047	47.	18031	99.	28529	123.	39708	92.
7753	15.	18174	32.	28767	19.	40465	56.
7942	136.	18314	31.	28957	109.	41442	112.
8044	9.	18381	45.	29190	88.	41921	84.
8250	26.	18797	24.	29496	40.	45512	117.
8257	74.	18873	5.	29750	48.	46310	67.
8265	17.	19744	93.	30013	96.	46499	12.
8740	70.	20031	101.	30410	7.	46563	97.
8931	82.	20122	72.	30570	110.	46844	80.
9249	3.	20756	143.	30702	111.	46961	66.
9420	69.	21265	63.	30757	127.	48323	39.
9514	135.	21461	140.	30960	54.	48890	22.
9874	65.	21637	25.	31423	114.	48942	68.
9980	64.	22435	53.	31958	18.	75244	144.
12134	150.	22608	130.	31980	133.		
12258	156.	22714	50.	32244	115.		
12326	131.	22941	6.	32754	11.		
12330	132.	23150	153.	32773	154.		

Karl Kolar in Karl Lobnikar med žrebanjem.

OBČINA TABOR

Plazovi grenijo življenje

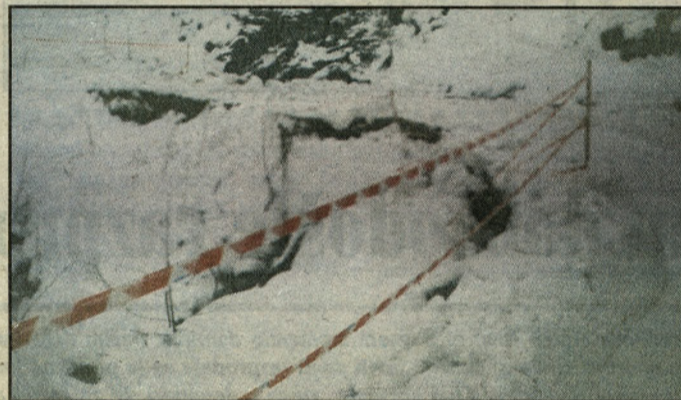
Bergantovi obupujejo

Lansko neurje je naredilo na območju sedanje občine Tabor precejšnjo škodo. Največjo so povzročili plazovi, ki jih je na tem področju preko petdeset. Za njihovo sanacijo bo potrebnega precej denarja, ki pa ga občina nima in zato upravičeno pričakuje pomoč države. Še največ denarja bo zahtevala sanacija štirih, takorekoč enakovrednih plazov. Prioriteto pri tej sanaciji bosta morala imeti zlasti plazova pri domačiji Stanka Lobnikarja na meji med Grajsko vasjo in Taborom in pri Bergantovih v Črnem vrhu. Pri prvem plaz ogroža novo hišo, pri drugem pa je plaz popolnoma odrezal od sveta Bergantovo kmetijo.

Za Bergantove se je s tem dnevem začelo drugačno življenje. Petčlanska družina se je znašla takorekoč v obupnem položaju. Ta pa se je še poslabšal s prihodom zime, ki letos ni skoparila s snegom. Kljub nastali situaciji niso obupal, ampak so svoje življenje prilagodili nastalim razmeram, čeprav jim to pobere ogromno energije. Plaz jim je čez noč prekrizal letošnje načrte, predvsem pa za nedoločen čas

jo, da bodo dogovarjanja okrog sanacije dolgotrajna, ali celo neuspešna. Slednje bi za njih pomenilo življenjsko katastrofo ali celo propad kmetije. Načrti, sanje, dolgoletno delo in odrekanje bi bili tako zaman. Takšnega črnega scenarija si ni mogoče niti predstavljati, kaj šele doživljati. Upajmo, da je ta bojazen odveč in da bodo Bergantovi lahko kmalu zaživel normalno življenje.

V tej smeri se močno trudi tudi

Plaz v Šmiklavžu je vse bolj nevaren.

odmaknil selitev v novozgrajeno hišo. Upali so, da bodo v tej zimi lahko posekali nekoliko več lesa in z iztržkom dokončali finalna dela pri hiši. Vse skupaj je zdaj pod velikim vprašajem. Les bi sicer lahko posekali, vendar dokler ne bo saniranega plaz, letega ne bo mogoče odpeljati v dolino in prodati. Tako ne bo ne denarja, ne možnosti, da bi karkoli pripeljali do doma.

Bergantova kmetija je ena od najbolj perspektivnih domačij na tem hribovitem področju občine Tabor. Že pred leti so se usmerili v proizvodnjo mleka. Prav vsakodnevna oddaja mleka dvakrat na dan pa sedaj tudi najbolj greni njihovo življenje, saj ni enostavno prevažati kakšnih sto litrov mleka mimo plazov in pri tem še paziti, da ne zdrisneš po njegovi strmini. Padeč bi se lahko končal s tragičnimi posledicami. Ta riziko so Bergantovi morali vzeti v zakup, saj bi drugače ostali brez dohodka in si še poslabšali nastale razmere. Življenje po plazovih pa ne bi bilo nič kaj lažje, če se ne bi ukvarjali s proizvodnjo mleka. V dolino je kljub temu treba priti, saj otroka še hodita v šolo, poleg tega pa ne manjka drugih opravkov, ki se jim ni mogoče izogniti.

Čas neusmiljeno teče, vedno težje je živeti takšno življenje in tako je povsem razumljivo, da si prizadejajo želijo čim prej zaživeti tako kot so živeli pred lanskoletnim neurjem. Prihaja pomlad, z njo pa čas, ko bi se lahko začela ustrezna sanacija plazov. Bergantovi upajo, da se bo to zgodilo čimprej, hkrati pa se boji-

županja Vida Slakan, ki poziva državne inštitucije, da izpolnijo dane obljube. Ko smo bili pred dnevi v Taboru nam je povedala, da odlašanja pri sanaciji ne sme biti. Vsak izgubljeni dan pomeni podaljševanje agonije Bergantovih. Vse bolj pa skrbi tudi plaz na cesti, ki povezuje občino Tabor

Zakonca Bergant s hčerko se skupaj s preostalima dvema družinskima članoma vse pogosteje sprašujeta, kako dolgo še. Vzdržati ali ...

z občino Trbovlje. Cesta je za sedaj še nekako prevozna za osebne avtomobile, že vsak večji naliv pa lahko znova povzroči drsenje zemeljskih gmot in ob tem se lahko zgodi tudi najhujše. Sedem domačij, ki že sedaj okuša posledice tega plazov, bi tako izgubilo povezavo z občino in bi morali v Tabor preko Vrhov in Prebolda. Vida Slakan poudarja, da je zima čas za pripravo dokumentacije, hkrati pa tudi čas za iskanje pomoči in sredstev za sanacijo. Takoj spomladi pa je nujen začetek sanacije. To velja za

ta plaz kot tudi za ostale tri plazove, ki grenijo življenje tem ljudem, ki imajo radi svoj kraj. Že velikokrat so pokazali, da so pripravljeni veliko sami narediti, vendar brez denarja večinoma ne gre. Sanacija plazov pa zahteva poleg precejšnje vsote tolarjev, veliko strokovnosti, saj so vložena sredstva lahko v nasprotnem primeru vržena proč. Tega pa si seveda nihče ne sme privoščiti.

Da ne bi ostali nedorečeni pri obravnavanju plazov, naj nekaj besed še zapišemo o ostalih dveh plazovih. Eden je na cesti, ki vodi proti lovski koči taborskih lovcev. Cesta, ki je bila pred dvema letoma asfaltirana, je bila močno uničena. S sredstvi občine Žalec, je bila sicer sanirana, ni pa bil saniran plaz, ki zajema precejšnje območje. Dovoz je mogoč le z osebnimi vozili. Drugi od teh dveh plazov pa je že omenjeni plaz pri Stanku Lobnikarju.

Ceste so za ljudi v hribovitih predelih občine Tabor, kakor tudi povsod drugod, vitalnega pomena za kakovostnejšo raven njihovega življenja. Hkrati omogočajo ohranjanje domačij, ki so ob selitvi ljudi v dolino, ko še ni bilo cestnih povezav, propadale. Vizija občine Tabor je prav zato močno naravnana v razvoj kmetij v hribovitem delu občine, vendar ne na račun zapostavljanja nižinskih kmetij. Ene kot druge bi radi pripravili za vstop v Evropsko unijo, saj se zavedajo, da bo za tiste, ki so odvisni od kmetijstva, ta vstop še posebno težak. Kot pravi Vida Slakan, bodo skušali ljudi najprej zainteresirati in jih nato strokovno seznaniti s prednostmi in slabosti tega izziva. V ta sklop pa seveda sodi tudi projekt CRPOV-Celostni razvoj podeželja,

ki bi naj pomagal ljudem, da se odločijo za dopolnilne dejavnosti na svojih domačijah. V Taboru pri prvem razpisu sicer niso uspeli, vendar ne mislijo čakati, ampak bodo po svojih močeh čimprej začeli z aktivnostmi v tej smeri.

Za konec tega zapisa pa še enkrat z besedo k Bergantovim, ki so imeli načrte tudi v tej smeri. Želimo jim, da čim prej zaživijo normalno življenje in da ne izgubijo volje in zagnanosti, ki so jo imeli pred sprožitvijo plazov.

D. Naraglav

Na razprodajah ni ne gneče, ne veliko izdelkov

Trgovci po svetu pripravljajo posezonske razprodaje tekstila, obutve in drugih artiklov zato, da se pred nabavo novih znebijo starih zalog. Glede na to, da slovenski trgovci ves čas skrbno pazijo, da si ne bi naredili prevelikih zalog, je po eni strani razumljivo, da pravih razprodaj pri nas pravzaprav sploh ni, da je večinoma povsod zelo malo izdelkov, ki bi bili na razprodaji, kupci pa morajo imeti res srečo, da med tistimi z ugodno ceno najdejo prav svojo najljubšo barvo in ravno pravo velikost. Vrste pred trgovinami z znižanimi tekstilnimi izdelki in zimsko obutvijo zato v Savinjski dolini ni mogoče videti.

Tudi savinjski trgovci blago na razprodajah večinoma ponujajo po od 20 do 40 odstotkov znižanih cenah. Pogoji, ki jih za razprodaje določa zakon, so precej strogi, tako mora biti na izdelku jasno vidna in prečrtana prvotna cena, zraven pa napisan znižan znesek. Najmanj četrtnina izdelkov v razprodaji mora biti po najvišjih popustih, ki jih oglašujejo trgovci. Za vse morebitne nepravilnosti oziroma kršenje zakonskih določil so pristojni tržni inšpektorji. Kot je slišati v javnih občinah, ki navajajo glavnega tržnega inšpek-

torja Romana Kladoška, je v zadnjih letih kršitev manj, kako pa je v Spodnji Savinjski dolini, nam ni uspelo izvedeti. Za splošen odgovor, ali je izpostava tržnega inšpektorata Republike Slovenije, enote Celje v Žalcu v času razprodaj že prejela kakšno prijavo, ali je teh prijav veliko ali ne, bi morali prositi glavnega tržnega inšpektorja v Ljubljano, ta pa bi najbrž za odgovor, kako je v Savinjski dolini zahteval najprej poročilo od tržnega inšpektorja iz Žalca. Morda ne bo odveč povedati, da ima tako tržni inšpektor kot drugi inšpektorji prostore v stavbi nekdanjega Juteksa blizu občinske stavbe v Žalcu.

Poleg tržnega inšpektorja se lahko kupci obrnejo tudi na pisarno za varstvo potrošnikov, če menijo, da so naleteli na kakšno nepravilnost. Oktobra lani je Varstvo potrošnikov Celje pisarno odprlo tudi v Žalcu, ki pa vse do prejšnjega tedna ni sprejela niti ene stranke, pa tudi telefonskih klicev ni bilo. Pisarna je v prostorih Podjetniškega centra v Žalcu, to je v pritličju bloka nasproti parkirišča pred žalskim hotelom. Odprta je ob ponedeljkih od 10-ih do 12-ih in ob sredah od 14-ih do 16-ih.

K. R.

ALIANSA

Druga plat medalje

Mega popusti

V dneh pred in po novem letu so nas trgovci zasuli z reklamnimi katalogi, v katerih je mrgolelo mamljivih ponudb z mega cenami. Ker so pred vrati počitnice, mi je pogled na 50-odstotno znižanje cene smučarskega kompleta vzbudil pozornost. Takoj jutri popoldan gremo v trgovino GIGA, sem pri kosilu glasno pojasnil svoje misli ženi, ki me je že nekaj časa morila s tem, da hčerka potrebuje nov smučarski komplet. Po kosilu smo sedli v avto in se odpravili naravnost v trgovino GIGA. V izložbi je bilo razstavljenih več smučarskih kompletov, na izložbenem oknu pa velik napis 50 % popust. Takoj po vstopu v trgovino sem na desni strani opazil gnečo, nekateri so si nase natkali smučarske komplete, drugi bunde, nekaj pa jih je še čakalo na vrsto za pogovor s trgovci. "Poceni je, ampak," sem slišal ženski glas, "preveliko mi je, ne bi rdečega," je glasno pojasnjeval fant. "Imate manjšo številko?" je kar čez vrsto vreščala gospa s kučmo na glavi. "Najprej si poglejmo tamle na stojalu," sem svetoval ženi in s hčerko sta

prišli izbirati. Kmalu sta ugotovili, da je izbira skromna. "Koliko pa stane?" sem narahlo vprašal in dobil odgovor, da še vedno 30 tisoč. "Toliko in s 50-odstotnim popustom," sem dodal in sklenil, da z nakupom ne bo nič. Odpravili smo se po trgovinah v mestu in po nekaj urah tavanja od trgovine do trgovine smo ostali praznih rok. Medtem ko smo hodili od trgovine do trgovine, sem začel razmišljati o reklamnih katalogih, mamljivih popustih in razprodaji zimskih oblačil in obutve. Vse bolj sem prihajal do spoznanja, da je med prodajo s popusti ali znižanjem cen pri nas in v tujini precejšnja razlika. Cenejša ali znižana je predvsem tisto blago z večjimi ali manj prodajanimi številkami, ne pa zato, da bi si jih lahko kupili tisti s plitkim žepom. V tujini je mnogo večja izbira blaga z znižanimi cenami, zato so tam nakupi v času sezonskega znižanja nekaj drugega, pri nas pa so trgovine v januarju, ko so običajno sezonska zimska znižanja, bolj prazne. O mega popustih pa mi še marsikaj ni jasno.

Savinjčan

Anketa

Kljub vsemu dobrodošle razprodaje

Tudi letos nakupovanje daril v prednovoletnem času ni povsem izpraznilo denarnic našim državljanom. Očiten dokaz za to so posezonske razprodaje obutve, obleke in športne opreme. Zlasti v prvih dneh razprodaje se je ponekod kar trlo ljudi, tako da je človek dobil občutek, da je vse zastoj. Seveda ni tako, a vendar je lep občutek, zlasti v denarnici, če za čevlje ali plašč daste 30 do 40 odstotkov manj denarja. Pravzaprav je zadovoljstvo obojestransko, torej tudi pri prodajalcu, ki na ta način več proda in se hkrati znebi zaloga. Seveda pa pri tem ne gre pozabiti, da tržni inšpektorji vsako leto razkrijejo vrsto kršitev, nepravilnosti, oziroma pomankljivosti pri organizatorjih razprodaj. Pri lanskim zimski posezonski razprodaji so inšpektorji opravili okrog 500 pregledov in pri tem zabeležili več kot tretjino raznih kršitev. V zvezi z njimi so izdali 53 ovadb tožilstvom in 45 predlogov sodnikom za prekrške. Poleg tega pa še izdali 27 drugih odločb in 55 kršiteljev predlagali v obravnavo častnemu raziščišču pri Gospodarski zbornici Slovenije. Sicer pa, to je že druga zgodba zato raje preberimo, kaj so nam o razprodajah povedali nekateri trgovci in potrošniki.

Mihaela Škobeme - prodajal- na Peko: "Pri nas smo začeli s posezonsko razprodajo obutve 4. januarja, trajala pa bo mesec dni. Povprečno znižanje je 35 odstotkov, kar pomeni, da lahko nekatere čevlje potrošniki kupijo tudi več kot polovico ceneje, drugi pa so, recimo, znižani samo za 10 odstotkov. V prodaji imamo pretežno čevlje iz naše tovarne v Trzinu, nekaj pa je tudi uvoza. Ljudje se radi odzivajo na razprodaje, vendar pa se pozna, da kupna moč iz leto v leto pada. Spomnim se razprodaj, ko so se ljudje kar trli pred vrati, danes pa tega ni več. Bi pa dejala, da smo z obiskom vseeno zadovoljni, mislim pa, da tudi potrošniki. Pri nas kršitev ne more biti, vsi čevlji imajo obe ceni, tisto pred znižanjem in sedanjo."

Urška Gostečnik: "Danes sem tu z mamo, sicer pa večkrat tudi sama hodim po trgovinah, in če mi je kaj všeč ter imam denar, to tudi kupim. Mislim, da so posezonske razprodaje dobra priložnost za ugoden nakup. Dejansko za manj denarja kupiš nekaj, kar je recimo

še včeraj bilo tretjino dražje. V omari že imam nekaj oblačil z letošnje razprodaje, pa tudi čevlje sem že našla. Morda bom še kaj kupila, res pa je, da je izbira vedno manjša, saj so veliko tega kar je bilo na razpolago, ljudje že pokupili."

Jožefa Cokan: "Razprodaje so za nas upokojeence, zlasti tiste, ki imamo nizke pokojnine, težko pričakovane in dobrodošle trgovske akcije. Mislim, da te posezonske razprodaje marsikomu pomenijo znaten prihranek v denarnici. Zlasti starši, ki imajo še odrasčajoče otroke pa tudi drugi, bi brez razprodaj mnogo težje nakupili potrebno obleko in obutev. Pa tudi tisti, ki imajo več denarja, se ne branijo cenejših artiklov, največkrat pa tudi pri njih ni toliko bistvena kakovost izdelka, ampak kupijo ker je pač ceneje. V minulih dneh sem obiskala že kar veliko trgovin in tudi kar precej kupila."

Marija Oberžan - trgovina Obi: "V naši trgovini prodajamo večinoma čevlje iz uvoza, imamo pa tudi nekaj obutve domačih proizvajalcev. V naši prodajalni imamo

30-odstotno znižanje, za čevlje, ki se v času razprodaje ne bodo prodali pa bomo cene potem še znižali. V začetku razprodaje je bila prodajalna zelo obiskovana, sedaj pa je že precej manj ljudi, saj ni več tistih števil, ki so najpogostejše. Mi, ki imamo zasebne trgovine si ne moremo privoščiti 50 % popustov, kot si to lahko velike trgovske hiše, saj je naša cena že pred popusti bistveno nižja od njihove. Vsekakor pa so razprodaje tudi za nas dobrodošla zadeva."

Majda Šketa - Savinjska: "Tudi naša trgovska hiša ima v tem času posezonsko razprodajo zimske konfekcije, že pred tem smo imeli razprodajo smučarske opreme in pa posezonsko razprodajo čevljev in škornjev. Ljudje se dobro odzivajo na naše razprodaje, v začetku jih je bilo precej, sedaj pa se obisk zmanjšuje, verjetno pa se bo spet povečal, ko bodo ljudje dobili plače oziroma pokojnine. Največ se pri konfekciji kupujejo plašči, bunde in drugi artikli, ki imajo pred popusti višje cene. Pri teh se namreč popust najbolj občutno pozna, saj pri 40 odstotnem znižanju pri plašču, ki sicer velja prej 45.000 tolarjev, privarčujemo kar 18.000 tolarjev. Razprodaja je pri nas do 40-odstotna, vsi proizvajalci pa imajo obe ceni, tako

da potrošnik takoj vidi kolišno je dejansko znižanje. Menim, da je pri nas vse tako kot narekujejo predpisi o razprodajah. Glede razlike med nekdanjimi in sedanjimi razprodajami pa bi dejala, da ni primerjave. Včasih se je kar trlo ljudi, danes ni več tako, res pa je, da je veliko več trgovin. Prav tako pa je precej padla kupna moč. Glede na ta dejstva smo lahko zadovoljni s prodajo."

Vida Drobež: "Razprodaje so gotovo zelo pozitivni trgovski, oziroma proizvajalski prijem. Tudi sama precej kupujem na razprodajah, zlasti za otroke, pa tudi zase in moža, saj lahko za isti denar kupim kakšno stvar več, kot bi jo pred razprodajo. Mislim, da proizvajalci niso nič manj kakovostni, pri naših plačah pa je vsak prihranek še kako dobrodošel. Letos sem že kupila kar nekaj stvari in lahko rečem, da sem s kupljenim zadovoljna. Na razprodajah bom kupovala tudi v prihodnje. Kar se tiče korektnosti in poštenosti pa mislim, da si predvsem večje trgovske hiše tega ne poslužujejo, saj so bolj pod drobnogledom inšpektorjev."

Roman Jerman: "Posezonska razprodaja je gotovo dobrodošla za potrošnike. Gre za ustaljene navade in prijeme trgovcev in proizvajalcev. Mislim pa, da bo pravi izbruh razprodaj z uvedbo

Zakona na določeno vrednost, ko se bodo trgovci in proizvajalci želeli znebiti zaloga. Takrat bodo to res prave razprodaje s še bistveno nižjimi cenami kot sedaj. Vsekakor pozdravljam razprodaje, saj v tem času, ko vlada velika brezposelnost in je denarja zlasti v delavskih družinah precej manj kot včasih, mnogim pomenijo edino možnost, da si lahko kaj kupijo. Mislim pa tudi, da pri teh razprodajah ni zmerom tako kot bi po zakonu moralo biti, o čemer pričajo raznorazni primeri in ukrepi tržnih inšpektorjev."

Matej Poteko - Žana Žalec: "Posezonska razprodaja zaje ma športno in tekstilno konfekcijo. To se naša na sedanje znižanje, temu pa sledi še drugo znižanje, ko se bo razprodajala športna oprema. Začetek te razprodaje bo po 5. februarju. Sedaj so na razprodaji samo bunde, smučarske hlače, kombinizoni pa otroška, ženska in moška zimska konfekcija. Cene so nižje do 40 odstotkov. V začetku razprodaje je bilo precej obiska, modelji so se v precejšnji meri pokupili, tako da smo z letošnjo razprodajo lahko kar zadovoljni. Pred leti so bile razprodaje sigurno nekaj drugega kot danes, sedaj je več trgovin in kupci se tako bolj porazdelijo. Vsekakor pa imajo razprodaje svojo težo, tako za nas trgovce kakor tudi za potrošnike. Mnogi čakajo na razprodajo in se na njo tudi pripravijo. Že pred njo si ogledajo proizvode in ko se razprodaja začne pohitijo z nakupom."

Rihard Kopusar: "Blago kupljeno na razprodajah pravilo-

ma ni slabše kakovosti, čeprav vlada pri nekaterih tudi takšno mišljenje. Dejansko gre za poslovne poteze trgovin in proizvajalcev, ki se dogovorijo o višini popusta za določene proizvode, ki jih sicer do zaključka posamezne sezone ne bi mogli prodati. Menim, da so razprodaje zelo koristna zadeva. Tudi z ženo marsikaj kupiva na razprodajah, saj se da na ta način prihraniti kar nekaj denarja. Seveda je možno, da pri razprodajah ni vse tako kot bi moralo biti, zato velja biti pri teh nakupih primerno pazljiv. V javnosti je precej prisotno mnenje, da trgovci malo pred začetkom razprodaje navijejo cene, tako da znižanje realno ni takšno kot ga prikazujejo."

Štefka Topolovec: "Moram reči, da so razprodaje tudi zame zelo zanimive in marsikatero stvar kupim v tem času. Vsekakor so zelo dobrodošle, saj lahko resnično pridemo mnogo ceneje do željenega artikla. V času, ko ni toliko denarja pa je to še toliko pomembnejše. Posezonske razprodaje so pravzaprav odkar pomnim, vendar pa takrat niso bili takšni popusti kot danes, ko so proizvajalci tudi do polovice cenejši. Tudi letos sem že opravila nekaj tovrstnih nakupov, če bo priložnost pa bom še kaj. Na razprodaje nimam posebnih pripomb, kljub temu, da se mi ne zdi prav, da kupljenega blaga ni mogoče zamenjati."

D. Naraglav

marginalija

EKOLOŠKO KMETOVANJE

Kmetijska pridelava v Sloveniji je zelo raznolika, tako kot so raznolike razmere za kmetovanje. V območjih, kjer naravne razmere dopuščajo uporabo sodobnih tehnoloških postopkov, se je pridelava intenzivirala, ponekod do take mere, da se pojavljajo težave v sami pridelavi (zapleveljenost, ostanki fitofarmaceutskih sredstev, ...), opazni pa so tudi škodljivi vplivi na okolje.

Tam, kjer so razmere za kmetovanje manj ugodne, so ostali pridelovalni načini večinoma tradicionalni in okolju prijazni: poljski kolobar je še vedno dovolj širok, vsebnost humusa v tleh se ne zmanjšuje, uporabljajo se domača, organska gnojila, poraba mineralnih gnojil na enoto površine je majhna, uporaba zaščitnih sredstev za varstvo rastlin pa je zelo omejena. Žal se ta območja večinoma zaraščajo.

Zaradi omejenega obsega zemljišč za kmetijsko pridelavo, zaradi razdrobljenosti posesti in omejitvenih dejavnikov klime, reliefa in lastnosti tal bo naša kmetijska pridelava ob sedanjem načinu pridelave, predelave in trženja težko konkurenčna kmetijsko bolj razvitim deželam. Tako bo večina naših kmetij morala iskati dohodek predvsem v raznovrstnosti in kakovosti ponudbe kmetijskih pridelkov ter v dopolnilnih dejavnostih. Obstajajo torej realne možnosti razvoja naravi prijaznejših oblik kmetovanja, razvoja predelave pridelkov na kmetijah, priprave hrane po tradicionalnih postopkih za trg, prodaje na domu, turizma na kmetijah in drugih dejavnosti, ki bodo skupaj zagotavljale primeren dohodek prebivalcem na podeželju. Zato postaja (ostaja) ekološko kmetovanje eden od

sestavnih delov ohranjanja in razvoja vsega prostora, naravne in kulturne dediščine, zlasti še v območjih s težjimi pridelovalnimi razmerami. V tem smislu je ekološko kmetovanje ena od pomembnih gospodarskih dejavnosti na podeželju.

KAJ RAZUMEMO POD POJMOM EKOLOŠKO KMETIJSTVO?

Smisel ekološke kmetijske pridelave ni vrnitev na staro, ekstenzivno kmetovanje. Je del sodobnega kmetijstva in temelji predvsem na novjših spoznanjih in dosežkih. Kljub različnim usmeritvam in nazivom pri posameznih načinih ekološke pridelave (biološka, biodinamična, permakultura, trajnostno, sonaravno, organsko - biološko, ...), lahko izluščimo nekaj osnovnih zahtev, ki jih morajo upoštevati kmetije, da se lahko tako poimenujejo:

- v pridelavi hrane je glavna skrb posvečena ravnovesju v sistemu tla - rastline - živali - človek in krogotoku hranil v njem;

- podlage ekološkega kmetijstva v rastlinski pridelavi so:

- * kolobar in kolobarjenje;
- * skrb za rodovitnost tal in ohranjanje / povečevanje humusa v tleh;
- * ne uporabljajo se lahkotopna hranila iz mineralnih gnojil;
- * ne uporabljajo se sintetična sredstva za varstvo rastlin;
- * izključena je raba rastnih regulatorjev;
- * temelji na rabi lastnih organskih gnojil (po možnosti kompostiranih), zelenem gnojenju, ...
- * varstvo rastlin temelji na

preprečevanju pojava in širjenja bolezni, škodljivcev in plevelov.

- * izbor odpornih - tolerantnih sort kmetijskih rastlin;
- * izboljšanjem rodovitnosti tal;
- * pravilno obdelavo tal;
- * uporaba biotičnih in biotehničnih sredstev (predatorji, pastir, barvne plošče, feromoni, mehanična sredstva, pripravki na podlagi Bacillus Thurgiensis, ...)
- * dovoljeni so različni rastlinski izvlečki, žveplo, baker, natrijev silikat, ...

- podlage ekološkega kmetijstva pri reji živali so:

- * stalež živali na kmetiji prilagojen lastni pridelavi krme s čim manjšimi dokupi;
- * prepovedana je intenzivna in živalim neprilagojena reja;
- * omogočiti izpust živalim;
- * prepovedana je preventivna raba antibiotikov, sredstev proti stresu med prevozom, ...;
- * določeni so minimalni standardi glede hlevskih površin;
- * prepovedani so nakup, reja, in vzreja živali, vzrejenih na podlagi genske manipulacije.

- posebna pravila veljajo tudi v pridelavi živil

Vsi natančnejši postopki za različne kmetijske rastline in živalske vrste so zapisani v publikaciji "Priporočila za ekološko kmetovanje v Sloveniji", ki jo lahko dobite pri Kmetijski svetovalni službi Žalec.

EKOLOŠKO KMETOVANJE V SLOVENIJI

Ekološka pridelava hrane je ena od možnosti zagotavljanja dohodka tudi na nekaterih naših kmetijah. Ob upoštevanju značilnosti kmetijstva in vsega slovenskega prostora ter trendov v sosednjih državah ocenjujemo, da bi tudi v

Sloveniji bile možnosti za nadaljnji razvoj ekološkega kmetijstva, seveda v povezavi z dopolnilnimi dejavnostmi prebivalcev na podeželju. Gledano dolgoročno bi pri nas bilo smiselno v ekološko kmetovanje preusmeriti 10% kmetij.

Sprejete zakonodaje, ki bi urejala ekološko pridelavo, je v teku. Predvidene pa so tudi državne stimulacije za ekološko pridelavo kot neposredna plačila v ukrepu EKO 3.

Kmetijska svetovalna služba Slovenije že dalj časa vodi aktivnosti za razvoj kmetijske dejavnosti - ekološko kmetovanje. V okvirih tega dela organiziramo na to temo predavanja, ogleda, tečaje, predstavitev tehnologij in tehnik pridelave, pomagamo pri organiziranju pridelovalcev, predelave in trženja. Ustanovljena so tudi že različna društva, zadruga in združenja ekoloških pridelovalcev.

V letu 1999 imamo tudi na Kmetijski svetovalni službi Žalec, v okviru celotne celjske regije, namen organizirati za zainteresirane kmete uvodni tečaj iz ekološkega kmetijstva, ki je predpogoj za pristop v ekološko pridelavo in kasnejše postopke kontrole, ki jih je potrebno opraviti na kmetiji. Če vas tak način pridelave zanima in bi želeli preusmeriti kmetijo v ekološko pridelavo, vas vabimo, da se oglasite na KSS Žalec (063/717-388), kjer se bomo z vami o tem podrobneje pogovorili.

Kmetijska svetovalna služba Žalec
Igor Škerbot, dipl. ing. kmet.

Zavarovano območje ob Ložnici

Dandanes Spodnja Savinjska dolina velja za dolino zelenega zlata oziroma hmelja. Vendar vedno ni bilo tako. Drastične spremembe so se v dolini pričele dogajati pred dobrimi sto leti, ko je tedanja vladarica monarhije Avstro-ogrske naročila regulacijo Savinje. Pred regulacijo je celotna Spodnja Savinjska dolina bila vlažna in mestoma tudi zamočvirjena, o čemer še danes pričajo stare karte in pisni podatki. Po regulaciji so sledila tudi prva agromelioracijska dela, ki so si sledila vse do danes. Dela so bila tako uspešna, da v vsej dolini ni več ostalo prav nič prvotne krajine. Posledično so izginili tudi skoraj vsi nižinski gozdovi, v katerih je v pretežni meri rasel hrast dob.

Ob Ložnici

Dandanes v dolini prevladujejo hmeljišča in urbana področja. Borni ostanki naravne krajine, ki pa je v večji meri prav tako spremenjena, se nahajajo le na obrobju doline. Eno izmed redkih oziroma v današnjem času kar zadnje takšno območje je tudi predel ob reki Ložnici, ki teče v severnem delu doline.

Povedano natančneje, gre za območje med Zg. Grušovljami in Podlogom. Reka Ložnica, ki v dolino priteče v bližini Polzele, teče tukaj v pretežni meri še v svoji prvotni vijugavi strugi, levo in desno od reke pa se razprostirajo travniki, ki so na nekaterih mestih del leta še vedno vlažni, tako kot nekoč. Travniki so prepreženi s plitvimi in ozkimi jarki, ki očitno služijo tudi kot meje med posameznimi parcelami. Sicer pa je zanimiva tudi sama razdelitev prostora, parcele so ozke in dolge in se vlečejo od nekoliko dvignjenega območja proti Ložnici, torej proti bolj vlažnemu predelu. Na ta način je različna kvaliteta zemlje bila razdeljena med vse lastnike enakopravno. Med travniki se nahajajo tudi mejice - pasovi drevja in grmovja, na obrobju pa se nahajajo še trije izolirani omenjene odločbe, še vedno zelo daleč od razumevanja pojma varstva narave, na katerega se pogosto sklicuje.

Ob tem dogodku bi bilo ponovno potrebno razmisliti o prenosu pristojnosti, ki so vezane na gozdarstvo in prosto živeče živalske vrste z MKGP na Ministrstvo za okolje in prostor, ki se je v tem primeru ponovno izkazalo kot edina dovolj strokovno usposobljena država inštitucija s področja varovanja narave.

Društvo Radoživ bo o omenjenih dejavnostih MKGP obvestilo tudi Evropsko komisijo, Generalni direktorat št. II (okolje) v Bruslju.

Za društvo Radoživ Žalec
predsednik Gregor Vovk Petrovski

več ptic bomo lahko videli v času gnezdenja, ko ptiči svoja območja označujejo s petjem. Naj povemo, da samo na travnikih gnezdi 20 vrst ptic.

V gozdičkih, kjer je veliko dupel so pogoste vrste, ki gnezdi v duplih, npr. sinice in škorci, na odprtih predelih pa prevladujejo grmovne vrste. Čeprav na omenjenem območju ni stoječe vode, so tukaj prisotne tudi dvoživke. V gozdu bomo lahko naleteli na našo najpogostejšo rjavo žabo sekuljo, v melioracijskih jarkih pa tudi na kakšnega pupka, ki na kopnem spominja na manjšega kuščarja.

Celotno omenjeno območje, ki meri okrog 100 ha, se je zdelo pomembno tudi občini Žalec, zato ga je zavarovala kot naravni spomenik z obrazložitvijo, da gre za "značilno podobo krajine in nudi življenjski prostor številnim rastlinskim in živalskim vrstam, med katerimi so tudi ogrožene živalske vrste". Priznanja vedno dejanje, če vemo, da zavarovanih predelov v nižini pri nas ni na pretek.

Mogoče se niti ne zavedamo kakšno vrednost ima zavarovano območje, toda podatek, da v Sloveniji nižinske negozdne zavarovane predele lahko preštejemo na prste ene roke, pove verjetno več kot dovolj.

V tem zadnjem ohranjenem kotičku si lahko ogledamo, kako je večji del Spodnje Savinjske doline izgledal nekoč, še pred obsežnimi regulacijami in melioracijami. Prav zaradi tega je reka Ložnica in njej pripadajoče območje vredno ogleda. Območje je enostavno in lahko dostopno. Posebej še, ker se reka Ložnica nahaja v neposredni bližini jame Pikel. Ogled jame je tako mogoče le še dopolniti z ogledom enkratne pokrajine.

Nuša Vogrin & Milan Vogrin

Ličinka pupka v vodi

Minister Smrkolj zagovarja streljanje ogroženih živalskih vrst

Člani in članice Društva Radoživ smo z ogorčenjem sprejeli novico, da je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izdalo odločbo, po kateri dovoljuje odstrel petih volkov v Sloveniji.

Evropska zveza (EZ) uvršča volka in prioriteto zaščiten vrste, Slovenija pa predstavlja koridor za migracijo volkov v smeri prostora, ki ga pokrivajo države Evropske Unije. Republika Slovenija bi lahko v pogajanjih z Evropsko Unijo izpostavila dejstvo, da imamo še vedno dobro ohranjene populacije nekaterih živalskih vrst, kot so medved, ris, volk, katere je v nekaterih državah članic EZ možno opazovati samo v živalskih vrtovih. Glede na to dejstvo, bi Slovenija lahko od Evropske komisije zahtevala posebna sredstva, namenjena ohranitvi ogroženih živalskih vrst pri nas, saj bodo te vrste s članstvom Republike Slovenije v EU obo-

gatile skupno naravno dediščino celotnega evropskega prostora.

Ponovno pa se je pokazalo, da je Lovska zveza Slovenije, ki je sicer podala pobudo za sprejem omenjene odločbe, še vedno zelo daleč od razumevanja pojma varstva narave, na katerega se pogosto sklicuje.

Ob tem dogodku bi bilo ponovno potrebno razmisliti o prenosu pristojnosti, ki so vezane na gozdarstvo in prosto živeče živalske vrste z MKGP na Ministrstvo za okolje in prostor, ki se je v tem primeru ponovno izkazalo kot edina dovolj strokovno usposobljena država inštitucija s področja varovanja narave.

Društvo Radoživ bo o omenjenih dejavnostih MKGP obvestilo tudi Evropsko komisijo, Generalni direktorat št. II (okolje) v Bruslju.

Za društvo Radoživ Žalec
predsednik Gregor Vovk Petrovski

Naše kmetije ponujajo

KMETIJA ROJNIK - PLAVC iz Podvrha 16, ponuja jabolka: idared, gloster, jonagold in delišes. Po naročilu dobite svež jabolčni sok za vkuhanje, domač kruh in suho sadje, posušeno v krušni peči. Pokličete jih lahko na tel.: 063 709-939.

SERVIS GOSPODINJSKIH APARATOV ANTON KITEK, s.p.
Kasaze 107g, Petrovče
tel.: 063/ 708-256
mobitel: 0609/ 632-660, GSM: 041/ 632-660

POPRAVILA:

- pralnih strojev
- štedilnikov
- sušilnih strojev
- zamrzovalnikov

• HITRO • KAKOVOSTNO • V NUJNIH PRIMERIH TAKOJ •

GRADITE Z NAJBOLJŠIM

ingrad gramat

Trgovska in proizvodna družba, d.d.
Medlog 7, 3000 Celje
tel. 063 / 451-570, centrala
063 / 707-205, Kamnolom Liboje
063 / 762-750, Peskolom Stranice

PROIZVODNJA:

- betonske galanterije (okna, zidaki, cevi, robniki, stebri, plošče...)
- vseh vrst betonov (prevoz in črpalka)
- apnenčevih in dolomitnih agregatov (pesek, gramoz)
- montažnih betonskih konstrukcij

INDUSTRIJSKA TRGOVINA
Odprto:
pon.-pet.: od 7. do 17. ure,
sobota: od 8. do 12. ure

TRADICIJA IN KAKOVOST, KI TRAJA ŽE POL STOLETJA

Iz vsake nesreče se moraš kaj naučiti

Vesnina življenjska zgodba s petindvajsetimi prometnimi nesrečami v Odklopu

Življenje zna biti bolj ali manj prizanesljivo. Marsikakšnega posameznika preizkuša bolj, kot mnoge druge. Nekateri klonejo pod težo življenjskih preizkušenj, drugi zmorejo moč, da na novo zaživijo. Med slednje gotovo sodi modna kreatorka Vesna Gabrovec Škodnik, ki je preživela kar 25 prometnih nesreč, od tega se je dvakrat borila za življenje. Tudi zaradi izkušnje klinične smrti danes drugače doživlja svet in ljudi. Znale so njene dobrodelne akcije in prav ena od njih jo je pripeljala do produkcijske skupine Mangart in snemanja njene življenjske zgodbe v Odklopu.

Z ustvarjalci Odklopa

Vesna se je odločila, da bo svoje obleke prodala na dobrodelni dražbi, izkupiček pa namenila prizadetim v lanskih poplavih. Kot človek, ki ima dober občutek, kaj je ljudem všeč, si je za voditelja modne revije izbrala Boruta Veselka. Med telefonskim pogovorom z enim od članov produkcijske skupine Mangart, ki jo je vprašal, zakaj pravzaprav potrebuje Boruta, je med drugim omenila, da je tudi njena življenjska zgod-

rokb. Prvo ji je izrekla "šlogarica" iz Ljubljane, ko je bila stara 15 let. Pravzaprav ji ni povedala nič takega, je pa takrat napisala pismo, ki je Vesni prišlo v roke čez več let in v katerem ji je prerokovala grozno usodo. Prerokba se je izkazala za resnično. Vesna se je medtem zaposlila v Tekstilni tovarni Prebold, pozneje pa postala samostojna modna kreatorka. Poklicna pot jo je zanesla med slovenske estradnike in plašč, ki ga je sešila za Božidarja Volfanda - Volfa, je bila ods-kočna stopnička (med drugim je šivala za Brendija, Heleno Blagne, Simono Vodopivec...).

Prometne nesreče so se začele vrstiti, prva od najbolj usodnih je bila triindvajseta, na mostu na Groblji, prvega aprila ponoči. Pičipki s tremi ljudmi je

ba precej nenavadna.

Rodila se je na dan mrtvih kot prvi otrok materi glasbenici in očetu slikarju. Po več dni sta jo puščala samo in nepreskrbljeno, dokler jo ni tri dni lačno, umazano in razjedeno od vnetij od doma odpeljal sosed. Malo Vesno je "za čez zimo" posvojila družina Marinc iz Prebolda, ki je sicer imela pet otrok. A kjer je prostora za pet otrok, je vedno še za šestega, so bili širokosrčni. No, tista ena zima po Vesninih besedah pravzaprav traja še danes, čeprav se je pozneje preselila k tetki Štefki. Svojo pravo mamo je za kratek čas videla samo enkrat, ko je bila stara 26 let.

Sicer pa Vesnino življenje poleg prometnih nesreč (nikoli ni bila za volanom sama) spremljajo pre-

zgmel z mostu na breg Savinje. Vincent Hribar jih je rešil in ko je Vesna zaznala, da je nekdo opazil njihovo nesrečo, je izgubila zavest. In pravzaprav umrla - kajti spominja se nenadne svetlobe in zelo veselega občutka, ki jo je preveval. Nič bolečin. Slišala je reševalca, da ji srce ne dela. V bolnišnici je videla prijateljico Joco, sicer medicinsko sestro, ki je ob pogledu nanjo zajokala. Takrat se je prvič počutila nelagodno in grozo opazila, da so kar prerezali novo modro krilo, ki si ga je sešila sama. Zdravnik je ugotovil hude poškodbe ledvice, vranice, levega pljučnega krila, obraza, na katerem so bile poškodovane

Vesna je še doma pri tetki.

ključne kosti. Nekaj časa je bila brez merljivega krvnega pritiska. Pa si je počasi opomogla. Dr. Vlaoviču je rekla: "Pa zakaj ste mi pa krilo prerezali..." V nesreči je umrla njena prijateljica Greta.

Med okrevanjem je Vesna iz prijetne debeluške (je izjavil Brendi) postala koščena punca, kakršna je tudi danes. Po nesreči jo je prijatelj spomnil na prerokbo neznanke štirinajst dni pred nesrečo. Prijateljica sta neznanko srečala ob cesti v gozdu; češ da mora nujno v hotel Prebold, kjer ima nek sestanek. Pa tega sestanka ni bilo in je obsedela z njima. Vesna je prišla po cigarete, čeprav jih je imela doma dovolj. Takrat ji je neznanka rekla, če jih lahko prerokuje z dlani: "Pri 26-ih letih bo tvoje življenje prekinjeno, a se bo nadaljevalo, samo bolj počasi," ji je povedala v srbohrvaščini. Nato je zahtevala, da jo spet odpeljejo tja, kjer so jo vzeli v avto in nikoli več je niso videli.

Tudi naslednjo hudo nesrečo so ji prerokovali. Naj bo previdna, naj vozi sama, so ji priporočili. Pa je njen avto vozil prijatelj in spet je

lahko s tem pravzaprav povzročil težave nič krivemu vozniku. Vrgla se je nazaj in avtomobil jo je zadel samo v koleno. Ko se je pogovarjala z voznikom, je spoznala, da bi mu prav zares naložila veliko breme.

Po vsem tem se je njeno življenje umirilo, poročila se je in njeni znanci vedo povedati, da je bila izvrstna organizatorica lastne poroke, tako da so se mnogi vprašali, če bo sploh utegnila stopiti pred maticarja in dahnti tisti "da". V Velenju ima svoj modni atelje, vsak teden pa se vrača v Prebold k svoji tetki. Pravi, da je zdaj umirjena in srečna, da zna ceniti življenje in ljudi. Najbolj jo jezi, če kdo dela komu krivico. Njen najnovejši dobrodelni projekt pa je dražba oblek, katere izkupiček bo namenjen poplavljenjem. O njej je bila posneta oddaja Odklop, snemanje pa je potekalo na Groblji, v Velenju in v celjski bolnišnici. Snemanje je bilo končano v dveh dneh, Vesna pa ima o ekipi Mangarta in Borutu Veselku same dobre besede. V zahvalo jih je prejšnjo nedeljo v

Na sprejemu v Velenju.

bila tu nesreča, po kateri je bila Vesna mesec dni v komi. Prebujanje je bilo nenavadno - ravno Miklavž je stopil v sobo. Zagledala ga je in si rekla: "Zdaj sem pa umrla." Če je verjeti še eni prerokbi, je bila ta nesreča zadnja. A njenih življenjskih kriz še ni bilo konec, kajti zaradi okrevanja ni mogla delati, zapadla je v dolgove in vedela je, da smrt ni grozna. Zato se je odločila za samomor. V hipu, ko je stopila proti avtomobilu na cesto, jo je prešinilo, da

hotelu Paka v Velenju povabila na večerjo in jim izročila sliko preboldskega slikarja Petra Uplaznika. Seveda je bil tam tudi njen prijatelj Brendi, pa vsi, ki so sodelovali pri snemanju. Tudi Vincent Hribar, ki jo je rešil takrat na Groblji, reševalci in gasilci. Srečanje je bilo tokrat prijetno. Sicer pa sodeč po prerokbah, Vesno Gabrovec Škodnik zdaj čaka mirno življenje, seveda pa izpolnjeno z delom, ki ga ima rada.

K.R.

Spomini na ...
DVAKRAT HRKNI IN IZPLJUNI,
POTEM PA NAZDRAVIMO IN IZPIJEMO DO DNA!

Doslej sem v tej rubriki v glavnem pisal o "velepomembnih" dogodkih, ki kažejo našo zgodovino - predvsem s svetle plati. Poleg te pa imamo, jasno, tudi temne plati, za katere želimo, da se jih ne omenja prepogosto. Med njimi je tudi nekaj takšnih, ki našemu narodu niso ravno v ponos. Pa ni, da bi se s tem preveč obremenjevali, saj v drugih okoljih ni bilo nič drugače; ponekod je bilo še slabše. Pa vendar velja občasno opozoriti tudi na te stvari. Zato bomo tokrat govorili o higienskih razmerah v prejšnjem stoletju pri nas, ki so bile, gledane z današnjimi očmi, katastrofalne. Zavest o nujno potrebni čistoči še zdaleč ni imela prostora v življenjskem vsakdanjiku, ne doma ne na javnih mestih. Še posebno je to prihajalo do izraza v zaprtih javnih prostorih, med katere lahko na podeželju poleg cerkva in šol štejejo predvsem vaške gostilne. Že osebna higiena vaških gostilničarjev, ki se ni prav nič razlikovala od higiene ostalih prebivalcev, bi današnjega že povsem povprečnega Slovence spravljala v obup. Vsakdanje in redno umivanje telesa, čeprav samo rok in obraza, ni bilo v modi. Prav tako ne negovanje lasišča in nohtov. Tudi oblačila, ki so predstavljala še pred stoletjem pravo malo bogastvo, so se bolj poredko menjavala. Če k temu dodamo še nekatere navade in razvade, ki so veljale za nekaj vsakdanjega, si lahko pričaramo čudovito sliko o načinu življenja naših prednikov. Pa poglejmo, kako je higiena izgledala v večini gostiln ob koncu preteklega stoletja na podeželju. Podobno je bilo tudi v šolah in cerkvah.

Že dejstvo, da so gostilniške sobane imele največkrat videz navadnih bivalnih sob, kjer je bilo prostora le za nekaj ljudi, zgovorno povedo o njihovi zračnosti. Po vaških krčmah je bilo vse polno virov, ki so zrak še dodatno poslabšali. Preveč kadeče peči, prenapoljenost prostora z gosti, kajenje pretežno slabega tobaka, pogosto širjenje smradu iz kuhinje in drugih prostorov, talna in stenska mokrota, smeti in blato po kotih, predvsem pa vonj po znoju pivcev so bili del vsakdanje gostilniške ponudbe.

Majhna okna, ki so bila največkrat preprežena še z najrazličnejšimi zastori, so zavirala pot sončnim žarkom. Zato so vaški kvartopirci ob stalnih omizjih le s težavo razločevali barvo kart. Razmere so se ob nastopu noči še dodatno poslabšale, saj so k varčevanju naravnani gostilničarji šele v popolni temi prižigali majhne in pogosto nečiste petrolejske svetilke. Tudi maloštevilni izobraženci, ki so ob kozarcu piva, vina ali žganja želeli prebirati časnik, svojim očem s tem niso delali ravno koristi.

Še prav posebna značilnost obiskovalcev vaških krčm pa je bilo pljuvanje. Ker pljuvalniki, čudežne posode, ki smo jih še pred kratkim lahko srečali tudi v zdravstvenih domovih, še niso našli mesta v krčmah, so ljudje to razvado opravljali brez kakršnekoli zadrege kar na tla. Tako lahko v številnih časopisnih člankih, ki so opisovali to (danes) grdo navado, prebiramo tudi o

tem pojavu, kot npr.: "Kar se tiče snage, so nekatere vaške krčme pač bolj podobne svinjaku kot človeškemu bivališču. Negnjusno pljuvanje je takorekoč na dnevnem redu; ko zapuste gosti prostore, se tla mnogokrat kar svetijo - seveda malo okusno - od pljunkov različnih tobakarjev, da čikarjev še posebej ne omenim. Nekateri ljudje imajo navado, da vsakokrat, predno dvignejo kozarec k ustom, prej debelo pljunejo - seveda na tla. Če vprašas po vzroku te grde razvade, se ti odreže kak očanec: "Sline ne maram požirati, kedar pijem, te imam vedno dovolj in se moram mnogokrat samo z njo zadovoljiti!" Takšnih in podobnih zapisov bi lahko navedli še več.

Istih manir kot gostje so bili pogosto tudi gostilničarji, ki jim za čistočo ni bilo posebej mar. Za boljši in bolj zdrav videz svojih gostiln so storili sila malo, pa še to je bilo bolj navidezno. Mize in stole so le občasno obrnili, da so lahko lesena tla očistili s kakšno vlažno cunjjo, ki so jo prej bog v kje in koliko časa namakali raztopini, ki bi ji težko rekli voda. "Generalke" so se lotili samo občasno, največkrat oz. predvsem ob večjih (cerkvenih) praznikih.

Tudi s pomivanjem kozarcev in kuhinjske posode za goste ni bilo nič drugače. Še preden je bil gost postrežen, so kozarec ali krožnik običajno pomočili v vedro vode, ki se je nahajala za točilno mizo. Seveda so vodo menjavali bolj poredko, zato je pogosto spominjala na postane pomije oz. "raztopino jedilnih ostankov, prepreženih z mastno vrhno plastjo", iz nje pa se je širil neprijeten vonj po vinu, pivu in žganju. Koliko pivcev je po tej poti dobilo razne kužne bolezni (jetiko, legar oz. trebušni tifus,...), ne bomo nikoli izvedeli. Celo marsikateri oboleli za francosko boleznijo oz. sifilisom, je krivdo za svojo nesrečo kasneje valil na nečiste kozarce.

Tudi stranišča, pridobitev 19. stoletja, če so si jih krčme sploh privoščile, so bila navadno v takem stanju, da se je človeku, vajenemu vsaj malo čistoče in reda, kar gabilo, ko je na takih krajih bil prisiljen zadostiti svojim biološkim potrebam.

Vprašali se boste, kako so ljudje v takšnih beznicah sploh lahko zdržali dolge ure. Navada je železna srajca in razmere se jim niso zdele nič nenavadne. Vse dotlej, dokler jim ritma ustaljenega načina življenja niso začeli motiti in spreminjati "nadležni" obiskovalci, predvsem iz bližnjih in tudi oddaljenih mest, ki so se šli "turistiko" in so s svojimi urbani navadami vnašali med podeželske sodeželane občasni nemir.

Higienske razmere pa so se spreminjale zelo počasi. Revolucionarno spremembo sta povročila šele izgradnja vodovoda in napeljava elektrike, s katerima se je tudi na podeželje začela širiti urbana miselnost in z njo način življenja, ki je bil močno povezan tudi s higienizacijo. Seveda pa se je, kot pri vseh drugih novotarijah, zgodilo to ponekod prej, drugod nekoliko kasneje.

Branko GOROPEVŠEK

NA VRŠACIH PERUJSKIH ANDOV

PERU (III. del)

Nova severozahodna stena gore Chacaraja, katere nedolžnost so vzeli štirje slovenski alpinisti: Dušan Debelak, Viki Milnar, Tomaž Žirovnik in Igor Oblak.

Spet v Huarazu

Dva dni pozneje sem Huascarano lahko le še opazoval iz Huaraza. Kako veličasten se mi je zdel, obsijan s soncem in obdan z živo modrinno neba. Celotno doživetje vzpona in osvojitve vrha bo ostalo še en lep spomin na vršace v perujskih Andih. Uspeh in srečno vrnitev smo vsi trije veselo proslavili s prijatelji v Huarazu. Še posebej pa dvajseti junij, ko se je prvi član naše odprave, Jure Oblak iz Škofje Loke, vračal domov.

Tri dni po Juretovem odhodu je prišla v Huaraz celotna ekipa s Chacaraju. Vzrok je bil poslabšanje vremena, sneženje in pomanjkanje plina. Novice pa so bile spodbudne. Fantje so preplezali več kot dve tretjini stene brez večjih težav, le Igor Oblak jo je nekoliko skupil po roki zaradi padajočega kamenja. Uspehe smo seveda spet veselo proslavili. Ekipa pa se je čez nekaj dni spet vrnila v steno, trdno odločena, da jo bo premagala, pa čeprav bi morala plezati do zadnjega dne pred odhodom domov. Naslednji dnevi so bili za nas, ki smo ostali v Huarazu, precej obremenjujoči, saj so nam misli in skrbi ves čas uhajale na Chacaraju.

Alpos Facig Slovenija

Skrbi so se stopnjevale iz dneva v dan, saj je ostalo samo štiri ali pet dni do odhoda domov. Vendar peterice še ni bilo od nikoder. In končno ... Predzadnji dan pred odhodom, ko sem dremal v hotelu, so me prebudili glasovi: "Chacaraju je izgubil nedolžnost. Chacaraju je

Mogotec Huascarano - 6780 m, najvišja gora v Perujskih Andih.

Ekvador

O Ekvadorju, severni sosedi Peruja, nisem veliko vedel. Doslej sem ga poznal le po bananah, znamenitem otočju Galapagos in iz televizijskih poročil o sporu med Ekvadorjem in Perujem za severno mejo. Ko sem v Huarazu in drugod v Peruju zastavljal vprašanja o tej deželi, sem pri Peruancih opazil skoraj sovražen odnos do njihovih sosedov. Vsakdo je povedal nekaj slabega o njih in državi nasploh. Le Indijanci niso imeli slabega mnenja o svojih sonarodnjakih iz Ekvadorja, in prav zato sem se tudi odločil za obisk ekvadorskega veleposlaništva v Limi.

Že sama ambasada je bila močno izolirana in podobna nekakšnem bunkerju. Nikjer ni bilo nobenega napisa ali obvestila o predstavi tujih držav, le po zastavi sem lahko sklepal, da sem prišel na pravi naslov. Štirje ogromni debeli zidovi in na zidu majhna lina (30 X 20 cm) s črnim neprobujnim steklom ter velikimi železnimi vrati. Vse to je kazalo, da problemi med tema dvema državama trajajo že daljše obdobje.

Precej časa sem potreboval, preden sem lahko vstopil in dobil vizum in najpomembnejše informacije o Ekvadorju.

Zaradi ugodne cene in novih doživetij sem si za potovanje izbral avtobus. Po dolgi tihoceanski obalni cesti Panamericana sem potoval proti severu Peruja. Cesta je speljana ob obali celotne Južne Amerike in povezuje Ognjeno zemljo na skrajnem jugu Čila s Kanado na severu. Pot na sever Peruja je vodila skozi veliko obalno puščavo Secura do zadnjega obalnega in obmejnega mesta Tumbes.

Tumbes

Mesto Tumbes je znano po tem, da se je prav na tukajšnji obali s svojimi možmi izkrcal in nato vkrcal v mesto španski osvajalec, ropar in uničevalec inkovske in vseindijanske civilizacije ter kulture v Južni Ameriki - Francisco Pizarro. Na mestu, kjer se je izkrcal, zdaj stoji lesen križ.

Na obmejnem področju sem bil tudi precej presenečen, ko pri Peruancih nisem zaznal nobenega sovraštva do Ekvadorcev tako kot prej v Limi in osrednjem Peruju. Večina ljudi, s katerimi sem se pogovarjal, je menila, da sosedje pač nimajo prav, ker si hočejo prisvojiti perujsko ozemlje, da bo že bolje, ko bo vodstvo države prevzel novi ekvadorski predsednik. Prav takrat so tam izvolili novega predsednika, ki je bil sicer mlad, vendar izobražen in bolj zmeren politik.

Drugače pa je bilo na mejnem območju v bližini majhnega mesta Huaquillas. Vse je bilo zapuščenno, le na velikih puščavskih poligonih in utrdbah se je urila vojska. Povsod so bili izkopani rovi, zgrajene so bile utrdbe in bunkerji. Vse to so bili ostanki nedavnega vojaškega spopada. Bolj živahno pa je bilo v samem mestecu, ki je razdeljeno med obe sosednji državi.

Sporna meja

Huaquillas ločuje majhna reka, ki je obenem tudi meja. Zanimiva pa so bila uradna obmejna poslopja, tako na perujski kot na ekvadorski strani. Ko sem vstopil v poslopje mejnega prehoda na perujski strani, so me kar zbadli v oči številni zemljevidi na stenah, ki so prikazovali, kako Ekvador vdira v perujsko ozemlje. Uradniki pa so mi hiteli razlagati vso problematiko sosednje države.

Podobno, če že ne enako, je bilo tudi na ekvadorski strani. Tukajšnji zemljevidi so prikazovali, kako velika je bila nekdanja država in koliko ozemlja si je prilastil Peru. V pogovorih z domačini pa sem izvedel, da ima vsa problematika zgodovinske korenine.

Cajze

Manj znano o Romanu Brglezu

Pekarna Brglez z Vranskega se ponaša s 15-letno tradicijo pekarske dejavnosti v Savinjski dolini. Od skromnih začetkov v letu 1983 so prerasli v enega najuspešnejših kolektivov pekarsko-slaščičarske dejavnosti, znotraj katere imata pomembno mesto tudi trgovina in gostinstvo. Za vsemi temi rezultati pa se skriva človek, ki je takorekoč iz nič postal zelo uspešen in spoštovan podjetnik. Pravzaprav ga ne bi bilo potrebno niti imenovati, saj skorajda ni Savinjčana, ki še ne bi slišal za Romana Brgleza, oziroma za njegov izjemen in spoštljiv odnos do kupcev in zaposlenih. Eni in drugi znajo to ceniti in zato lahko danes govorimo o Romanu Brglezu kot tankočutnem in pametnem podjetniku, ki ve, kaj je prav. Da zna, zmore in tudi hoče biti takšen, kot je vedno bil, kljub težkemu življenju v mladosti, pa dokazuje takorekoč na vsakem koraku.

Roman Brglez je človek, s katerim se da pogovarjati resno in preudarno, predvsem pa je pošten poslovni partner, dober in iskren prijatelj in človek, ki skorajda ne zna izreči besede NE. Rad pomaga takorekoč vsakomur, posameznikom, društvom in organizacijam. Težko bi izračunali, koliko kruha, tort, keksov in drugih proizvodov iz njegove pekarne in slaščičarne je

že doslej podaril, oziroma brezplačno namenil za najrazličnejše priložnosti. Poleg tega pa znaten delež svojega dohodka, na takšen ali drugačen način, že vrsto let vrača nazaj tistim, ki so ga z nakupi njegovih proizvodov tudi pomagali ustvariti. Ob siceršnjem stalnem nagrajevanju za zvestobo, ki se nanaša na dnevne nakupe, že vrsto let potekajo posebne nagradne akcije. Krona vsega pa je vsakoletna tradicionalna prirediteljska Zvestoba je potrebno nagrajevati, ki daje Vranščanom in Vranskemu poseben in nevsakdanji poletni utrip. O tem pa zgovorno govori tudi podatek, da je na prireditvi vedno dva- in več tisoč obiskovalcev, ki so deležni gostoljubja Brglezovega kolektiva. Večina teh, ki se na teh prireditvah prijetno zabava, kakor tudi drugi Savinjčani, pa ne vedo, da je Roman postal pek predvsem zato, ker je v mladosti večkrat pogrešal kruh. Njegova življenjska pot v mladosti nikakor ni bila posuta z rožicami, saj je bil sin matere samohranilke, ki je morala preživljati dva vedno lačna otroka. Da je bilo vse še težje, dolgo časa ni dobila redne zaposlitve in je delala, kjer se ji je ponudila priložnost. Kot pravi Roman, je takrat velikokrat tudi dala kri, ki so jo plačevali in s tem denarjem pretolka najtežje trenutke. Že kot otrok je Roman sklenil, da bo izbral poklic, v katerem ne bo lačen. Najprej je mislil biti mesar, ko je prvič stopil v mesnico, je uvidel, da to ni zanj. Tako je postal pek. Pri takratnem Velezitu je dobil učno mesto in se izučil za poklic, ki ga ima rad, ki ga spoštuje in bo v njem vse svoje življenje. Po njegovih stopinjah sedaj hodi tudi sin Tomaž, deloma pa tudi hčerka Dragica, ki je slaščičarka in vodja njihove slaščičarne v Žalcu, kjer proizvajajo znamenite Brglezove torte za sto in eno priložnost.

Na samostojno pot sta zakonca Anica in Roman Brglez stopila leta 1983, skupaj s pekom

Fijavžem in njegovo ženo. V najem sta vzela nekdanje prostore zdravstvenega doma na Vranskem in tam naredila pekarno. Glede na medsebojni dogovor, je Fijavž nato odprl pekarno v Šempetru, Roman pa se je podal novim izzivom naproti. Z zagnanim in trdim delom je leto za letom širil svojo dejavnost, z njo pa je raslo tudi število zaposlenih. Danes je v podjetju Romana Brgleza zaposlenih 45 delavcev. Največ jih dela na Vranskem, ostali pa si služijo denar še v Žalcu, Grižah in Velenju. Njihovo tržišče je poleg Savinjske doline še Zasavje, Tuhinjska dolina in Velenje. Njihovi proizvodi pa so prisotni tudi v drugih krajih Slovenije. V pekarni na Vranskem in v Velenju pečejo več kot dvajset vrst kruha in razno pecivo. Izredno pester pa je tudi izbor različnih slaščic in tort, ki jih izdelujejo v slaščičarni v Žalcu. Sicer pa se ponašajo še s kakšnimi 15 vrstami domačih keksov in drugimi izdelki od testenin do domačih rezancev. Precej svojih izdelkov prodajo tudi v svojih lastnih trgovinah, sicer pa poslovno sodelujejo s preko sto strankami po vsej Sloveniji.

Roman Brglez pa seveda ni vpet samo v posel, ampak se močno razdaja tudi športu, zlasti žalskemu ženskemu rokometu, kjer je tudi podpredsednik kluba. Takorekoč skoraj ves prosti čas posveča sedaj rokometu, ki ga je nekoč rad tudi sam igral. Vesel je, da njihovo dosedanje delo rojeva tako bogate sadove, to pa ga na nek način moralno obvezuje, da vztraja v tej družini, čeprav to že dolgo ni več hobi in sprostitiv, ampak trdo in zahtevno delo. Roman bi rad še marsikaj počel, vendar kot pravi, je dan prekratek. Sicer pa, za konec tega zapisa še izdajmo, da si Roman zelo želi, da bi enkrat imel toliko časa, da bi lahko imel psa in z njim hodil na sprehode. Kdaj bo to, pa zaenkrat ostaja odprto vprašanje. **D. Naraglav**

Zgradba perujskega mejnega prehoda med Perujem in Ekvadorjem.

Priznanja športnim delavcem in športnikom

Zveza športnih društev občine Žalec se je razdelila na več športnih zvez, tako kot se je občina Žalec, kjer je nastalo šest novih občin. Ob koncu svojega skupnega delovanja so se v Žalcu odločili za zaključek pripraviti slavnostno sejo, na kateri so športnim delavcem v društvih in uspešnim športnikom podelili bronaste, srebrne in zlate plakete Zveze športnih društev občine Žalec. Pred podelitvijo je bil krajši kulturni program, zbranim pa je spregovoril predsednik zveze Janko Melanšek. Bronaste plakete so prejeli: Mladinski odsek PD Zabukovica, Vanja Dolar, Sergeja Klinc, Roman Kvartič, Lučka Klovár, Goran Črnika, Ivan Šuler, Darko Karažija, Mirko Meh, Tomaž Vovk, Ferdinand Glavnik, Vlado Žuža, Branko Divjak, Zvone Romih, Zoran Štok, Fanika Mavrič, Bojan Klinar, Denis Vodovnik, Iztok Izlakar; srebrne: Tina Randl, Andrej Trifunovič, Stojan Zabukovnik, Marjan Plavčak, Janez Godler, Marjan

Golavšek, Peter Huš, Janko Veligošek, Lojze Kampuš, Mladen Melanšek in zlate: Damir Vrbanič, Franc Romih, Bogdan Kučer, Franc Ježovnik, Matjaž Kralj, Janez Meglič, Rudi Sedovnik in Franc Kralj. Sedanemu županu Lojzetu Posedelu so izročili v varstvo spominsko baklo, ki so jo v Žalcu prejeli leta 1984, ko je olimpijski ogenj potoval tudi skozi to mlado mesto.

Predsednik zveze Janko Melanšek podeljuje zlato plaketo Franciju Ježovniku za dolgoletno organizacijsko delo v planinstvu.

Junak srečanja Goran Jagodnik

Savinjski Hopsi - Telekom 70:64 (30:32)

Polzela - dvorana Polzela, gledalcev 1200, sodnika Facchini (Italija), Ziembliski (Poljska)

Savinjski Hopsi: Kobale 3, Trifunovič 8, Nikitovič 2, Udrih 2, Jagodnik 26 (8:8), Stevič 15 (2:2), Cizej 14 (0:2).

Telekom: Ozmen 3, Bibo 6 (2:4), Koul 7 (3:5), Mc Culough 24 (11:13), Payne 12 (4:7), Onar 4, Berejnoi 8 (3:3).

Savinjski Hopsi so v šestnajstini finala pokala Saporto premagali odlično turško ekipo. Obe ekipi sta srečanje pričeli precej nevzorno, vendar pa so se bolj znašli Polzelani, ki so prišli v vodstvo v 5. minuti z 8:5. Nato se je poškodovale Čmer, ki je odlično čuval najboljšega turškega igralca Mc Cullouha, namesto njega pa je vstopil na parket Udrih. Polzelani so nato vodili za štiri točke vse do zadnje minute prvega dela, na odmor pa so odšli Turki z 2 točkama prednosti.

Po izenačenju v drugem delu 32:32 so pobudo prevzeli Turki, ki so v 24. minuti povedli s 34:38. Po minuti odmora B. Zrinskega je vstopil v igro Jagodnik, pri gostih pa si je Koul prislužil četrto osebno napako. V nadaljevanju smo videli odlično igro Jagodnika pa tudi Cizeja. Tako je Jagodnik v nadaljevanju dosegel kar 26 točk in največje vodstvo Polzelanov je bilo v 35. minuti 61:48. Gostje so nato s hitro igro visoko vodstvo zmanjšali, vendar je vseeno zmaga ostala na Polzeli.

Sodnika naklonjena

Turkom

Po zmagi Savinjskih Hopsov v šestnajstini pokala Saporto proti izredno dobri ekipi Telekom iz Ankare je bilo v torko pozno zvečer po tekmi veselo. Ljubitelji košarke v Savinjski dolini so si dali duška, saj so polzelski košarkarji pod taktirko

Borisa Zrinskega premagali Turke, veliko pa je bilo tudi govora o slabem sojenju obeh sodnikov. Prednost šestih točk (70:64) je za povratno tekmo majhna, saj je dobro znano, da je dvorana v Ankari, kjer igra Telekom, trikrat večja od polzelske ter da je pritisk navijačev veliko večji kot kje drugje. V polzelskem taboru so po srečanju na kratko povedali takole: Boris Zrinski, trener: "Pokazalo se je, da so bili gostje iz Turčije zelo zaščiteni, kajti mi smo komaj po 16 prostih metih Turkov izvajali prvi prosti met. Zato menim, da smo z odlično igro v drugem delu zasluženo zmagali. Veliko lažje bi bilo na povratni tekmi v torko, če bi vodstvo 13 točk v 35. minuti pri rezultatu 61:48 zadržali do konca."

Kapetan Polzelanov, Matjaž Cizej, pa pravi: "Na to srečanje smo se dobro pripravili. Vedeli smo, da nimamo kaj izgubiti. Pokazali smo, da znamo igrati košarko. Za povratno tekmo pa je vse odprto. Lahko tudi presenetimo, o sodnikih pa ne bi govorili."

Junak srečanja je bil nedvomno Goran Jagodnik, ki je po vstopu v igro v 24. minuti začel serijo košev, večkrat tudi z asistenco Matjaža Cizeja. "To srečanje je bilo zame eno najboljših v tej sezoni. Upam, da bom s takšnim tempom tudi nadaljeval," je na kratko vesel in razpoložen dejal Goran Jagodnik. **T. Tavčar**

Jagodnik (št.12) pri podaji žoge Cizeju (št. 15)

Šahovske vesti

Žalec - Šahovski klub Žalec je priredil tradicionalni nagradni novoletni šahovski turnir. Med 26 udeleženci je bil zmagovalc dr. Stevo Džordžević iz celjske bolnice 6 točk pred MK M. Lesjakom 5,5, tretji pa je bil domačin Dušan Brinovec s 5 točkami. Sledijo: Franc Gazvoda, Franci Brinovec ter Franc Brašič - vsi s 5 točkami. Pri mladincih pa je bil najboljši Boštjan Šumiga s 4 točkami, pri pionirjih pa Jernej Novak iz ŠK Griže s 4 točkami.

Šempeter - Šahisti iz Šempetra so priredili tradicionalni nagradni novoletni šahovski turnir, na katerem je nastopilo 13 šahistov. Zmagovalc in najhitrejši igralec je bil Branko Setnikar z 10,5 točke pred Štefanom Šencekom in veteranom Stanetom Skokom, oba s 7 točkami. Odlično 4. mesto pa je osvojil mladinec Bojan Grobelnik s 7 točkami.

Polzela - Na prvem nedeljskem rednem mesečnem hitropoteznem šahovskem turnirju je med 17 udeleženci ŠK Polzela zmagal domačin Štefan Šincek pred Brankom Setnikarjem in veteranom Stanetom Skokom (oba po 7,5 točke).

S tečaja v Libojah

Smučarski tečaji v Libojah, Preboldu in na Polzeli

Ugodne snežne razmere v nižinah so omogočile, da je Smučarski klub Gozdnik Žalec že lahko pripravil smučarski tečaj na smučišču v Libojah, kjer sta dve vlečnici, z njima pa upravlja TVD Partizan Liboje. Prvi tečaj, ki so ga vodili Darko Špoljarič, Darjan Jevšenak, Katja Knaus in Daša Logan (na sliki), se je že končal.

Če bo potreba, bodo tečaj še pripravili.

Smučarski tečaj za začetnike so pripravili tudi na Polzeli, organiziral pa ga je TVD Partizan, v Preboldu pa ga je pripravilo smučarsko društvo in je bil dobro obiskan. Skupaj je vse tri tečaje obiskalo več kot 60 mladih, starih od 5 do 9 let.

T. Tavčar

Savinjska košarkarska liga AS POLZELA 98

PRVAK JE ŠD MOZIRJE

Polzela: 20. 12. 1998

S tekmami za končne razvrstitve se je končala SKL-AS 98. V sedmih krogih rednega dela in dveh krogih končnice je bilo odigranih 36 tekem, v osmih ekipah pa je igralo več kot osemdeset igralcev. V tekmi za prvo mesto med ekipami ŠD MOZIRJE in PREBOLD so igralci Mozirja vodili z minimalno prednostjo skozi celotno tekmo, ko so v predzadnji minuti igralci Prebolda izenačili. Kaj več jim ni uspelo in Mozirjani so brez poraza osvojili naslov prvaka. Tekma je bila borbeno, športna, na trenutke živčna. Najboljši strelci pri zmago-

valcih so bili Jože Goltnik 20, Cajner 18 in Kramer 10, pri poraženih pa Cencelj 29, Govc 13 in Udrih 5. 7.

- Za 7. mesto

Servis ZT Celje : Tris Vrbovec Nazarje 0 : 20 b.b.

-za 5. mesto

TEŠ Šoštanj : Normal Soft Velenje 44 : 55

-za 3. mesto

Veterani Laško : Minerva Griže 49 : 47

-za 1. mesto

Prebold : ŠD Mozirje 51 : 54

Končna lestvica:

1. ŠD Mozirje, 2. Prebold, 3.

Športna kultura za vsakogar - vsakemu pravi šport Športnik kot osebnost - II. del

Zadnji, peti dejavnik je vpliv spola. Razlike med moškimi in ženskimi v osebnosti prav gotovo obstajajo. Ženske so v povprečju:

- bolj nevrotične,
- manj mirne oz. sposobne obvladovanja,
- manj dominantne (bolj obzirne in zmerne, tolerantne in popustljive),
- bolj plahe, imajo več strahov, negotovosti pri odločanju,
- manj čustveno stabilne (bolj labilna razpoloženja, depresivne in slaba počutja),
- izražajo manj moškosti (aktivnost, samozavest, podjetnost),
- manj tekmovalne.

Že ničlikokrat je bilo ugotovljeno, da je šport (predvsem vrhunski) s svojimi značilnostmi bolj "pisan na kožo" moškim, ženske pa naj bi več zadovoljstva našle v manj tekmovalnih oz. bolj rekreativnih oblikah športa. S spreminjanjem ustaljenih vlog v družbi pa se položaj žensk ne spreminja le v poklicu in celotnem družbeno-kulturnem prostoru, temveč tudi v športu. Čeprav so še vedno pogosti primeri, kjer je moški šport popolnoma drugače vrednoten kot ženski (nogomet, košarka), in so tudi nagrade dosledno višje kot pri ženskah, sčasoma le prihaja do izenačevanja med spoloma tudi v športu, kar se dokaj učinkovito kaže na primer v smučanju ali tenisu. Za uspeh v športu moških in žensk postajajo pomembne iste lastnosti in značilnosti. V takem vrhunskem športu pa ni več prostora za osebne razlike med spoloma. Za športnico kot tekmovalko je tak trend po svoje koristen, saj se izenačuje z moškim, za športnico kot žensko pa to lahko pomeni izvor mnogih težav, s katerimi se mora zaradi svoje večje agresivnosti, dominantnosti in storilnostne motivacije (v primerjavi s klasično žensko vlogo) spoprijeti že v času športne kariere ali pa najkasneje po njenem koncu, ko mora spet prevzeti navadne vloge v življenju.

Iskanje talentiranih športnikov v zgodnjem obdobju vsekakor zahteva tudi obravnavanje njegovih osebnostnih značilnosti. Ker pa je osebnost precej kompleksna in individualna, je težko in seveda celo neetično in nemoralno oceniti, kdaj naj nekega športnika uvrstimo v krog perspektiv, oziroma kdaj naj ga zavrnemo. Naloga je še posebej težka, če se zavedamo, da lahko na osebnost otroka še pomembno vplivamo in jo razvijamo, da ni zakoreninjena in "nepopravljiva". Seveda se pri tem pojavljajo nekatere osnovne dileme:

1. Ali imamo kot trenerji, učitelji in starši to pravico oz. dolžnost?
2. Ali določene spremembe res vodijo k športnikovi uspešnosti?
3. Ali je "biti uspešen športnik" za otroka res dobro, ali si otrok tega želi?

Na omenjena spoznanja s področja psihologije osebnosti je treba gledati predvsem kot na pomoč pri predvidevanju, kako naj bi se otrok osebnostno razvijal, in kot pomoč pri odločanju o nekaterih preventivnih ali terapevtskih ukrepih, s katerimi želimo otroku pomagati. Seveda pa moramo poprej natančno razjasniti naš odnos do otroka. Če delamo "zanj", potem so ukrepi sprejemljivi, če pa delamo "zase" (pod pretvezo, da delamo "zanj"), potem moramo dileme najprej rešiti v sebi.

Mitja Tumšek, prof.

sport line

Turistična agencija Žalec

1. Govc Sašo	Prebold	27	24
		88,9%	
2. Škrabe Marko	Minerva Griže	38	31
		81,6%	
3. Dumbuya Aleksander	TE Šoštanj	21	17
		81,0%	

Po tekmi so bile podeljene diplome, pokali in praktične nagrade. Nagrade so prispevali generalni pokrovitelj Polzela - tovarna nogavic, turistična agencija Relax, Garant Polzela in KK Savinjski Hopsi.

Po vrsti že peta Savinjska košarkarska liga je odlično uspela. Organizator ŠKD KOŠ Polzela pa je najavil šesto izvedbo lige za september 1999. **T. D.**

ZANESLJIVO V ČETRTO FINALE

3. in 9. januarja sta bili odigrani zadnji tekmi v Evropski ligi državnih prvakov. Rokometni klub Celje Pivovarna Laško se je kljub porazu v zadnjem kolu zanesljivo, kot prvi v skupini D, uvrstil v četrt finale.

Zadnji dan novoletnih praznikov je bil kot nalašč za obisk rokometne tekme. Dvorana Golovec je bila skoraj polna in vsi so nestrno pričakovali prvo tekmo v letu 1999. Tega dne so v dvorani Golovec gostili RK Kovopetrol iz Plzna na Češkem. Kovopetrol je kljub temu, da je bil novinec v ligi, začel letošnje tekmovalje z visokimi ambicijami. Želeli so se uvrstiti v četrt finale, končali pa so brez osvojene točke. V domači ekipi je manjkal samo Iztok Puc, ki zaradi počene mišice ne bo mogel igrati več kot mesec

dni. V dvorani je bilo pravo "celjsko rokometno" vzdušje. Celjani so začeli v visokem ritmu in že v 5 minuti povedli s 3 : 0. Takrat pa so se zbrali tudi Čehi ter najprej izenačili nato pa celo povedli za gol razlike. Po rezultatu 5 : 4 za Čeha pa se je začela trgati mreža v češkem голу. Polčas se je končal z rezultatom 19 : 10 za Celjane. Vse je že kazalo na popolno katastrofo Kovopetrola. V drugem polčasu so Čehi ob pomoči popolnoma izgubljenega bolgarskega sodniškega para sicer znižali rezultat na 21 : 14, za

kaj več pa niso imeli moči. Od 40. minute dalje se je razlika samo še stopnjevala. V zadnjih 10 minutah pa je sledila prava kanonada Celjanov, saj so dosegli delni rezultat kar 10 : 2. Gledalci smo lahko uživali v lepih akcijah neobremenjenih Celjanov. Najboljši strelci so bili Stefanovič z osmimi ter Šerbec in Škrbič s po 7 zadetki. Celjani so tekmo dobili z rekordnim rezultatom 38 : 22, kar je bila najvišja razlika v dosedanjem tekmovalju.

S to zmago so dosegli skupaj 9 točk in prvo mesto v skupini D ter

s tem že kolo pred koncem uvrstili v četrt finale lige prvakov.

Naslednjo soboto, 9. januarja pa je bilo na sporedu zadnje kolo tekmovalja za uvrstitev v četrt finale. Celjani so gostovali v Pomploni pri Portland San Antoniu. Na pot so odšli nebremenjeni, saj so bi že kolo pred koncem prvi v skupini. V ekipi se je poznala odsotnost Puca ter še

S sedmimi goli je bil neustavljiv tudi Uroš Šerbec.

začetek tekme pokazal, da ta dan Perič nikakor ni v formi. Do konca polčasa je imel samo 2 obrambi

pol minute izključila kar dva celjska rokometarja. Zmaga domačih s 35:31 nikakor ni katastrofa za Celjane, je pa resno opozorilo pred nadaljevanjem. V naslednjih kolih je način tekmovalja na izpadanje, kar pomeni da popravnega izpita ni.

In kakšni so četrt finalni pari? Barcelona gostuje pri Fotexu iz Madžarske, Badel Zagreb gostuje pri Ukrajinskemu prvaku Zaporozje, Portland San Antonio gosti prvaka Nemčije Kiel, naši pa gostujejo 30. 1. pri Ruskemu prvaku Koustik iz Volgograda. Koustik je močna ekipa, ki jo vodi ta zvezdnika z evropskega prvenstva leta 1996 Oleg Kulešev in Sergej Pogorelov. Po končani sezoni bosta odšla v Nemško ligo (Kulešev k Lemgu, Pogorelov pa k Magdeburgu). Poleg njih je v vratih še reprezentančni vratar Igor Levšin. Ostali igralci so kljub pomanjkanju mednarodnih izkušenj v dosedanjem tekmovalju pokazali svojo kvaliteto. V povratni tekmi 6. februarja bomo v Celju pričali pravemu rokometnemu spektaklu, ki ga nikakor ne smete zamuditi. **Vasja Knapič**

Celjski rokometarji se veselijo uvrstitve v četrtfinale po zmagi s Kovopetrolom.

Najboljši strelca srečanja s Kovopetrolom Rastko Stefanovič.

ne popolnoma prebolena angina Periča. V Španiji so jih že na uradnem treningu pričakale kar 4 španske televizije in številni fotoreporterji, kar je pričalo o velikanskem zanimanju za to tekmo. Španci niso imeli izbire. Samo zmaga jim bi prinesla napredovanje v četrt finale. Mediji in javnost so to od njih še kako zahtevali. Na špansko srečo je že

pa tudi luknjasta celjska obramba 3-2-1 ni delovala. Do konca motivirani Španci so v polčasu vodili že z 19:14. V drugem polčasu je Periča zamenjal Lapajne ter izkoristil ponujeno priložnost. Izvrstne obrambe so pripomogle k temu, da so se Celjani v 20. minuti 2. polčasa približali Portlandu že na 2 gola. Takrat pa sta ponovno posegla v dogajanje sodnika, ki sta v pičle

Božično-novoletni avtoslalom

V mrazu in ledu

Zmagala ekipa Silvo-transa

Na parkirišču pred levško Leno je v soboto 26. decembra potekal 2. božično-novoletni avtoslalom, ki sta ga organizirala Turistična agencija Bem in Auto Uri iz Žalca s sodelavci. Prireditev je potekala v bistveno težjih pogojih kot so bili leto poprej na 1. avtoslalomu. Bilo je zelo mrzlo, proga pa je bila na več mestih poledenela. Vse to pa je do neke mere naredilo prireditev še zanimivejšo.

Na progo se je podalo 60 tekmovalcev in tekmovalk, ki so tekmovali v štirih kategorijah. V prvi kategoriji so bili vozniki z avtomobili do 1000 ccm, v drugi so tekmovali tekmovalci z avtomobili do 1500 ccm, tretjo kategorijo so predstavljali vozniki avtomobilov nad 1500 ccm, četrto kategorijo pa so predstavljale predstavnice nežnejšega spola. Vsi vozniki so imeli najprej poskusno vožnjo, nato je sledil uradni trening, zatem pa sta bili še dve finalni vožnji. Seštevek teh dveh pa je dal tudi končni rezultat. Prireditev se je začela ob 14. uri, končala pa se je precej po 21. uri. Razglasitev rezul-

tatov je potekala v restavraciji Lene, ki je že med tekmo bila dobrodošlo zatočišče pred mrazom, tako za tekmovalce kot tudi gledalce. Kljub napornemu dnevu pa se tekmovalcem ni mudilo z razglasitvijo rezultatov, saj so imeli v svoji sredi koroškega pevca Damjana Zilha, ki ga Slovenci še posebej poznamo po njegovem hitu Toni ma pa lepo kapo. Udeležence avtoslalomu je zabaval še dolgo po razglasitvi rezultatov. To déjanje je opravil Peter Knez, ki je bil tudi uradni povezovalnik tekme. Pokale pa sta najboljšim podelila Mija in Uroš Berglez, ki sta se ob tej priložnosti

vsem zahvalila za udeležbo in jih pozvala na tretji tradicionalni božično-novoletni avtoslalom na pragu leta 2000. Ob tem pa sta izrekla zahvalo tudi vsem sodelavcem in drugim, ki so omogočili izpeljavo te prireditve. In sedaj še rezultati.

V prvi kategoriji do 1000 ccm je zmago slavil Friderik Brečko iz ekipe Celjski grof I., drugo mesto je zasedel Miran Graželj iz ekipe Silvo-trans, tretje pa Bojan Strožič. V drugi kategoriji si je prvo mesto privozil Milan Zorman, drugi je bil Marko Jager iz ekipe Avto Uri, tretji pa Dare Pirc iz ekipe Avto Svet. V tretji kategoriji nad 1500 ccm je bil najhitrejši Griša Kersnik iz ekipe Silvo-trans, drugo mesto je pripadlo Marjanu Kvedru, tretje pa si je privozil s škodo Octavio Uroš Berglez. Pri ženskah je bila najboljša Nevenka Merkač iz ekipe Modri dirkači, preostali dve mesti pa sta zasedli Vida Jakšič in Andreja Sentič-Jurak, ki sta nastopili za ekipo Silvo-trans, oziroma Racing team Užmah. Med ekipami so bili najboljši tekmovalci in tekmovalke iz ekipe Silvo-trans, ki so osvojili skupaj 50 točk, drugo mesto je z osvojenimi 30 točkami pripadlo ekipi Modri dirkači, na tretje mesto pa se je z enakim številom točk uspelo uvrstiti ekipi Celjski grof I.

Tokrat so poleg vseh številnih pokalov za posamezne kategorije in ekipe podelili tudi prehodni pokal, ki bo eno leto v rokah ekipe Silvo-trans.

Božično-novoletni avtoslalom je tudi tokrat izredno dobro uspel, za kar gre resnično zahvala organizatorjem in vsem, ki so pri tem pomagali. Še enkrat pa se je pokazalo, da se da z veliko dobre volje in pripravljenostjo posameznikov marsikaj narediti.

D. Naraglav

Tokrat sta bili potrebni na ledeni progi še posebna spretnost in sreča.

Žalčanke igrale borbeno

Juteks Žalec - Krim Electa 22:34 (11:15)

ŽALEC - dvorana Osnovne šole Žalec, gledalcev 150, sodnika Požeznik (Celje), Repenšek (Nazarje).

Juteks Žalec: Jelen, Jager 4, Zidar 3, Šeško, Derčar 3, Randl 1, Dolar 3; Klinc 3, Korotneva, Urankar 3, Majerle 2.

Krim Electa: Brezovar, Savicki, Gogirla 7, Majatovič 1, Derepasko 10, Bobocea 3, Vinčič, Stefanišin, Doler 8, Oder 4, Ilič 1, Šturm.

V zaostalem srečanju 6. kroga državnega prvenstva za rokometarjice so Žalčanke doma gostile državne prvakinja in srečanje po pričakovanju izgubile. Srečanje se je pričelo hitro in učinkovito za ljubljankinje, ki so povedle 1 : 3, vendar pa so se

nato Žalčanke zbrale in v 6. minuti izenačile. V nadaljevanju so pobudo prevzele Krimovke ter v 16. minuti vodile 4:10. Po izključitvi Urankarjeve in Derčarjeve za 2 minuti so gostiteljice vseeno igrale dobro, tako da se je polčas končal le s 4

zadeti prednosti.

V drugem delu so domačinke držale korak vse do 35. minute, 14:17, nato so gostje povedle za 10 golov in ob koncu zmagale brez večjih težav. Kljub porazu so Žalčanke igrale borbeno in poraz s tako dobro ekipo ne preseneča.

Na lestvici so Žalčanke na tretjem mestu, tekmovalje pa se bo nadaljevalo konec meseca.

T. Tavčar

Uspešen začetek sezone žalskih smučarjev

SK Gozdnik Žalec je uspešno pričel letošnje smučarsko sezono, tako v organizacijskem kot tudi tekmovalnem smislu. Uspešno so organizirali sejem rabljene in nove smučarske opreme, med božično-novoletnimi počitnicami so v Libojh pripravili petdnevni tečaj za najmlajše, zelo dobri pa so tudi prvi tekmovalni rezultati, saj je Nejc Lovc zopet začel osvajati prva mesta. Sedan pa se že pospešeno pripravljajo na letošnje šolske počitnice, ko bodo organizirali že tradicionalno šolo smučanje za osnovnošolske otroke na Rogli.

V klubu so s treningi pričeli že v drugi polovici avgusta in v pripravljalnem obdobju doslej največ trenirali tudi na snegu na ledenikih. Zato rezultati niso izostali. Tako je Lovc Nejc na tekmovalnih vzhodne regije med

starejšimi dečki osvojil prvo mesto v super Gju in bil drugi v slalomu. Na državnem prvenstvu pa je v veleslalomu osvojil peto in sedmo mesto. Tudi ostali tekmovalci v tej kategoriji osvajajo precej boljše rezultate kot lani. Tako je bil na regijski tekmi v slalomu Mitja Rančigaj četrti, Luka Koren enajsti in Aljaž Ramšak trinajsti. V super Gju pa je bil Mitja Rančigaj deveti, Luka Koren enajsti in Aljaž Ramšak trinajsti. Na državnem prvenstvu so se ti tekmovalci uvrščali v prvo polovico uvrščenih smučarjev. Med mlajšimi dečki je bil na regijski tekmi v disciplini super G Amadej Božičnik šestnajsti, oziroma četrti v svojem letniku, Rok Lavrenčič je osvojil 24 in Matic Volavšek 34 mesto.

Pri cicibanah pa je v veleslalomu Milan Mastnak osvojil šesto, Petrra Mraz sedmo in Žan Borštnar 30 mesto. **F. P.**

V povratni tekmi visoka zmaga

Savinjski Hopsi : Triglav 83:57 (44:28)

V 20. krogu lige Kolinska so Savinjski Hopsi v soboto zvečer doma gostili ekipo Triglava iz Kranja ter jo premagali z rezultatom 83:57. Polzelani so bili ves čas boljši nasprotniki, v 35. minuti so vodili kar 71:44, nato pa je dal trener Boris Zrinski priložnost mlajšim manj izkušenim igralcem. Za Savinjske Hopsi so točke dosegli: Kobale 11, Trifunovič 14, Nikitovič 2, S.Udrih 4, Rituper 10, Milič 6, Jagodnik 13, Stevič 17 in Cizej 6. Na lestvici so po 20 krogu na četrtem mestu. **T. Tavčar**

S poti po Ekvadorju

V Huaquillasu sem načrtoval potovanje do glavnega mesta Quito in nato do mesta Otavalo, ki je središče istoimenskega indijanskega plemena. Vrniti pa sem se nameraval po Andski magistrali do mesta Cuenca in od tam nazaj v Peru.

Med vožnjo z avtobusom skozi široko obmejno cono so me presenetili vojaški oklepniki in številne vojaške enote. Še bolj presenečen pa sem bil nad pogostimi pregledi avtobusa, ki so jih opravljali tako vojaki kot policisti. Njihovo obnašanje je bilo vse prej kot normalno in prijetno in šele po približno dvesto kilometrih vožnje se je ta zoprna kontrola končala. Čeprav je tudi v Peruju obmejno področje zasedla vojska, takšnih problemov kot v Ekvadorju nisem občutil.

Potovanje se je nadaljevalo po obalni panameriški cesti, ki se vije po pokrajini La Costa. Ekvador je razdeljen na tri pokrajinske enote: na zahodno obalno nižavje ali območje Coste, na srednje Andsko višavje Sierra in na vzhodni tropski predel ali pokrajino Oriente.

V obalnem nižavju je najbolj razvito kmetijstvo in gospodarstvo, še posebej na širšem območju zaliva Guayaquil. V srednjem in severnem območju je Costa široka do 160 km in je spominja na tropski pragozd, v hladnejšem in bolj suhem južnem predelu pa je široka le od 20 do 50 km in je bolj puščavska.

Srednje andsko višavje ali Sierra tvorita Vzhodna in Zahodna Cordillera. Med obema Cordillerama je široka dolina, pokrita z vulkanskimi izmečki, ki sestavljajo zelo rodovitno prst. Po obsegu je Vzhodna Cordillera je precej večja od Zahodne. Vrhovi

podobno tropskemu pragozdu. Sama država Ekvador je dobila ime po ekvatorju, oziroma po istopomenski španski besedi.

Quito

Šele na polovici poti proti glavnemu mestu, na območju Guayaquilskega zaliva, smo na panameriški cesti zavili desno med andske planote in se strmo vzpenjali proti Quito, ki leži med andskimi pobočji na višini 2850 metrov. Spustila se je tema in naredila svoje. Premagal me je spanec, ki mi ga je kasneje prebral vojaški avtobus na avtobusni postaji v ekvadorski prestolnici. Prebuditi pa sem moral tudi sopotnico Tanjo iz Nizozemske, ki je še trdno spala. Bila sva edina, ki sva še ostala na avtobusu.

Tanja sem spoznal na ekvadorski meji, kjer so ji pred nosom ukradli torbo z oblačili in opremo, ko je menjevala denar. Ker je videla, da govorim špansko, me je prosila za pomoč pri formalnostih na policiji. Tudi sama je nameravala potovati v Quito in kasneje v Kolumbijo. Tako sva skupaj odraščala do Quita. Ura je bila že pozna in najprej je bilo treba najti hotel ali prenočišče. Nekaj informacij in napotkov nama je dal sofer. Še kako prav so nama prišli njegovi nasveti, saj so bili vsi lokali že zaprti in ulice povsem prazne. Hotel sva našla v starem kolonialnem predelu blizu postaje. Preden sem legel, sem premišljeval, kako živahni so večeri in noči v perujski prestolnici in v drugih mestih v sosednji državi je ob tej uri.

Drugače je bilo zjutraj, ko me je ulični vrvež hitro spravil pokonci. Okna so se odpirala prav na široko mestno ploščad, ki je bila polna ljudi,

Mesto Quito

jsko postajo, kjer bom svoje dokumente pokazal šefu policije. Bili pa so vztrajni, saj so mi mahali s svoji ponarejenimi policijskimi izkaznicami in me prepričevali, da so pravi policaji. Ko so videli, da sem trdno odločen v svojih stališčih, so odnehali in me začeli spraševati, kako vem, da niso pravi policaji. Povedal sem jim, da sem se s podobnimi "policaji" že srečal v Peruju in Boliviji. Nasmejala so se mi in me pozdravili ter odšli drugam preizkušati svoje zvijače. Večkrat sem jih še srečal tudi kasneje, vendar so me takrat le pozdravili in se nasmejali. Take neprijetnosti so v južnoameriških velemestih kar pogost pojav. Gre za manjše organizirane skupine, ki imajo ponarejene policijske dokumente in se gibljejo v tistih mestnih predelih, kjer je veliko tujcev. Ko najdejo tujca, mu pokažejo ponarejeno izkaznico in od njega zahtevajo potni list. Če jim kdo nasede in jim potni list izroči, lahko ostane brez njega ali pa mora odšteti precej denarja, da mu ga vrnejo. Zato turiste že v hotelih ali v turističnih agencijah vedno znova opozarjajo, kaj se jim lahko pripeti.

Prvi dan v Quito je bil kar pester. Veliko zanimivega sem doživel in se seznanil z značilnostmi starega mestnega jedra. Okoli desete ure zvečer pa se ulice izpraznijo, zaprejo se trgovine in gostilne. Skoraj neverjetno, pa vendar resnično! Naenkrat je zavladala popolna tišina.

Še nekaj zanimivosti

Ekvadorska prestolnica je razdeljena na dva dela. Stari kolonialni - zgodovinski predel mesta - je zgoščen na južni strani prestolnice. V njem je ohranjenih veliko starih stavb, spomenikov, palač, cerkva in razkošnih prebivališč, ki jih zasedajo družine srednjega sloja. Vsa poslopja krasijo prelep stari baročni slog, ki so ga Španci pri gradnji vedno ohranjali in častili. Zato je tudi ta stari predel glavnega mesta poznan kot eno najlepših mest na celine. Na severni strani pa je nov predel z zgradbami iz betona in stekla in s sodobnimi stanovanjskimi četrtmi. Celotno mesto povezujejo lepe ceste in tramvajska proga.

V starem mestnem jedru živijo predvsem ljudje srednjega sloja, v novem predelu pa ljudje višjega in visokega sloja. To je zgornji sloj belcev, ki se imenujejo creoles. To so belci, ki so se rodili v Južni Ameriki in trdijo, da so neposredni nasledniki španskih kolonizatorjev. Tvorijo tudi najmočnejšo skupino v ekvadorskem političnem življenju.

Na obrobju mesta in na pobočjih pa živijo ljudje nižjega sloja. To so predvsem mestici, Indijanci in črnci. Ta predel imenujejo *barriadas* ali *barrios*. *Barrios* ali *barriade* se močno razlikujejo od predmestja v perujski prestolnici. V Quito gre za pozidano območje v Limi pa v glavnem prevladujejo barake iz trstičja in bambusa. Drugače pa Quito ocenjujejo kot eno najbolj urejenih mest v Južni Ameriki. Nekoč je bilo mesto velika trdnjava Quitovskega kraljestva, nato

inkovskega cesarstva in kasneje pomembna trdnjava španskih kolonizatorjev.

Iz Quita sem se podal tudi na bližnji vulkanski vrh Pichincha. Na pobočju tega ognjenika naj bi v 19. stoletju (maja 1822) vojska generala Antonia Joseja de Sucreja v odločilni bitki premagala Špance. V spomin na pomembno zmago so generalu postavili spomenik na osrednjem trgu Quita. Postavljen pa je tako, da je njegova iztegnjena roka usmerjena proti pobočju. Prav tukaj pa poteka ekvator in pobočje je poraščeno z zeleno travo ter evkaliptusovimi goz-

Prestolnica Ekvadorja Quito, ukleščena med andskim hribovjem, nad katero bdi velikanski kip device Marije.

dovi tudi do višine 4000 metrov.

Zemlja na tej planoti je zelo plodna in daje veliko pridelkov. Zato imajo kmetovalci precej višji standard kot kmetje na enaki višini v Peruju, Boliviji in Čilu. Opazil sem tudi, da so stroji in orodja, ki jih uporabljajo Indijanci in mestici za kmetovanje sodobni. Tudi njihove hiše so sodobnejše in zidane iz opeke. Res pa je, da boljši standard kmetom omogoča tudi ekvatorialni pas in prst, ki je vulkanskega izvora.

Z vrha gore je bil čudovit razgled na okoliške vulkanske vršace, še posebej pa pogled na celotno mesto, ki je nekako vkleščeno v velikem breznu zelenih Andskih vrhov.

Otavalo

Iz Quita sem se odpravil v zelo znano indijansko mesto Otavalo in izkoristil vikend za obisk največjega indijanskega sejma, ki poteka vsak konec tedna. Do mesta je speljana lepa magistralna cesta, ki se nadaljuje do Kolumbije. Veliko ljudi v Quito mi je svetovalo, naj obiščem Otavalo, kjer se bom srečal z mnogimi zanimivostmi. V mestu je še posebej živahno ob sobotah, ko imajo Indijanciplemena Otavalo, svoj sejem.

Mestece je prijetno urejeno in sestavljeno večinoma iz enonadstropnih in dvonadstropnih hiš ter zgradb. Skozi mesto sta speljani dve cesti, ki Otavalo povezujejo z glavno magistralo. Večinsko prebivalstvo so Indijanci in po zunanosti njihovih hiš lahko sklepaš, kakšen življenjski standard imajo posamezne družine in prebivalci. V manjšini pa so mestici in španski kreolli, ki so lastniki haciend in večinoma predstavniki političnega življenja v mestu in okolici.

Na prisotnost Špancev opozarja le Plaza de Armas na osrednjem trgu. Okoli trga so nanizane manjše in

večje obrtniške delavnice in prodajalne, v spodnjem predelu pa je velika tržna ploščad, kjer so vsak konec tedna tradicionalni sejmi. V neposredni bližini je še lepo urejen park, ki ga krasijo velik kip dekleta in fanta otavalskega indijanskega plemena. obe figuri sta oblečeni v tradicionalna oblačila in združeni v plesnem objemu.

Otavalo ima dolgo zgodovinsko tradicijo, saj je bilo zgrajeno že v inkovskih časih, danes pa je upravno središče precej velike pokrajine. Indijanci Otavalo izhajajo iz pokrajine Imbabura, ki se razprostira severno od Quita do kolumbijske meje. Čeprav Otavali danes raztreseni po celotnem ekvadorsko-andskem področju, so močno povezani s svojo domačo pokrajino. Ob sobotah pridejo na sejem Indijanci iz celotnega andskega območja in prinesejo svoje izdelke. Sejem tudi izkoristijo za srečanje s prijatelji, za izmenjavo novic, za veseljačenje in pitje guarapa, pijače iz soka sladkomega trsa. Otavali so poznani tudi po tem, da znajo spretno tkati, presti in šivati raznovrstno blago, svoje izdelke pa prodajajo po celi Južni Ameriki. Spoznamo jih po značilnih težkih volnenih oblačilih. Moški po navadi

so edini Indijanci v Ekvadorju, ki so si s svojo tradicionalno marljivostjo in poslovno sposobnostjo priborili nekakšno neodvisnost. Izredno spretno so izkoristili svoje veščine in znanje in se prilagodili sodobnemu gospodarstvu. Zanimivo je tudi, da so kljub svoji uspešnosti edini med andskimi Indijanci, ki so obdržali tradicionalne navade pri oblačenju, govoru in običajih. Všeč mi je bila njihova trdna povezanost in prijaznost, s katero tudi gospodarsko napredujejo, obenem pa ohranjajo izročila svojega naroda.

Druga indijanska plemena so razmišljala drugače. Menila so, da bodo svoje življenjske razmere izboljšala s podrejanjem neindijanskemu prebivalstvu. Žal pa se je vse obrnilo drugače in ostala jim je le grenka, če ne že žalostna izkušnja. Tudi ekvadorske oblasti Indijancem niso nikoli priznavale njihovih pravic, tako da imajo le malo možnosti za razvoj in normalno življenje v svoji državi.

Otavalski Indijanci pa svoje identitete ne izgubljajo, še posebej tisti, ki se ukvarjajo s tekstilno industrijo. Otavalski tkalec, trgovec ali podjetnik ne vidi nobene prednosti v tem, da bi se poistovetil z belci. Verjame, da si lahko sam zagotovi prihodnost, kar mu daje samozavest in ponos. Neki otavalski Indijanec zaposluje v tovarni, ki je njegova last in je tudi največje podjetje v indijanskih rokah v Ekvadorju, več kot sto delavcev, Indijancev in belcev.

Kanček zgodovine

Otavali so trdno prepričani, da so bili Inki njihovi predniki. Po petdesetih letih inovske nadvlade so dejansko sprejeli toliko inkovske kulture, da bi se morda res lahko poistovetili z njimi. Vendar so zgodovinska dejstva drugačna. V 15. stoletju, preden so jih napadli inki iz sosednjega Peruja, so bili prebivalci v dolini Imbabura stalno naseljeni poljedelci. O njihovem življenju pred prihodom Inkov se ve le bore malo oziroma nič. Starošpanski kronisti so prebivalce v pokrajini Imbabura poimenovali Calasi, pisali so tudi o njihovi močni vojski, ki se je uspešno upirala Inkom. Njihov odpor je bil tako močan, da je inkovski kralj Huayna Kapak šele po sedemnajstih letih osvojil njihovo trdnjavo. Inki so v teh krajih, kjer so naleteli na največji odpor, naselili Indijance iz Peruja, iz okolice jezera Titicaca (spadali so v ajmarsko jezikovno skupino), ki so bili njihovi predani podložniki in so podjarmljenemu ljudstvu vsilili inkovski način življenja. Ker so tudi Ajmare iz okolice jezera Titicaca podjarmili Inki,

Motorni tricikel (rikša) je ponavadi najpogostejše prevozno sredstvo za ljudi iz perujskega obmejnega mesta na Ekvadorsko stran.

Zahodne Cordillere se dvigajo do višine 4500 metrov, vrhovi Vzhodne pa prek 6000 metrov in so v glavnem ognjeniki. Najvišji vrh je mirujoči vulkan Chimborazo (6267 m). Drugi ekvadorski ognjenik, Cotopaxi, ki je visok 5897 metrov, pa je tudi eden najvišjih še delujočih vulkanov na svetu.

V pokrajini Oriente prevladujejo bujni tropski gozdovi in reke, ki se izlivajo v mogočno Amazonko. Na poti proti severu sem opazoval spreminjanje narave in pokrajine. Iz puste puščavske arene se je pokrajina prav hitro preobrazila v bujno tropsko območje. In tukaj so se odprla prostrana polja bananovih palm, ki so se med vožnjo proti severu prav razbohotila. Ure in ure je pot potekala med polji z ogromnimi bananinimi palmami. Takrat sem si Ekvador predstavil kot eno samo veliko banano. In ta dežela je res najbolj poznana po svojih okusnih in zapeljivih rumenih sadežih (Banana Bonita), ki predstavljajo velik del dohodka v izvozu.

S potovanjem proti severu smo se bližali tudi ekvatorju in zrak je postajal vse bolj vlažen in soparen, rastlinstvo pa bujno in vse bolj

potujočih prodajalcev in stojnic, ki so ponujale raznovrstno blago. Še lepši pa je bil pogled na staro mestno jedro in na zeleno goro Pichincha, visoko 4675 metrov, okoli katere je v dolini zgrajena ekvadorska prestolnica.

Takoj sem se znašel med množico, ki se je gnetla po ulicah in na tržnicah. Ulične tržnice so v glavnem zasedli Indijanci in mestici, ki prihajajo iz okoliških hribov in vasi prodajati svoje kmetijske pridelke in rokodelske izdelke. Vsakič, ko sem se približal stojnicam, sem bil deležen številnih klicev in vabil več branjev naenkrat, ki so mi hotele pokazati in ponuditi svoje blago. Odvijala se je se prava akcija in prizadevanja za sleherni sukces, ki je ekvadorska denarna enota.

Za vsako ceno, če si želel kaj kupiti, se je bilo treba pogajati. Trgovske in pogajalske metode sem že dobro poznal iz Peruja. Naletel sem tudi na sleparje in prevarante, ki so se izdajali za policaje in zahtevali moj potni list in druge dokumente, včasih pa tudi denar. Kar dobro sem se znašel, saj sem vedno zahteval, naj me odpeljejo na polici-

oblečejo srajce iz bombaža in ohlapne hlače, ki segajo skoraj do gležnjev in težak temnomoder pončo. Vsa oblačila so večinoma tkana ročno na statvah, ki so jih Otavali poznali že pred prihodom Inkov. Ženske pa so običajno oblečene v belo bombažno bluzo, ki je bogato izvezena na prsih, hrbtu in rokavih. Prek bluze imajo zavezano ruto, okoli pasu pa so ovite z dvema volnenima kriloma, ki segata do gležnjev in se tesno prilagata telesu. Krili krasijo tudi ročno izdelan pas. Ženske izredno ljubijo okrasje in okoli vratu nosijo večkrat ovito ogričico zlate barve, okoli zapestja pa dolgo zapestnico rdeče ali koralne barve. Tako ženske kot moški imajo dolge lase, ki so spleteni v kito, na glavi pa nosijo klobuke. Otavali so poznani

Lep stari predel mesta Quito, ki ga krasijo zgradbe še iz španskih kolonialnih časov.

tudi kot izredno marljivi kmetovalci, večji rokodelci, obrtniki in poslovni ljudje. Svoje izdelke in pridelke prodajajo po vsej Južni Ameriki in celo v Mehiki ter ZDA.

Njihovo delavno zagnanost sem opazil že med vožnjo po pokrajini Imbabura. Veliko jih dela na poljih, ali pa pred domovi čistijo volno in predejo, ali pa tekojo na statvah. Otavali

najverjetneje ime Otavalo izvira iz Ajmarskega jezika. Besedo so prvotno izgovarjali utawalu (hiša na travniku).

Prvi Španec, ki je prispel v Otavalo, je zapisal, da je prvotno mesto imelo drugačno ime. Vendar je inkovski jezik kečua počasi izpodrinil vse druge jezike v Imbaburi. Tako

Otavalci še danes govorijo ta jezik poleg španskega jezika in so ponosni na to, da lahko rečejo, da so inkovski potomci, čeprav so pozabili, da so bili lnki njihovi zavojevalci. Po španskih osvajanjih so sprejeli katoliško vero in so zelo verni, kljub temu pa praznujejo tudi veliko indijanskih praznikov iz inkovskega obdobja.

Otavalci živijo na višini do 3000 metrov, zato ne poznajo ne letnih časov ne hitrih temperaturnih sprememb. Dnevi v Imbaburi so topli in prijetni, noči pa hladne, zato se celo leto oblačijo v volnena oblačila. Otavalec je danes okoli 34.000 in še vedno živijo v isti dolini.

V Ekvadorju živi okoli 40 odstotkov Indijancev, prav toliko je mesticev, 10 odstotkov je Evropejcev, preostanek pa tvorijo črnci in mulati.

Na sejmu

V Otavalu sem dočkal tudi znameniti sobotni sejem, saj sem želel kupiti nekaj zanimivih stvari. Že zelo zgodaj se je nabralo veliko trgovcev in prodajalcev s svojim blagom in začele so se živahne kupčije. V slabih dveh urah je bila tržnica popolnoma zasedena, pa tudi vse ulice v spodnjem delu mesta. Stojnice so bile obložene z raznovrstnim blagom: oblačili, preprogami z tradicionalnimi indijanskimi vzorci. Prava paša za oči pa so bile prikupne otawalske mladenke, oblečene v lepa tradicionalna otawalska oblačila, ki so poudarjala njihove obline. S svojimi lepimi očmi, pogledi in nasmeški so znale privabiti slehernega kupca. Prave lepote! Na sejmu je prišlo veliko tujcev, ki so prav tako kot jaz pripotovali iz Quita.

Zvečer sem si ogledal še indijansko proslavo na Plazi de Armas. Na osrednjem trgu je bila zbrana velika skupina Indijancev, ki so bili oblečeni v razna oblačila. Izvajali so razne plese in recitacije. Domačini so mi z veseljem razložili vsebino in namen praznovanja.

Zadnjih nekaj let se vsako leto zberejo Indijanci iz posameznih držav Južne in Srednje Amerike ter tečejo skozi celotno andsko območje Južne Amerike, od Ognjene zemlje do meje med Mehiko in ZDA. Tam se srečajo tudi s skupino Indijancev z Aljaske. Na celotni poti prirejajo proslave in pranašajo staro indijansko izročilo, ljubezen in spoštovanje do matere Zemlje ali Pache mame v jeziku kečua. Opozarjajo na vse slabe stvari, ki se danes pestijo ljudi in naš planet.

Po prireditvi sem mehiškemu Indijancu čestital za lep in spodbuden zaključni govor ter mu zastavil več vprašanj o običajih in izročilu, ki jih pranašajo iz roda v rod. Z veseljem si je vzel čas zame. Povabil sem ga v bližnjo restavracijo, kjer sva potem ob guarapu dolgo kramljala. Veliko zanimivih in poučnih stvari mi je povedal, povabil pa me je tudi na tek prijateljstva do kolumbijske meje. Povabilo sem sprejel in mu objubil, da bom del poti tekel z njimi.

In res ... V nedeljskem jutru smo se zbrali na Plazi de Armas. Prisluzil sem si močan aplavz in vzklike spodbude za sodelovanje. S skupino, ki so se ji pridružili tudi nekateri tujci in belci, sem tekel do mesta Ibarra in se od tam vrnil v Quito.

Cajzek

(nadaljevanje prihodnjic)

So najstniška leta res najlepša?

...hja, pravijo, da so, čeprav se nam ne zdi ravno tako. V teh letih se nam začnejo odkrivati razni zastori. Ne vemo, kam bi se dali, ko se začne ta zakleta puberteta. Na obrazu se nam nagajivo pokažejo prvi znaki. Mozolji - kaj pa drugega? Najprej se zdijo tako nedolžni, potem pa dozori v velike, boleče nepridiprave. Že res, da se dobijo razna sredstva za čiščenje in odstranjevanje mozoljev, ampak kaj, ko se ti ravno pred nekim pomembnim dogodkom, zmenkom ali drugim srečanjem spusti sredi čela. Takrat bi se človek najraje pogreznil v zemljo in se vrnil, ko bi se vsa stvar ohladila.

Potem je tu še spolno in duševno razvijanje. Posebej pri fantih se pojavi izrazito globok glas, ki se ga nekateri sramujejo, druge pa je zopet sram, ker imajo glas še kar otroški. Pri dekletih je enako. Nekatera so bolj razvita, druga manj, ampak ob koncu tega obdobja se vse normalizira in vsi postanemo enaki. To, kar sem opisala, je bilo spolno razvijanje. Preidimo še k duševnemu. V odrasčanju se duhovno bogatimo s knjigami in kulturo. Nekaterim enostavno ni zanjo. Raje se predajo alkoholu in drugim drogam. In že smo odkrili drugi zastor.

Droga. Le kaj mladi vidijo v njej? S tem kvarijo življenje sebi in ga kvarijo staršem, ki jih skrbi za njihovega najstnika. Namesto da bi tem strupom rekli ne, se za njih odločajo. Čedalje več jih je. Mogoče bomo zaradi droge izumrli, ker na svetu umre na tisoče ljudi na tak način.

Po moje je najlepši zastor, ki se nam razkrije, prva ljubezen. Vsak je že šel čez to fazo, pa čeprav se tega ni zavedal. Vsakemu je bil že kakšen človek tako pri srcu, da brez njega ni bilo nobenega smisla. In vsak je že spoznal, da je že čas, da pogleda za pripadnikom nasprotnega spola. Meni osebno se zdi, da bi bil svet brez fantov tako dolgočasen. Punce se ne bi imele o čem pogovarjati, apak bi samo širile brezvezne "babje čenče". Včasih pa se vprašamo, zakaj sploh obstajajo moški, ker so nas bodisi pustili, bodisi razočarali na kakšen drug način. Ali obratno ženske. Sploh pa je biti zaljubljen neko posebno doživetje. Vedno ko zagledaš ljubljeno osebo, ti srce začne hitreje utripati, na usta se ti prikraje nasmeh in če nisi dovolj samozavesten, najbrž zardiš. To pa ni nič čudnega. Najboljše pri vsem tem pa je, da od prijateljice izveš, da si nekí osebi všeč ravno ti. Takrat bi najraje ... saj veste kaj.

V najstniških letih je nujno potrebno imeti prijatelja, ki ga imaš rad in mu zaupaš. Ni treba, da se po njem zgleduješ, uporabljaj iste finte in podobno. Najvažneje je, da ga ne pustiš na cedilu, ker po vsej verjetnosti tudi on tebe ne bo, če je res pravi prijatelj. Najtežje pa je, če ga izgubiš. V nesreči ali kako drugače. In nikoli ga ne smeš izdati!

Mislím, da sem odkrila glavne zastore odrasčanja, kako je pa s starši, tako ali tako sami veste. Za kakšen poklic se odločite, vam ne morem svetovati, svetujem vam lahko samo to, da užijte in odnesite od teh let največ spominov, pa naj bodo lepi ali pa bolj črni. Saj veste, pravijo, da so najlepša...

Tina Puntar, 8. c, I. OŠ Žalec

Naš zeliščni vrt je dobil podobo sonca - simbola naše šole.

Biološki krožek

Na šoli uspešno deluje biološki krožek. Najprej smo se ukvarjali z živalmi. To so bili in so še sedaj paličnjaki, ribe in hrčki. Vendar pa nam vse to ni bilo dovolj. Želeli smo si novih stvari, novih znanj. Po pogovoru z mentorico, gospo Jerinovo, smo se odločili za vzgojo novih zelišč. Želeli smo se preizkusiti, ali jih bomo lahko vzgajali, želeli smo spoznati njihove zdravilne učinke, uporabo, pripravo, spravo, skratka vse, kar se lahko z zdravilnimi zelišči pridobi. Tako se je začelo.

Za šolo smo v začetku maja prekopali in prelopatali del zemljišča. Gospod hišnik nam je naš vrtiček ogradił z lično lesen ogražo. Zemljo smo odnesli na Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalec, kjer so opravili potrebne analize, ali je zemlja sploh primerna za gojenje zdravilnih zelišč. Gospod Rode, ki je opravil kemične analize, nam je povedal, da je zemlja primerna. Na Inštitutu smo dobili tudi sadike, vinsko rutico, hermeličo, tavžentročjo, kumino, poprovo meto, baldrijan, rožmarin, sivko, šentjanževko, navadni rman, kamilico in origano, ki smo jih potem z vso skrbjo posadili in posejali v obliki sončka, saj je ta tudi simbol naše šole. Vsako vrsto smo opremili s tablico, na kateri je bilo napisano slovensko in latinsko ime rastline. Tudi med počitnicami nismo pozabili na rastline. Anita Vašl in Zdenka Petek sta redno okopavali in zalivali rastline, jaz pa sem opazovala njihovo rast in razvoj ter delala zapiske. Naredila sem tudi herbarij zdravilnih zelišč.

Konec septembra sva z Matejo Pevnik zelišča pobrali in jih dali sušiti na šolsko podstrešje. Rastline sva razgmili na papir in jih sušili na zraku. Z Matejo sva hodili na podstrešje obračat in kontrolirati sušenje. Pri tem sva vseskozi zamenjavali papir in rastline nežno obrnili, da se ne bi preveč zdrobile. Posušene rastline sva dali v papirnate vrečke z imeni rastlin.

V oktobru 1998 pa smo pripravili razstavo s fotografijami zdravilnih zelišč z našega vrta. Naše delo pa bomo prikazali v raziskovalni nalogi Šolski vrtiček zdravilnih zelišč.

Monika Zupanc, 6. b, OŠ Polzela

Najstnica

Ko se zjutraj zbudim, v kopalnico odhitim, se dobro namažem, da ličila ne izgubim.

V šoli vse je muka, vse mi je težko, v moji glavi le Luka, oh, joj, kaj še bo.

Samostalniki, pridevniki, vsega je že polna glava, moja misel pa le še po nebu tava, okoli mene sami so poveljniki.

Življenje najstnice je težko, vse mi je iz glave ušlo, odkar se spomnim, jaz sem nora, vendar ne tako nora kot gora.

Nina Baša, 7. e, I. OŠ Žalec

Pogled skozi okno

Ko sem nekega sobotnega dne zgodaj vstala ter pogledala skozi okno svoje sobe, sem videla, da je bila vsa pokrajina odeta v belo odejo.

Jutranja meglica se je počasi dvigala, drevje se je zaradi teže snega rahlo upogibalo, zunaj pa je močno naletaval sneg. Bilo je zelo zgodaj, vsi so še spali. Potok Struga je mirno tekel ter se ni kaj prida oziral na okolico. Bilo je čudovito. Pticam sem natrosila veliko semen in jih opazovala. Sonce je počasi vstalo in kmalu izginilo za velikimi gmotami oblakov. Vedela sem, da bo ta dan še posebno lep, saj bo snežilo in gotovo bo občasno posijalo sonce.

Zadovoljna sem se vrnila v posteljo in utonila v svetu sanj. A le za kratek čas...

Sara Zupan, 6. c, OŠ Polzela

Zbiranje igračk za otroke v Zambiji

V začetku meseca decembra je bilo po okrožnici obvestilo. Prebrali sva ga jaz in moja sošolka Maja. Obvestilo je bilo namenjeno zbiranju igračk za ugoke otroke v Zambiji. Ker njihovi starši nimajo dovolj denarja, da bi jim kupili igrače, si jih izdelajo kar sami.

Da pa bi jim pomagali, smo zbrali kar nekaj škotel igračk in

pisal ter zvezkov. Tudi jaz sem prispevala zanje darilce. Ko pa me prešine in ko pomislim na te uboge otroke, bi jim podarila vse, kar imam.

Vesela sem, da smo zbrali toliko igračk za njih, in upam, da se bodo veselo igrali.

Nina Kristovič, 4. b
OŠ Vransko

Narobe šola

Janezek je priden fant, v šolo rad zahaja, toda kdaj pa kdaj tudi njemu ne ugaja. In takrat se šola mu v sanjah kaže.

A v sanjah vanjo hodi rad, saj v sanjah je v šoli svet narobe. Vsak dan v njej dogajajo čudne stvari.

Učenci so učitelji postali, koza v telovadnici čez otroke skače, dnevnik učitelja popiše, stoli na učencih zdaj stoje.

Ravnateljica zdaj kosilo kuha, knjižničarka vozi avtobus, da pa zmešnjava res bila bi velika, kakšen sendvič učenca še poje.

Ko se Janezek iz sanj zbudi, urno v šolo pohiti in se celo pot močno smeji, saj ve, da se vse to lahko le v sanjah mu zgodi.

Kaja Stantar, 4. a
OŠ Vransko

Zakaj nisem edinka?

Zakaj nisem edinka, se velikokrat vprašam. A ko pride brat domov, na to pozabim, saj ga imam rada iz vsega srca. Vendar ko je doma, je pravi hudčik. V ponedeljek spet gre, tedaj mi je hudo, saj se med tednom nimam s kom igrati.

Karmen Čulk
OŠ Braslovče

Zakaj nisem edinka?

Doma sem v Rakovljah. Imam zelo tečno sestro. Skoraj vsak dan se skregava, da je kar hudo. Kregava se samo zaradi nje, ker me jezi. Včasih se celo stepeva, da se joka, jaz pa se ji smejim. Velikokrat se sprašujem, zakaj nisem edinka. Ampak takšna je usoda. Mnogokrat sem že vprašala mamicco, zakaj nisem edinka, pa mi zmeraj reče, da bi mi bilo dolgčas. Jaz pa mislim, da

mi ne bi bilo.

A včasih se zamislim. Le kaj bi brez nje. Ponoči bi me bilo strah, le kdo bi mi pomagal pri domačih nalogah. S kom bi delila dobro in slabo? Odločila sem se, da pač ne bom edinka.

Suzana Habot, 6. b
OŠ Braslovče

Moj dedi

Dedi ima hišo na Polzeli, zraven hiše ima delavnico. V njej dela sode. Jeseni pa preša in polni sode. Rada sem pri njem, ker mi pusti, da tolčem s kladivom.

Tina Žnidar, 1. a
OŠ Polzela

Moj ati

Ati je star 36 let. Ima črne lase in lepe oči. Pod nosom nima brk. Je velik in debel. Je zelo priden in z mamicco poročen. Vozi ogromen tovornjak. Imam ga zelo rada.

Tina Serdoner, 1. a
OŠ Polzela

Pesem

Mnogo na svetu je ljudi, mnogo njih v mojih mislih ždi. In tako v mraku ob sveči nova pesem se rodi. Ljudje - radi se imejte, pesmi pojte, veliko se smejte. Naj vas misel na soseda navda s toplino in ne z grenkobo, bolečino. Sonce sence naj prežene, srečni naj bodo možje in žene. Otroci v miru naj se igrajo in vendar polne naj trebuške imajo.

Tamara Pevec, 4. a
OŠ Polzela

Dobil sem psa

Ko sem stopil na dvorišče, sem videl, da se Jovita in njena sestra Alja igrata s svojo novo psičko. Postal sem žalosten. Zavidal sem jima, kajti jaz nisem imel hišnega ljubljence, da bi ga ujčkal. Moja mami pa je to videla in skrivnostno izginila. Medtem pa sem se jaz pogovarjal z Jovito, ki me je spraševala: "Ali si želiš psa? Kakšnega? Bi ga imel rad?" in še številna druga vprašanja. Odšel sem plezat po drevesu. Ko se je mami pripeljala, sem na hitro pokukal v avto in zagledal pasjega mladiča. Bil sem zelo presenečen. Imam ga rad do zvezd. To je moja največja ljubezen do katerekoli živali.

Matic Cimperman, 4. a
OŠ Petrovče

GUME

viličarske gume, avtoplašči,
tovorne, traktorske in damper gume

TAURUS

SOLIDEAL

HAULER-SKS

TOMOS

MICHELIN

GOODYEAR

DUNLOP

Bauum

Sava

INTERCEPTOR

Žalski metal, ki noče tiho oditi v noč!

V tej številki vam bom predstavil posebljen žalski metal - skupino Interceptor.

Bend je pravkar izdal nov cd in o tem in še marsičem sva z vokalistom Gregorjem Čulkom tudi malo pokramljala.

Kaj pomeni ime Interceptor?

G. Čulk: "Interceptor je sedaj naš uradni naziv, ker smo bili do sedaj po izgovorjavi Interseptor. Založba je predlagala, da se izgovori bolj poslovenjeno in ne kot kakšen angleški bend. Ime je nastalo na podlagi filma Pobesneli Max, v katerem je bilo vozilo glavnega junaka imenovano Interceptor, kar je tudi pisalo na zadnjem steklu avtomobila. Ime nam je bilo zelo všeč. Bilo je zelo fonetično, kar se je kasneje tudi pokazalo, da je res."

Ali vodi skupino kakšen moto?

G. Čulk: "Prav konkretno, da bi imeli kakšen moto, nismo nikoli razmišljali. Drugače nas povezuje glasba in da delaš nekaj, kar ti je všeč in da si uspešen v tem. To je vodilo in da si iskren do svojih fenov, kar pa se kasneje obrestuje tako, da imamo svoje fene povsod po Sloveniji."

Kaj pomeni skupina Interceptor metalu in metal njej?

G. Čulk: "O sami skupini bi težko govoril, saj imajo štiri člani različna mnenja glede tega. Kar

ljali. Jaz sem imel tisto malo manj glasbeno nalogo, kar pomeni vodenje posla. To pa še ne pomeni, da sem jaz šef te zasedbe. Zdi se mi pa, da je Marjan (kitarist) tisti, katerega mnenje se najbolj upošteva.

Ali člani skupine sodelujejo še kje drugje?

G. Čulk: "Skupina je bila dalj časa edina stvar vsem članom, če ni bila, je bilo praktično neizvedljivo, ker je bilo tako preveč dela. Mi smo že vseskozi na sceni in dejansko je bilo treba vedno delati. Kakor veš, je bil naš novi material posnet že leta 97. Nato smo iskali somišljenike, ki bi videli dober potencial v tem, kar delamo. Zdelo se nam je nesmiselno, da bi po osmih letih trdega dela zopet izdali album v samozaložbi, tako kot smo prvega. To so peklenke muke, za katere pa nimamo več energije. Tako smo v bistvu celo leto iskali založbo in če takrat ne bi vsak član delal nekaj, kar se ne tiče skupine Interceptor, bi se lahko zgodilo, da se ne bi mogli več prenašati. Iz tega so nastale zanimive stvari. Primož (bobnar) in

Sedanja zasedba skupine Interceptor.

no, ampak nič manj morbidno, kot če gledamo poročila na televiziji kjer vidimo razno klanje idr."

Kakšen je tvoj odnos do drugih glasbenih zvrsti, žensk in politike?

G. Čulk: "Politika me ne zanima, ker se mi zdi čista neumnost. Kar se tiče drugih zvrsti..., ja, na začetku, ko še nisem imel skupine, sem že poslušal heavy metal in sem bil bolj ozko usmerjen, saj nisem puščal

Akustičnem festivalu."

Kako bi primerjal trenutni album s prejšnjima dvema?

G. Čulk: "Glasbena zrelost skupine, osemletno učenje in nagrada za vse ovire, ki smo jih v tem času prebrodili ter vztrajnost, da smo še sploh skupaj, se nam je obrestovala s tem albumom."

Z izdajo albuma ste imeli kar precejšnje težave. Kje ste ga posneli in izdali?

G. Čulk: "Album smo snemali v Škofji Loki. To je bilo prvič, da smo dobili poskusno studio, v katerem bi naj celotni projekt tudi brezplačno posneli. Naredili smo ravno to pesem z Dejo Mušič, za katero je bil posnet tudi videospot. Pesem je bila v studiu dobro zvočno zabeležena in zato smo se odločili, da bomo s tem timom posneli tudi celo ploščo. To so Toni Jurij na produkciji, ki je najboljši slovenski rock producent in menim, da je napravil super stvar, na katero sta lahko založba in skupina zelo ponosni."

Metal se je v zadnjem času zelo spremenil. Se ti zdi, da je nova plošča odraz dohajanja tujim trendom, ali ne?

G. Čulk: "Interceptor se je podal na svojo pot in igra glasbo, kot jo čuti. Zanimivo je, da večina benda sploh ne posluša glasbe "mtv-jevskega" tipa, tako da je ta plošča izraz trenutnega videnja sveta in občutij. Igramo pač tisto, kar se nam zdi prav, da igramo in

so album in pokrili celo izdajo, ter nas motivirali za v prihodnje."

Boste album spromovirali s kakšno turnejo?

G. Čulk: "V planu je turneja, nekje aprila ali marca, zato smo sedaj toliko v medijih. Smo v dogovorih z mlado punk skupino Hailenstein, da izda cd pri isti založbi, kar pomeni prvo punk-metal turnejo. Tu bi podirali zidove med eno in drugo zvrstjo."

Bi lahko sedaj skupino Interceptor opisali, kot metal skupino z punk odnosom?

G. Čulk: "Nikakor ne."

Kje se pa skupina Interceptor počuti najbolj domače, ko igra?

G. Čulk: "Mislim, da je to eno izmed težjih vprašanj, ki si mi jih danes postavi. Prej je bil to Žalec, sedaj je pa to verjetno Kjub v Celju, ki je že vseskozi drugi dom skupine."

Se je skupina že kdaj predstavila tujim publikam?

G. Čulk: "Ja, se je. Enkrat, kot slovenski predstavniki na hrvaški metalmaniji, kjer so nas toplo sprejeli."

Ima skupina kakšnega menedžerja?

G. Čulk: "Do sedaj sem to delal jaz."

Na novem cd-ju se nahaja priredba skupine Prodigy. Ali so oni to priredbo slišali in če, kako so jo komentirali?

G. Čulk: "To pesem smo posneli, ker nam je bila všeč. Založba

Pesem z Dejo Mušič se imenuje Uničimo tabuje. Ali predstavlja skupina Interceptor določen tabu glasbeni sceni?

G. Čulk: "Sigurno. Ampak pozitivni tabu."

Katere so bile svetovne skupine, ki so vplivale na vas?

G. Čulk: "Na začetku Metallica in Sepultura, kasneje Pantera."

Kateri so najbolj odmevni koncerti skupine Interceptor?

G. Čulk: "Novi rock, čisti zmagovalci Novega rocka, Metalmania, predskupina Napalm Death in Fuck off festival."

Se je skupina kdaj pojavila na televiziji?

G. Čulk: "Ja, bili smo na Pop TV-ju, Kanalu A, Gajbi, VTV in vseh lokalnih televizijah, bili smo tudi na nacionalki. To je razlika med nami in ostalimi underground bendi."

Ali so oboževalci pomembni za skupino Interceptor?

G. Čulk: "Brez oboževalcev ni skupine, to je dejstvo. Če ni tistih, ki te podpirajo, enostavno ne obstajaš več in tega se mi dobro zavedamo. Zato skupina Interceptor posveča veliko pozornost svojim oboževalcem, ker oni so najbolj iskrena publika."

Ali doživlja skupina Interceptor tudi podporo domačega okolja?

G. Čulk: "Če nam ne bi naši starši stali ob strani, skupina sigurno ne bi več obstajala. Vseskozi so vedeli, da nekega finančnega dobička od tega ne bo, ampak so videli, koliko nam to pomeni in so nam pri tem tudi pomagali."

Ali je skupina Interceptor z zadnjim albumom povedala že vse, kar je imela povedati, ali je ostalo še kaj nedorečenega za prihodnost?

G. Čulk: "Ta trenutek je težko govoriti o prihodnosti. Če bi me to vprašal pred enim letom, bi ti mogoče odgovoril, da skupine ne bo več in da bo zadnji album prodajan kot redkost za oboževalce. Zasukalo se je drugače, kot smo pričakovali. Trenutno smo pred turnejo, od katere veliko pričakujemo, saj že

Interceptor z Dejo Mušič

pa pomeni Interceptor metalu, pa je to nekako kulturno zasedbo, ki letos 8. januarja praznuje svoje osmo leto obstoja, kar pomeni, da si po tolikšnem času in po treh albumih, vodilen bend iz te zvrsti in moraš delati videospote, albume idr., da ostaneš v središču dogajanja. To je ta razlika med undergroundom in mainstreamom."

Kateri od vaših treh albumov pa je bil do sedaj najbolj komercialno uspešen?

G. Čulk: "O tem 'komercialno uspešen' bi težko govoril, saj je v Sloveniji težko govoriti o komercialni uspešnosti in zvrsti, kot je metal. Za nas je bilo pravo presenečenje prodaja prvega albuma, ki je bil zaradi napake založbe pri drugem nekako bolje prodajan. Pravo vrednost skupine Interceptor pa bo pokazal zadnji album Mora."

Ali si ti totalni, centralistični vodja skupine?

G. Čulk: "Dejansko je prednost skupine v tem, da nikoli ni imela vodje, ampak so štiri člani imeli vsak svojo nalogo, ki so jo oprav-

Marjan (kitarist) sta z Vodopivčevu Nino naredila res enkratni projekt in mislim, da imajo s trdim delom res šanse za uspeh. Potem sva pa še Fičo in jaz, ki pa zadnje čase dvigava prah in buriva duhove s skupino Tramal curice. Meni osebno se zdi zelo nedolžna stvar. Nekateri pa so zagrabili naše neumne besede in nam delajo reklamo. Mi nismo s tem obremenjeni. Gremo na končno zmago. Če dela kdo še kaj postrani, je lahko to le v dobro skupini Interceptor."

O čem govorijo besedila skupine Interceptor?

G. Čulk: "Do sedaj so naši teksti bazirali na angleškem jeziku, ker smo kot mlad bend razmišljali o tem, da bi uspeli še zunaj. Ampak sčasoma prideš do spoznanja, da je bolje vrabec v roki kot pa golob na strehi. Tako smo se pri novi plošči odločili, da bodo besedila v slovenščini. Govorijo pač o neumnostih, ki se dogajajo okoli nas, naše videnje stvari, pred katerimi si ne smemo zatiskati oči. Res je, da je vse predstavljeno malo bolj morbid-

nobeni zvrsti, da bi ji dal šanso. Sčasoma pa sem se spremenil in ugotovil, da je v vsaki glasbi ogromno truda in kreativnosti, zato so mi tudi druge zvrsti na svoj način všeč. Ženske pa..., rad jih vidim, rad sem z njimi, kot vsak rock'n'roll tipson, so mi všeč. Kar se tiče drugih, ne bi komentiral, ker mislim, da je to stvar vsakega posameznika."

Na svojih koncertih igrate tudi pesmi drugih izvajalcev pop in dance scene. Ali se na novem cd-ju pojavi tudi kakšna priredba?

G. Čulk: "Ja, smo igrali. Ampak to je bilo neko prehodno obdobje, ko nismo vedeli, kaj bi igrali. Stare pesmi so bile že stokrat zaigrane, nova plošča še ni bila zunaj, tako da se ni splačalo igrati novega materiala. Kar se pa tiče koncertnih priredb, smo igrali pesmi, ki so nastale na vajah iz heca. Večina teh komadov je nastala tako, da smo se delali norca iz pop in dance izvajalcev. Ob tem smo pa videli, da če pesem dobro zaigraš, da takšna pesem lahko tudi dobro izpade, kar se je pokazalo tudi na

Prva zasedba skupine Interceptor.

to delamo z dušo. Album pa je izšel pri založbi Corona, ki nam je bila edina pripravljena izpolniti določene zahteve. Sofinancirali

Dallas pa je poskrbela, da so jo člani skupine Prodigy slišali, ko so nastopali v Ljubljani. Kolikor jaz vem, jim je bila všeč."

dobro leto nismo koncertirali, tako da sedaj ne bi mogel odgovoriti na to vprašanje."

Mitja Knapič

Popravek na članek Mi smo optimisti

V omenjenem članku je avtorica J. T. Alenka pisala o delu vodstva DPD Svoboda Liboje. Nekateri besede je napačno interpretirala oziroma netočno zapisala.

Res se je po 18 letih zamenjalo vodstvo DPD Svoboda Liboje. Vsaki strukturi, pa naj je še tako dobra, po tolikih letih dela zmanjka novih idej, zato so tudi sami želeli zamenjavo.

Tudi prejšnje vodstvo je delalo po svojih najboljših močeh, mi želimo nadaljevati začeto delo, poskušali pa bomo s kakšnimi novimi prireditvami. Seveda pa želimo sodelovanje vseh krajanov KS Liboje, kot tudi čim številnejšo udeležbo na naših prireditvah.

Koliko pa bo naše delo uspešno, pa naj pokaže čas in obiskovalci na prireditvah. V vsakem okolju se pojavljajo obdobja bolj ali manj aktivnega kulturnega delovanja. V prvi polovici leta 1998 je v Libojah res vladalo kulturno zatišje, nikakor pa ne drži trditve, da se v Libojah nič ne dogaja. V jesenskem terminu smo izvedli vse načrtovane prireditve.

Tudi ne drži trditve, da smo društvo v ustanavljanju, saj bo naše društvo v letu 1999 praznovalo svojo 70. obletnico.

Verjamem, da avtorica omenjene trditve ni zlonamerno napisala, vendar sem želela s svojim prispevkom pojasniti napačne trditve.

Predsednica DPD Svoboda Liboje Darja Baloh

KURILNO OLJE
FRECE LIBOJE

NAROČILA NA
telefon: 707-420 ali 710-0-710

Bodite z nami tudi v letu 1999

TRI M

TRGOVSKO PODJETJE, d.o.o.

PREBOLD tel. & faks: 724-243

V januarju vam ponujamo:

- GRADBENI MATERIAL
- BARVE, LAKE
- VODOVODNI MATERIAL

Odprto: od 7.30 do 17. ure, sobota do 12. ure

50 LET NAJBOLJŠI ZA LES - SLOVENIJALES 50 LET

VSE ZA GRADNJO
ADAPTACIJO TER
OPREMO HIŠE
NA ENEM MESTU

SLOVENIJALES

AKCIJA DO 31. 1. 1999 oz. DO ODPRODAJE
Akcijske cene veljajo za gotovinska plačila.

Pisarniški stol-vrtiljak
(STOL Kamnik) od 10.714,00 SIT - 5% popust
Laminatni parket - bukev 1.975,00 SIT/m²
Pipe, baterije od 5.775,00 SIT - 8% popust
Lepljene plošče - smreka 8% popust

Z NOVIM LETOM NOVI SLOVENIJALESOVI PLAČILNI POGOJI

- plačilo na 6 čekov brez obresti
  - posebej ugodni kreditni pogoji za kredite nad 50.000,00 SIT z obrestno mero TOM + 0% za dobo enega leta
- velja od 15. januarja za ves prodajni program!

Pohitite v SLOVENIJALES Celje, Medlog 18, tel.: 063 451-515

POGREBNA SLUŽBA

STRAHOVNIK

ŽALEC, Vrečarjeva 2

(063) 716-810, 715-605

gsm 041-635-717

● MALI OGLASI ● MALI OGLASI ●

Prosim bralce Savinjšana za pomoč pri iskanju malega stanovanja (garsonjere) v Ljubljani, Dobu pri Domžalah ali v samih Domžalah. Informacije o tem sporočite na naslov D. Naraglav, Dolenja vas 141-Prebold. Telefon: 063-724-866. Hvala za pomoč.

V KOMUNALNO UREJENEM NASELJU POHRASTNIK PRI ŠOŠ-TANJU PRODAM NEDOKONČANO HIŠTO (III. faza), na lepi sončni legi.
Tel.: 882-966.

V ŽALCU ali OKOLICI MENJAM TRISOBNO STANOVANJE ZA GARSONJERO ALI ENOSOBNO STANOVANJE. Tel.: 717-449.

Nujno kupim suho mivko za poseben gradbeni poseg. Mivka mora biti res suha, saj drugače za predviden namen ni uporabna. Dobrodošla bo vsaka vreča, potrebujemo pa jih kakšnih deset do petnajst. Prosimo pokličite po telefonu 724-866.

PRODAM 1 ha KMETIJSKEGA ZEMLJIŠČA (njive, travniki, pašniki) v ŠEMPETRU V SAVINJSKI DOLINI.
Tel.: 857-206.

Ko v najtežjih trenutkih v življenju potrebujete pomoč, smo vam na voljo dan in noč ...

POGREBNE STORITVE
ROPOTAR

Šempeter, tel.: 701-433
GSM 041 613-269

POSLOVNA ENOTA GRIZE
POSLOVNA ENOTA
REČICA OB SAVINJI

Ni smrt tisto, kar nas loči in življenje ni, kar druži nas, so vezi močnejše, brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas...

ZAHVALA
Zapustila nas je naša draga teta

MARIJA SAMEC

s Polzele 15
(14. 11. 1920 - 6. 1. 1999)

Zahvaljujemo se vsem sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče in sv. maše ter izrečene izraze sožalja.

Hvala KS Polzela, g. župniku, pevcem, govorniku, pogrebem ter pogrebni službi Ropotar.
Vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, iskrena hvala.

Žalujoci: nečaki z družinami

Noč, ki ne pozna jutra, ni tvoja poslednja noč. Naselila se je, z zvezdami posuta, v oči tvojih dragih, vseh, ki si jih ljubil nekoč.

(T. Pavček)

ZAHVALA
Ob izgubi dragega moža, ljubega očeta in starega ata

JOŽETA PODVRŠNIKA

iz Hramš
(7. 3. 1919 - 23. 12. 1998)

se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in našim sodelavcem za izraze sožalja, za darovano cvetje in sveče, za dar cerkvi, namenjen njegovemu spominu, in za spremstvo ob zadnjem slovesu. Iskrena hvala gospodu župniku Janku Cigali, govornikom, pevcem cerkvenega zbora in Savinjskega okteta.
Še posebej se zahvaljujemo sosedom, med njimi požrtvovalnim Ramšakovim. S hvaležnostjo se ob tem žalostnem dogodku spominjamo dobrote in nege dr. Vlatkoviča, sestre Jožice, patronažne službe in drugih iz Zdravstvenega doma Žalec ter zdravstvenega osebja bolnišnice Topolšica.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

MARIJE DIVJAK

s Polzele 214
(21. 6. 1925 - 2. 1. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, sv. maše in za izrečene izraze sožalja.

Hvala KS Polzela, g. župniku, pevcem, govornikom, osebju Doma upokojencev Polzela za dolgoletno nego v času njene bolezni ter pogrebni službi Ropotar.

Vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, iskrena hvala.

Žalujoci: Tone in sinova z družinama

FRANC

69 let

PODBORNIK

Podvin pri Žalcu

9. januarja 1999
je minilo
1 leto

NASJA

6 mesecev

Na božični večer
24. decembra 1989
je minilo 17 let

odkar sta odšla,
vendar še vedno
neizmerno boli, boli ...

Hvala vsem, ki se ju spominjate z lepo mislijo in jima prižigate svečke.

Vajini domači

Opojna, sladka sreča,
ah spet si, spet si proč,
spet solzica skeleča
ja pala v tiho noč...

Kot zvezdica visoko
ti gori vrh neba
in žalost tako globoko
v dno legla je srca...

(Murn)

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

ANICE TERPIN

(22. 5. 1928 - 22. 12. 1998)
upokojene ravnateljice OŠ Prebold

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v težkih trenutkih z nami in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci:

mož Miron, sin Zdenko in hčerka Jasmina z družinama

CENIK ZAHVAL IN MALIH OGLASOV
ZAHVALE IN V SPOMIN - od 12.000,00 do 15.000,00 SIT,

MALI OGLASI - do deset besed 1.000,00 SIT, vsaka nadaljna beseda 100,00 SIT.
Zahvale in male oglase sprejemamo do 10. v mesecu za tekoči mesec.

*Odšla si za zmeraj
in neizmerno te pogrešava.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mamice

IRENE JELEN BAŠA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in sveče, ter izrekli ustna in pisna sožalja.

Iskrena hvala sodelavcem kolektiva NT&RC za podporo in pomoč v najtežjih trenutkih kot tudi v času hude bolezn, hvala sodelavcem Mikropisa in EMG, govornikom za ganljive besede slovesa, pevcem in gospodu župniku za opravljen obred.

**V globoki žalosti: mož Stane, hčerka Nina, oče, mama,
brat z družino ter ostalo sorodstvo**

*Smrt ni tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družijo nas;
so vezi močnejše - ob njih so
brez pomena razdalje, kraj in čas.*

ZAHVALA

Ob nenadni in mnogo prezgodnji izgubi
drage hčerke in mamice

MARIJE HERNAUS

z Vranskega

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki nama v teh težkih trenutkih stojite ob strani. Posebna zahvala g. župniku Jožetu Turineku, zdravnici dr. Ljubi Centrih-Četina, ge. Marjanci Jug, ge. Marinki in g. Juretu Novak, kolektivu KIV Vransko, pogrebem, govornikom g. Ivu Kreča in g. Andreju Kapusu za besede slovesa, prijateljem in sosedom, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, sveče, svete maše in namenili sredstva za cerkev ter jo boste ohranili v spominu.

**Bila si nama vse in izgubila sva vse, za kar sva živela,
pogrešava te.
Mama in sin Tadej**

*Ponosna, trdna kakor skala,
vso ljubezen in sebe si nam dala.
Za vse, prav vse ti še enkrat hvala.
Oh, kako boli,
ko tebe več med nami ni.*

V SPOMIN

13. januarja je minilo leto dni neizmerne žalosti, odkar nas je za vedno zapustila naša draga žena, mama, stara mama, tašča in teta

JOŽEFINA JELEN

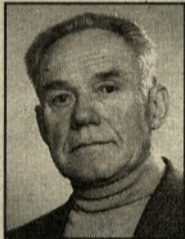
roj. PIŽORN

iz Ponikve pri Žalcu 60

(22. 4. 1934 - 13. 1. 1998)

Prisrčna hvala vsem, ki ste v tem času vsaj za hipec postali ob njenem preranem grobu, ji posvetili lepe misli, prižgali svečko ali poklonili cvetje v spomin.

**Z bolečino v srcih: mož Ivan, sin Janko z družino, hčere
Jožica, Minka, Danica in Jelka z družinami ter ostalo
sorodstvo**

*Prazen dom je in dvorišče,
zaman oko te naše išče,
ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo pridnih rok ostaja.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža,
očeta in dedka

VIKTORJA BOŽIČA

s Polzele

(28. 7. 1912 - 5. 1. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili ustna in pisna sožalja, darovali cvetje, številne sveče in svete maše ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala g. župniku, dr. Jernejsku, dr. Hrovatovi, govorniku g. Pungartniku, pevskemu zboru ter pogrebni službi Morana.

Žaljuči vsi njegovi

*Mar prav zares odšel je tja, v neznano?
Kako je mogel, ko smo mi še tu...?
Nositi moramo vsak svojo rano
molče, da mu ne zmotimo miru.
(Svetlana Makarovič)*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je na božič zapustil naš dragi mož,

oči in brat

BORIS FIŠER

(3. 7. 1949 - 25. 12. 1998)

Vsem, ki ste kakorkoli počastili njegov spomin in delili bolečino z nami, se vam najtopleje zahvaljujemo.

Njegovi: žena Ljubica, sinovi Andrej, Boris in Tadej

*Vsak zase, v srcu svojem srečo nosi.
Le da marsikdo si ne zna jo poiskati!
A ko jo najde, naj jo vsem natrosi,
kot ti, ki si jo znala drugim dati!*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

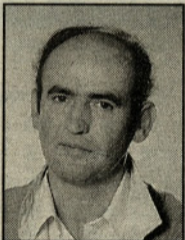
ANDREJE VOVK

iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrazili ustna in pisna sožalja, poklonili cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

**Žaljuči: brat Miran z družino, sestra Branka
ter ostalo sorodstvo**

*Težko je izgubiti človeka,
ki ti je nad vse drag,
še težje je izgubiti ga za vedno,
a vendar je najtežje naučiti se
živeti brez njega.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta,
sina, brata in dedija

MARJANA JURKOVIČA

iz Kaplje vasi pri Preboldu

(7. 11. 1949 - 2. 1. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izražena sožalja, darovano cvetje, sveče, sv. maše in denarno pomoč.

Hvala g. dr. Matiji Jurkoviču in njegovemu osebju gastro oddelka celjske bolnišnice, g. župniku Francu Serecu, pevskemu zboru, godbi, gasilcem in sindikatu TT Prebold, govornikom, g. Avgustu Dobrihu, ge. Jožici Ocvirik in g. Milanu Breznikarju.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi prerani zadnji poti in nanj ohranili lep spomin.

Žaljuči vsi njegovi

ZAHVALA

V 88. letu starosti je odšla k večnemu
počitku naša draga mama, babica in
prababica

ALOJZIJA CILENŠEK

iz Latkove vasi

(13. 5. 1911 - 15. 12. 1998)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, vaščanom in znancem, ki ste jo spoštovali in ji na kakršenkoli način polepšali jesen življenja, ob njeni smrti pa se poklonili njenemu spominu, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter nam izrazili ustna in pisna sožalja. Iskrena hvala osebju doma upokojencev na Polzeli za večletno nesebično nego kot tudi zdravstvenemu osebju bolnice Topolšica za nudeno zadnjo pomoč, g. župniku Francu Serecu za opravljen pogrebni obred, preboldskim pevcem, zastavonošem, pogrebni službi Ropotar in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni najdražji.

*Kako prazna sta dom in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Povsod sledovi tvojih pridnih rok,
ki pomnil bo jih še naslednji rod.
Bolečine težke si prestal,
a v naših srcih boš ostal.
Počakal si, da smo prišli,
nič nisi mogel reči,
le lepo zatislil si oči.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, sina in brata

MARTINA ŠTARKLA

iz Pongraca

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi. Posebna hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, za kakršnokoli pomoč, za izražena pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi prezgodnji zadnji poti. Iskreno se zahvaljujemo osebju intenzivnega nevrološkega oddelka bolnišnice Celje, dr. Djuriču, patronažni službi ZD Žalec in še posebej hvala dr. Jožetu Škorja za skrb in lajšanje bolečin do njegovega zadnjega trenutka. Hvala tudi pevskemu zboru za lepo odpete žalostinke, trobentaču, KS Griže, ge. Ropotar za ganljive besede slovesa, g. župniku za lepo opravljen obred in pogrebni službi Morana. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in kakorkoli pomagali ter sočustvovali z nami.

**Žena Martina, hčerka Darja, sin Tinči, oče Martin, brat Franc,
sestre z družinami ter ostalo sorodstvo.**

POGREBNA SLUŽBA MORANA:
TEL. 063 720-003, 720-660, 720-662

*Bolečino se da skriti,
solze zatajiti, le tebe,
dragi Miha, nam nihče več ne
more vrniti.
Bil si človek,
zato nisi vzdrljal,
današnji čas krivic te je pokopal.
Iščemo tvoj glas,
pa ga ni in ni.*

V SPOMIN

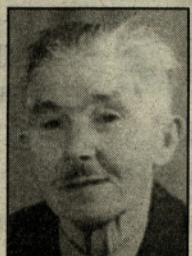
MIHAELU BOGATAJU

z Vranskega

28. januarja bo minilo žalostno in neotolajljivo leto, odkar si za vedno odšel od nas.

Hvala vsem, ki se ga v mislih spominjate in stojite ob njegovem mnogo prezgodnjem grobu.

Žalujoči: žena in sinova

ZAHVALA

Ob izgubi očeta, starega očeta, pradedu,
brata in strica

ANTONA FARČNIKA

iz Prekope
(1905 - 1998)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter našim sodelavcem, ki so ga pospremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za opravljen obred, govorniku gospodu Brišniku za besede slovesa, gasilskim društvom za spremstvo in pogrebni službi Ropotar.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

ROZALIJE KRALJ

iz Brnice
(18. 8. 1919 - 16. 12. 1998)

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Planincu, g. Mlinariču, godbi na pihala iz Liboje, sindikatu KILI Liboje ter vsem sorodnikom.

Žalujoči: hčerka Štefka, sinova Ivi in Zdenko

ZAHVALA

ob izgubi dragega moža in očeta

FRANCA ŽELEZNIKA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje ter sveče.

Hvala gospodu Mlinariču in godbi Liboje.

Žalujoči: žena Ida in sin Bogdan z družino

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, stare mame,
babice

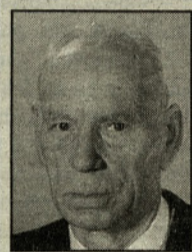
ANE VRBOVŠEK

iz Rakovelj pri Braslovčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom, ki ste se poklonili njenemu spominu, darovali sveče, cvetje, dar za cerkev in svete maše, izrazili sožalja in jo pospremili k večnemu počitku.

Posebna hvala g. Zidanšku, g. Debelaku, pogrebncem, pogrebni službi Ropotar in patronažni sestri Cvetki.

Žalujoči vsi njeni

*Že dve leti najin dom je prazen,
ko nehote sva šla narazen.
Usoda je tako hotela,
da tebe mi je vzela.
Tvoj večni dom le rože zdaj krasijo
in svečke Ti v pozdrav gorijo.*

V SPOMIN

PAULETU RANČIGAJU

iz Brega pri Polzeli

Iskrena hvala vsem, ki obiščete njegov grob, prižgete svečko ali pa se s kakšno lepo mislijo spomnite na njega.

Najlepša hvala!

Soproga Marija

*Kdor živi v spominu drugih,
ni mrtev, je samo oddaljen.
Mrtev je tisti, ki ga pozabijo.*

V SPOMIN

7. januarja je minilo leto dni bridke
žalosti, odkar nas je za vedno zapustil
naš dragi mož, ata in dedi

ALBIN TERČAK

s Polzele.

Hvala vsem, ki obiskujete njegov grob, se poklonite njegovemu spominu in mu prižigate sveče.

Vsi njegovi.

*Dolga leta so minila,
odkar te težka zemlja
je pokrila. Ostal si
v srcih z nami Ti,
Iztok naš, nazaj te ni!*

Mamica

V SPOMIN

V nepozabnem spominu je 17. januar, ko je minilo deset
let, odkar si nas zapustil

IZTOK BOBIČ

iz Šempetra

Hvala vsem tistim, ki stojite ob njegovem preranem grobu, mu prižigate svečke in položite šopek.

Žaluojača mama Pepca in mamica Slavica

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame,
stare mame, babice in prababice

ANGELE COKAN

iz Studenc

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, moškemu pevskeemu zboru Ponikva ter vsem, ki ste z nami sočustvovali in nam pomagali v težkih trenutkih.

Hvala tudi g. župniku Tonetu Krašovcu za opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči: sin Ivan, hčerki Lojzka in Angelca z družinami

V SPOMIN

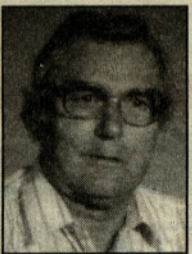
19. januarja je minilo leto dni, odkar nas je
zapustila naša ljuba mama, stara mama in
prababica

MARIJA BALOH

iz Kasaz 107/k
(17. 5. 1917 - 19. 1. 1998)

Hvala vsem, ki z dobro mislijo stojite ob njenem grobu in ji prižigate sveče.

Vsi njeni

*Leto dni že v grobu spiš,
a v srcih naših še živiš,
ni ure, dneva in noči,
povsod si v srcu z nami ti.
Saj solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
ostala je praznina, ki hudo boli.*

V SPOMIN

11. januarja 1999 je minilo eno leto,
odkar te ni več med nami, ljubi

ZDRAVKO-VALENTIN ŠTORMAN

iz Podloga pri Šempetru

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate in prižigate svečke na njegovem grobu.

Žena Frida

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, očeta in starega očeta

FRANCA OŽIRJA

iz Podvina 51 pri Polzeli

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Hvala dr. Cukjatiju, patronažnim sestram, govorniku, moškemu pevskeemu zboru in g. župniku za opravljen obred.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Marija, sinova Franci in Silvo z družinama,
hčerka Evica z družino in ostalo sorodstvo.

PREDPROGRAM: MEHIKA Z OBISKOM ESMERALDE

Predviden termin potovanja - začetek aprila 1999

1. dan.
Zbirališče potnikov v Žalcu in na Kongresnem trgu v Ljubljani. Avtobusni prevoz do beneškega letališča in polet letala iz Benetk proti Madridu. Prihod v Madrid v večernih urah, prevoz do hotela in nočitev. Obroki na letalu.

2. dan
Polet letala iz Madrida v Mexico City. Obroki na letalu. Prihod letala v Mexico City v popoldanskih urah, prevoz do hotela, nastanitev in nočitev.

3. dan
Po zgodnjem zajtrku se bomo odpeljali do največjega in najpomembnejšega središča Mehike - Teotihuacan. Azteki so ga poimenovali skrivnostno mesto bogov. Povzpeli se bomo na piramido Sonca, ki je po velikosti tretja največja na svetu, na piramido Lune, do katere vodi dolga, široka Cesta mrtvih. Ogleдали si bomo svetišče Quetzalcoatl - pernate kače, božanstvo, ki je bilo v predšpanskem času najpomembnejše. Začetek in konec kulture Teotihuacan je zavil v skrivnost, razcvet tega mističnega mesta pa je trajal od leta 100 do 900 n. št. Kosilo na poti. Nato se bomo vrnili v Mexico City, kjer si bomo ogledali Zocalo - glavni trg. Na mestu današnjega Zocala je nekoč ležalo središče Tenochtitlan, ki so ga zgradili Azteki kot prestolnico azteškega cesarstva leta 1325. Po španski osvoboditvi leta 1521, ki jo je vodil Hernando Cortez, je bilo mesto porušeno. Na ruševinah pa so postavili temelje današnjega mesta. Ob Zocalu stoji Nacionalna palača, kjer je sedež mehiškega predsednika; notranjost palače pa krasi čudovite freske Diega rivera. Prikazujejo nam pogled slikarja na bogato, toda mnogokrat zelo kruto zgodovino Mehike. Po ogledu mesta prosto. Nočitev v hotelu.

4. dan
Zajtrk. Po najdaljši avtobusni Reформа se bomo odpeljali do antropološkega muzeja, ki spada

med najzanimivejše muzeje na svetu. V njem hranijo neprecenljive zaklade visokih indijanskih kultur, ki so nekoč prebivale na ozemlju današnje Mehike. Pot bomo nadaljevali do plavajočih vrtov Xochimilco. S čolni se bomo popeljali po labirintu kanalov ob katerih ljudje gojijo cvetje in zelenjavo za prodajo na tržnicah Mexico City-a. Na čolnih bomo imeli prijetno kosilo, ob spremljavi glasbe Mariachijev. Vrnitev v Mexico City in nepozabno srečanje s priljubljeno igralko Leticio Calderon-Esmeralda. Nočitev v hotelu.

5. dan
Po zajtrku se bomo poslovili od glavnega mesta zvezne države in se opeljali proti staremu kolonialnemu mestu Puebla. Na poti bomo lahko opazovali tudi čudovito pokrajino in pa še delujoči vulkan Popocatepetl. V Puebli se bomo sprehodili po mestu, ki je znano po ročno poslikani keramiki, ki jo lahko občudujemo tudi na fasadah hiš. Ogleдали si bomo še katedralo in cerkev Santo Domingo. Obiskali bomo delavnico modre keramike - talavere, tržnico ki je v Mehiki resnično družaben in živahen prostor. Popoldne prosto za samostojne ogled in sprehod po tem šarmantnem mestu. Večerja in nočitev v hotelu.

6. dan
Po zajtrku se bomo poslovili od Pueble in nadaljevali pot skozi prečudovito pokrajino kaktusov in drugih subtropskih rastlin Sierra Madre del Sur do Oaxace. Prav ta del Mehike z njeno živopisno pokrajino je bil mnogokrat kulisa pri snemanju nadaljevanke Esmeralda. Prihod v Oaxaco, ki jo imajo mnogi za najlepše kolonialno mesto Mehike. Prav v tem mestu sta preživela svoje medene tedne Graciela in njen izbraniček. Ogled mestnega središča, katedrale Santo Domingo in ostalih znamenitosti Oaxace. Nastanitev v hotelu, večerja in nočitev.

7. dan
Po zajtrku bomo obiskali staro zapoteško središče Monte Alban, ki leži na hribu nad mestom Oaxaca. Nato obisk arheološkega središča Mitla, ki je znana predvsem po reliefnih geometričnih motivih in kjer si bomo ogledali dobro ohranjene grobnice in palače, kjer so udobno živeli mistično-zapoteški aristokrati. Po kosilu v stari haciendi bomo obiskali "Fabrico de Mezcal", kjer izdelujejo s posebnimi postopki iz agav znano in tradicionalno pijačo Mezcal. Obiskali bomo še delavnico s črno keramiko, katera je v tem delu Mehike najbolj poznana in cenjena. Ogleдали si bomo tudi najširše drevo na svetu El Tule. Vrnitev v Oaxaco. Zvečer tradicionalna večerja z Oaxaškimi plesi in glasbo - Guelagueta. Nočitev v hotelu.

8. dan
Po zajtrku se bomo odpeljali po čudoviti pokrajini v staro rudarsko mesto Taxco, ki je nekoč slovelo po največjih rudnikih srebra na svetu. Na hribu ležeče mesto je ohranilo prav poseben kolonialni šarm, ki se zrcali v arhitekturni podobi mesta. Sprehodili se bomo po živahnih, barvitih ulicah, ob katerih ležijo številne trgovinice s srebrnimi izdelki, ki po celem svetu slovijo po svoji popolni izdelanosti in kreativnosti. Namestitev v čudovitem hotelu. Večerja in nočitev.

9. dan
Zajtrk. To bo prost dan za uživanje v hotelskem bazenu, sprehode po mestu in posamezne ogled, popoldne pa se poslovimo od Taxca, prevoz do letališča v Mexico City in polet proti Madridu. Obroki na letalu.

10. dan.
Prihod v Madrid in takoj naprej polet proti Benetkam, kamor prispemo v popoldanskih urah. Obroki na letalu. Prevoz do Ljubljane in naprej do Žalca s posebnim avtobusom.

ZAHVALA

Za razumevanje pri nudenju prezračljivih prostorov, v katerih imamo vsako sredo ob 18. uri srečanja, se direktorici Centra za socialno delo Žalec iskreno zahvaljujemo. Prav tako smo hvaležni g. Škorjanju z radia Goldi in g. Jeršiču z radia Polzela, da lahko še trpeče, ki iščejo pomoč in toplino na mukotrpni poti iz omame alkohola, obveščamo, kje in kdaj so dobrodošli; kajti biti bolan ni sramota, nič storiti proti temu pa je! Ne nazadnje se zahvaljujemo tudi Savinjčanu. Anonimni alkoholiki

OBVESTILO

ANONIMNI ALKOHOLIKI OBVEŠČAMO, DA SE ZBIRAMO VSAKO SREDO V PROSTORIH CENTRA ZA SOCIALNO DELO V ŽALCU, I. nadstropje. Srečanja se pričnejo ob 18. uri in trajajo do 19.30. Vabljeni ste vsi, ki iščete pomoč in razumevanje na težki poti iz alkoholne omame.

SAVINJSKA
VETERINARSKA
POSTAJA, d.o.o.
ŽALEC

Tel.: 063 / 716-733
716-016
Mob.: 0609 616-786

24 UR

Ambulantni čas:

ponedeljek - petek od 7. do 9. ure in od 16. do 17. ure,
sobota od 7. do 9. ure.

IZPOSTAVA VRANSKO, tel.: 725-007
IZPOSTAVA POLZELA, tel.: 722-333

delovni čas: od ponedeljka do petka od 8. do 9. ure.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE ŽALEC, d.o.o.

Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec, telefon: 063 / 715-225

Za odpravo vseh večjih okvar na javnem vodovodnem omrežju na območju občine Žalec je organizirana dežurna služba v popoldanskem in nočnem času. Okvaro lahko prijavite dežurnemu vzdrževalcu neposredno prek mobilnega telefona na številko: 0609/612-731

Uradne ure za stranke na DE Vodovod so vsak torek in četrtek od 8. do 12. ure.

Delovni čas JAVNEGA KOMUNALNEGA PODJETJA
ŽALEC JE OD 7. DO 15. URE.

BUKOVNO HLODOVINO
ODKUPUJEMO

Informacije: 0609-621-475

SAM d.o.o.

PRODAJNI CENTER - TRGOVINA Z GRADBENIM
LATKOVA VAS MATERIALOM
Latkova vas 84, 3312 Prebold Tel.: 063 / 702-250, faks: 702-251

OD OPEKE...DO STREŠNIKA-in še mnogo več...!!!
NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VAM NUDIMO
VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

V JANUARJU

AKCIJSKE CENE!!!

• UGODNA PONUDBA:

- OPEKE, modularni blok,
- STREŠNIKOV BRAMAC in drugih kritin,
- cementa
- apna,
- vseh vrst izolacij
- ter ostalega gradbenega materiala.

BREZPLAČNA DOSTAVA ZA NAKUP V VREDNOSTI VEČ KOT 100.000 SIT
V trgovini vas pričakujemo vsak dan od 7. do 19. ure,
v soboto od 7. do 13. ure.

V SAMU NISI NIKOLI SAM

OBVESTILO!

Veterinarska ambulanta
FARMA, d.o.o.
Podlog 1, 3311 Šempeter

ZASEBNA VETERINARSKA AMBULANTA

Ambulanta je odprta
od 7. do 9. ure in od 17. do 18. ure. Tel.: 701-323
DEŽURSTVO 24 ur. Mobitel: 0609 646-202

SERVIS BELE
TEHNIKE
ter
SERVIS
IN MONTAŽA
OLJNIH GORILCEV
DANILO PIKL, s.p.
3311, Šempeter 115/d
Telefon: 063/702-070
GSM:041 709-186

POPRAVILA:

- PRALNIH STROJEV,
- ŠTEDILNIKOV,
- BOJLERJEV,
- SUŠILCEV,
- MALIH GOSP. APARATOV,
- OSTALA ELEKT. POPRAVILA

SERVIS IN MERITVE

OLJNIH GORILCEV

KOTNIK
KOTNIK
KOTNIK
GRADNJE IN
SLIKOPLESKARSTVO

- GRADNJE INDIVIDUALNIH HIŠ
IN POSLOVNIH OBJEKTOV,
ADAPTACIJE
- SLIKOPLESKARSKA DELA
IN DEMIT FASADE
- PLESKANJE NAPUŠČEV
IN BELJENJE FASAD
Z DVIZNO KOŠARO

KOTNIK s.p.

Igor KOTNIK

Nikole Tesle 6, Žalec

Telefon & faks: (063) 716-858
Mobitel: 0609 612-283

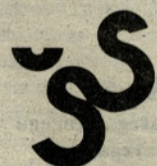
VARNA HIŠA, KAMOR SE
LAHKO ZATEČEŠ, KO IMAŠ
PROBLEM. V NJEJ LAHKO
OITANEŠ TUDI DO 21 DNI.

KCM

KRIZNI CENTER ZA MLADE
IPAVČEVA ULICA 8, CELJE

(063) 48 60 70

študentski servis maribor
PODRUŽNICA ŽALEC

Mestni trg 7, tel./faks: 063 / 717-197

- posredovanje dela za študente in dijake
- naročanje napotnic tudi po telefonu
- fotokopiranje A 4 č/b 8 SIT
- vezava fotokopij od 260 - 300 SIT

A4 barvno 180 SIT

VSI ČLANI NAŠEGA SERVISIA IMAJO:

- 10% popust pri opravljanju voznškega izpita pri Avtošoli MAZZONI v Žalcu, tel.: 717-570
- 100 SIT popusta pri ogledu kinopredstav v kinu Žalec - kupončke za popust dobite na našem servisu

Delovni čas:

vsak dan od 7.30 do 19.ure
ob sobotah od 8. do 12.ure

“Bila sem presenečena”

Ko smo po žrebanju razglednic Esmeralde poklicali Brigito Lipnikar v Škale, je bila najprej zelo zadržana. Še manj je verjela, da bo obiskala Leticijo v Mehiki.

“Bila sem tako presenečena, saj me takšna sreča doslej še ni doletela. Ko pa sem na VTV videla, da je to res, sem šele verjela. Nadaljevanko Esmeralda sem gledala bolj proti koncu in mi je bila všeč. Tudi do kartice sem prišla s pomočjo sreče. Dobila sem jo namreč od radia Polzela, ki me je v ponedeljkovi oddaji džuboksek nagradil z kompletom razglednic. Za žrebanje pri Savinjščanu sem razglednice poslala po prihodu z morja, potem pa sem na to že pozabila. Očitno me je lani spremljala sreča in zelo se veselim tega potovanja,” nam je ob obisku v uredništvu povedala Brigita, po poklicu tekstilna konfektionarka. Po končanem nadaljevalnem šolanju nameravam odpreti svojo šivalnico, je še dodala. J.K.

Program objavljamo na 30. strani.

Vesna Škodnik Gabrovec in odgovorni urednik Janez Kroflič med žrebanjem razglednic Esmeralde.

Med snemanjem žrebanja za VTV Velenje smo poklicali tudi srečno nagrajenko.

Največ glasov je dobila marčevska naslovnica

V uredništvu se je nabral zajeten kup vaših dopisnic, na katerih ste glasovali za najlepšo naslovnico v preteklem letu. Zahvaljujemo pa se vam za vse lepe želje in voščila, ki ste nam jih namenili.

Izmed prispelih glasovnic smo izžrebali naslednjih pet nagrajencev:

1. Janko Škrabar, Podlog 6, Šempeter
2. Angela Smrke, Dolenja vas 76, Prebold
3. Urška Grabner, Črni vrh 23, Tabor
4. Štefan Dobnik, Podgorje 9, Letuš
5. Andrej Pavlič, Vransko 130/e

Nagrade prejmete v tajništvu uredništva.

Na turistični kmetiji Mlinar v Gotovljah smo se pred novim letom srečali sodelavci Savinjščana, srečanja pa so se udeležili tudi župani občin Žalec, Polzela in Vransko ter načelnik Upravne enote Marjan Zohar.

FOTOGRAFIJA

● NEPREZRTO ●

● NEPREZRTO ●

Letošnja zima se vleče kot že dolgo ne, imeli smo bel božič in novo leto. Tudi pretekli teden so snežne padavine precej zaposlile delavce, ki skrbijo za pluzenje cest in pločnikov. Zaslužijo si priznanje, saj zelo hitro poskrbijo za varno vožnjo in hojo. Torej na tem področju nove občine niso zatajile.

Trgovci običajno januarja tamajo in pravijo, da je promet zelo skromen. Če se sprehodite po Žalcu, boste najprej ugotovili, da promet po cestah ni nič manjši, pa tudi vsa parkirna mesta so neprestano zasedena. Morda pa ima mesto vedno več turističnih obiskovalcev?

Komaj smo si oddahnili od občinskih volitev, smo morali na volišča zaradi TET 3. Pred nami pa so volitve za vodstva novih krajevnih skupnosti. Kandidati za predsednike ali male župane že obiskujejo znana gostišča, morda boste nekatere sami prepoznali.